واقفم این نکته حساس را | زآن گرفتم دامن عباس را

عباسیه ترکی و فارسی شائی

مژده

به علاقمندان حضرت سید الشهداء

که عباسیه شائی انتشار و در دسترس علاقمندان حسینی گذارده شد از تمام کتابفروشیهای تبریز ابتیاع فرمائید

در مراکز عمده فروشی

با حسن خط و

قیمت نازل

پشت جلد ..... تعیین میشود

کچمرم بو نکته حساسدن | چکمرم ال دامن عباسدن

اخطار بعلاقمندان حسینی

دیوان عباسیه آقای مشهدی حسین

المتخلص شائی مرحوم حاوی سه

هزار بیت فارسی و ترکی در دویست

صفحه بخط آقای میرزا حسن هریسی ب

چاپ سنگی و جلد طلاکوب از نشانیهای

ذیل خریداری فرمائید

تبریز بازار شیشه گرخانه کتابفروشی حقیقت

« تیمچهٔ سوم شیخ تجار تخانهٔ آقای حاجی حیدر آقا خسروشاه

« سرای امیر تجارتخانهٔ آقایان شمالی و اسد الهی

« اول سراجه بازار کاغذ فروشی آقای عباس مصح

« خیابان خاقانی بنگاه معاملاتی نوبهار

تهران سرای اتفاق آقای میرزا علی اکبر خوشخوان

بسم الله الرحمن الرحیم

هرچند ز فعل خود ندامت دارم — وز کثرت معصیت خجالت دارم
نومید ز رحم تو نشاید بودن — باز از کرمت امید رحمت دارم

بر شیعیان اهلبیت عصمت و سالکان طریق ذوق و معرفت پوشیده نیست که غبار دامن حضرت ابیعبدالله ارواحنا فداه توتیای چشم خادمان و خاکپای زوارش تاج فرق دوستان و ذکر نام نامیش شفای دل دردمندان و درگاه عظمت مدارش پناهگاه بی پناهان است لذا این بنده حسین شائی از دیر زمانی آرزو داشتم که بلکه نام خود را در ردیف خادمان و خدمتگذاران آن بزرگوار قرار دهم، با تاییدات خداوند متعال آقای میرزا علی اکبر آقا خوشخوان درخواست نمودند که منظومه در فضائل و مصائب حضرت قمر بنی هاشم تالیف نمود (و بعباسیه شائی) مسمی نمایم، و حسن اتفاق قبل از تنظیم نسخه آقای حاج احمد آقا چوخاچیان تقاضای طبع و نشر آنرا نمودند و چون مندرجات این تالیفه مطابق اخبار صحیحه و زبان حال شاعرانه در زبان فارسی ترکی نگارش یافته امید است خوانندگان گرامی و علاقمندان حسینی مولف و بانی و ناشر را از دعای خیر فراموش نفرمایند

باشد اگر تفضل پروردگار من — ماند مدام بعد من این یادگار من
مورم به پیشگاه سلیمان کربلا — پای جراد خامهٔ محنت نگار من

دیریست به پیکان بلا آماجم — در پنجهٔ لیلاج جهان تاراجم
یا حضرت عباس بفریادم رس — تو باب حوائجی و من محتاجم

بی سبب نی از دو چشم اشک خوناب آید هنوز
ناله از هر بند عضوم چون رباب آید هنوز

یکدمی بی پادشاه تشنه لب نتوان نشست — روز و شب چون دود آه شیخ و شاب آید هنوز
گل بچشم من نمیبخشد طراوت در چمن — یادم از شبه رخ ختم مآب آید هنوز
هر کجا بینم یکی نوکدخدا تازه جوان — یادم از قاسم بکف خون خضاب آید هنوز
می ندانم از چه رو دائم بگوش جان من — شیون اصغر رسد دادر رباب آید هنوز
کو قیامت تا کنم از قامت عباس یاد — مشک بر دندان تهی چشمش پر آب آید هنوز

تا از کف عباس دلاور علم افتاد
لرزش بدل مضطر اهل حرم افتاد

تنها نه حسین را کمر از غصه دو تا شد — زین واقعه بر قامت افلاک خم افتاد
آبیکه از آن مشک پر از اشک فرو ریخت — وارون ز قضایا جهان جام جم افتاد
وانیکه زخوابید بیدق چه قیامت — با ناله اطفال حسین در خیم افتاد
آماده شد اهل حرم شه به اسیری — وحشت بمیان حرم محترم افتاد

دانیکه زخوابیدن بیدق چه علامت
معلوم شد از آن بل شاه غم افتاد

گویا که همیدید با آن دیده حق بین
معجر سر زینب زهرا شیم افتاد

شائی رسد عباس بفریا تو قطعا
آندم که نفس قطع شد از کف قلم افتاد

آه از آنساعت که بر کون انقلاب افتاده بود
پیکر بیدست عباس از عقاب افتاده بود

آه سرد با د آتش روی آب افکنده بود
بر تراب غم عزیز بو تراب افتاده بود

آسمان از کرده خود شرمگین گردیده بود
آفتاب از گرمی خود در عذاب افتاده بود

نوک پیکان سه شعبه بین طاقین خورده بود
ناله و شیون به طاق قباب افتاده بود

بسکه لرزان گشته بوده گاه افتادن علم
بر دل اطفال زهرا اضطراب افتاده بود

دست از تن رفت اما در یسار و در یمین
یک لوا آلوده خون یکمشک آب افتاده بود

پیکرش از نوک پیکان پاره پاره چاکچاک
زخم شمشیرش بر اعضا بیحساب افتاده بود

خون اعضایش ز گرمی در بدن خشکیده بود
زخم بر سوزش ز تاب آفتاب افتاده بود

شه ببالین سپهبد در همان ساعت رسید
بین لشگر بهر قتلش انقلاب افتاده بود

دید جسم نامدارا غرق خون فلک نجات
یکچمن گل گوئیا بحر گلاب افتاده بود

شائی آنروز که این اشعار دلکش شد نوشت
جسم بی یارش میان رختخواب افتاده بود

ای خداوند رؤف و مهربان
طایر پر بسته ام بی آشیان

ای اولان آگه رموز غیبدن
وی منزه ذاتی هر بر عیبدن

ایتمرم شکوه بلای عشقدن
خوشدلم بو ابتلای عشقدن

بولمشم گلمز اله بی رنج گنج
خوشگلور عشق اهلنه رنج و شکنج

بخته مدتدور ولیکن بو مرض
صبری بی طاقتلقا ایلوب عوض

ضعفلی جانیمه بو قوتلی درد
امر ایتمگلدورکه اولسون هم نبرد

یکجه کیجه اوج ایل دورت آیله بر آز قالوب
جانمی بو رنج طاقتدن سالوب

خوش دگل گرچه مصیبتدن گله
دوشدی اما ناقه صبریم گله

تنگ اولوب گوزده بو وسعتده جهان
برق آهیم آز قالوا اوسون جهان

سن بلورسن نه مؤثردور درده
بعضی سوزلر وار اولار گلمز دله

شاهباز دوشه گر بال و پری
سهلدور صعوه اولار پشه جری

جانمی هرقدر دردایلر ضعیف
بومسلم دور تاپار قوت حریف

حمد اولا قلبمده وار ذوق و صفا
ایسترم منده اودور سندن شفا

با خبرسن وار دی بخته حاجتیم
بر به بر اظهاره یوخدور خجلتیم

ایلرم اما برین واضح بیان
تا دیسون آمین آمین شیعیان

یوخدی قلبمده هیچ اوزگه غرض   صبر ایتا لانه ویردی بو مرض
رحم قیل اطفال رنگ زردیمه   سن دوا ایله دوا سیز دردیمه
من سنی ویررم قسم پیغمبره   اون بر اولادی علیله جناب حیدره
هر مریضون دردینه ایله دوا   مؤمنینین حاجتین ایله روا
هر قدر تنگ اولسا بو دنیا منه   یوخ علاجم منده یالوارام سنه
بو مرضدن من اگر تاپسام شفا   وار گمان چوخ قلبلر تاپسون صفا
سن منه لطف ایتمیسن شیرین زبان   ایلیوبسن اهل ذوقه مهربان
بر فصاحت ویرمیسن گفتاریمه   خلقی مایل ایتمیسن اشعاریمه
یوخ اوزومدن بر زادیم هیچم اوزوم   هر زادیم سندندی شیرین‌در سوزوم
یوزمین ایل عمریم اولا مین دلیم   شکر ایدم اولماز گینه کام دلیم
ذره ام کیم درک ایدر آیا منی   قطره ام لطفون ایدوب دریا منی
سن ویروبسن قدرت نظم و سخن   نظمه عاشقدی منصف اهل فن
اولماز اولماز اولما سا سندن مدد   مدعی بیچاره ایلر حسد
اولمشام منکه پناهنده سنه   سنده توفیقون رفیق ایله منه
ایتمسون بلکه هدر بو زحمتیم   هر عملده خالص اولسون نیتیم

چوخ عطا قیل عمر کامجه قالوم   تا حسینون خدمتندن کام آلوم
قویما بو چرخ جفاجو کیم قویار   بو گوزل خدمتدن آیا کیم دویار
کیم ویر خدمت بولار افسانه دور   اهل ذوقه منصب شاهانه دور

کوردی رؤیاده حبیبی بر نفر
عرض ایدوب اول مؤمن نیکو سیر

سن کیمی تاپموب سعادت بر سعید   بو مقامه یتموب هیچ بر شهید
زائران قبر شاه تشنه کام   قبر یوه ایلر ایکی دفعه سلام
عالی بر توفیقدور دنیاده بو   قالدی قلبونده داخی بر آرزو
تا ایشتدی بو بیانی حبیب   قالمادی قلبنده آرام و شکیب
بو سؤاله ذوق ایله او جناب   رد قیلدی عاشقانه بر جواب
دوزدی اولدی بو سعادت قسمتیم   وار ایدی دلده بیوک بر حسرتیم
ایلرم دائم بولی من آرزو   بر نولور ممکن اولیدی کاش بو
تا گلوب دنیاده هر صبح و مسا   ساخلییدیم شاه عطشانه عزا
سس چکیدیم بر دییدیم وای حسین   وای حسین ایوای حسین ایوای حسین
ایندیکه ای خالق کل انام   وار عزادار حسینده بو مقام

بزلره توفیقوی ایله رفیق
سن دین طرزیله نه اوزگه طریق

تا حسینه ناله و فریاد ایداخ
مصطفانی حیدری دلشاد ایداخ

خوش او گوزدن اشگی عشق آلوده اولا
فاطمه اوندان یقین خشنود اولور

خوش او گوزدن چشمه تک اشگی آخا
عرش اعلادن اونا زهرا باخا

قیل ترحم بو پریشان حالمه
سن منی یارب یتور آمالمه

واردی نیچه حاجتیم ایله روا
دردیمه عباس الیله قیل دوا

گور اولور دنیاده بو بر درد اولا
راه چاره بولمیه عباس اونا

بوندان ایستر چاره سین هر دردمند
هر مریض هر بینوا هر مستمند

آستانندن بو سردار سعید
قویمیوب هر کیمسه اولسون ناامید

گورموشوخ مرأی کمتر برملا
سهلدر شیعه مسلمان آشنا

درگهنده کامه بیگانه یتوب
ارمنی لر دردی درمانه یتوب

درگهندن کیمسه مأیوس اولمیوب
یاس حرمانیله مأنوس اولمیوب

بر بونا مخصوصیدر بو امتیاز
بوندان ایستر حاجتین اهل نیاز

گر ایدم کشف کراماتین بیان
شوکت و جاه و مقاماتین بیان

مثنوی مین بیت پایانه یتر
باشداکی سررشته مطلب ایتر

ایتمشم تصمیم بو منوالیله
مطلبی شرح ایلیوم اجمالیله

بر نفر عالم شریعت زیوری
گوردی رؤیاده بتول اطهری

لیک مُغبر ضدورا اوگسدن فاطمه
دوشدی قلبی خوفه ایتدی واهمه

توکدی رخساره گوزیندن اشک آل
ایلدی بو نکته نون سترین سئوال

فاطمه سویلوب که غفلت ایلیوسن
اوغلومی سن آز زیارت ایلیوسن

عرض ایدوب حاشا جسارت ایلرم
من حسینی چوخ زیارت ایلرم

گتدی لطفیندن آشکاره فاطمه
ایتدی فرمایش دوباره فاطمه

نه حسین اوغلوم ابا الفضل اوغلومی
بحر بخشش معدن بذل اوغلومی

برده آیری برده زهرای بتول
بو وفاداره خطاب ایلر اوغول

اونداکه هنگام رستاخیز اولور
عرصه گاه حشر شیون خیز اولور

گون انوب گویدن جهانه اود وورار
باشلار اوسته بر جدا بوید اوار

انبیا جوش و خروش ایلرم تمام
مغزلر باشلاردا جوش ایلر تمام

اهل محشر جمله وانفسا دیر
مصطفا وا امّتا امّا دیر

یا اوزی یا ابن عمی بوتراب | دوندروب نه هرایه یوز ایلر خطاب
ای اولان غمخوار امت فاطمه | دارنه اسباب شفاعت فاطمه
عرض ایدر بسدور کفایتدور منه | عمدهٔ اسباب شفاعتدور منه
اوغلوم عباسین کسلمش اللری | ایلرم بر اوزگه محشر محشری
بو کسلمش اللره جانم فدا | گورنگوب بو اللره شاه وگدا
برالونکه بو قدر دار قیمتی | خالق عالم یانندا حرمتی
بس سبب نولدی که عاشورا گونی | اهل بیته محشر کبری گونی
بو بهالی اللره قوم عدو | کربلاده ویردی بر مشک سو
یوخ مصیبت ذکرنه بوردا نظر | مطلبی اهلی محتنده دیر
ایسترم توفیق ویرسون خالقیم | لایق اولسون خدمت نالایقم
من هارا مداحی عباس هارا | صفحهٔ دنیا هارا قرطاس هارا
حشر اولونسا کاتب اولسا کائنات | مدح عباسی یازا بیهات هات
بولمشم عباسی من بوجاهیله | بر رعیتلقدی قمر شاهیله
یعنی هر خدمت ایدوب دینه تمام | بو همان خدمتده ایتدی اهتمام
اولسا توفیق ایلرم شرح و بیان | بونه خدمتلر ایدوب دینه عیان

ایسترم اول یازام میلادینی | دفترهٔ زینت ایدم گل آدینی

نقل اولوب برگون امیرالمؤمنین
ایتدی فرمایش عقیله شاه دین

سن قبائل آشناسان سربسر | بر قبیله ایله منظور نظر
تا اونون اهلی تمام اولسون دلیر | هم شجاع وهم نجیب هم شیرگیر
سن ایدوم اوندان بر عورت اختیار | چون بو ایشده عمده بر منظور وار
ایتدی اجراء امر مولائی عقیل | گوردی دارا بو صفاته هر قبیل
بر قبیله دار آدی ابن کلاب | ایلیه لازمدی اوندان انتخاب
لیک عینا بو صفاتیله تمام | متصفدور فاطمه بنت حزام
هر جهتدن گوردی لایقدور بلی | بو عیالی ازدواج ایتسون علی
هر زن اولماز لایق شاه نجف | حامل اولماز درّ نابه هر صدف
بسلینمز دامننده هرآنا | بر اوغول عباس تک کان وفا
الغرض عقد اولدی بو مریم شیم | خاندان عصمته قویدی قدم
همتندن حیرته دوشدی عقول | زینبه همدرد اولوب عینا بتول
زینبی ساخلاردی هر آنک عزیز | راضی اولمازدی که اولسون اشکریز

سعی ایدردی روز و شب او نازنین
اولماسون دلتنگ حسینله حسن

گلشن زهرایه اولدی باغبان
ام کلثومه آنانگ مهربان

قویمادی رنگ حسن گل تک سولا
بر دقیقه یا حسین غمناک اولا

چکدی دائم نازنی زهرا کیمی
سالدی الفت بلبل شیدا کیمی

جانه منت بولدی هر بر زحمتین
افتخار ایتدی حسینون خدمتین

چون بولوردی روح زهرای بتول
راحت اولماز اولسا اطفالی ملول

قصر فردوسی ایدر بیت الحزن
دل ملول اولسا حسین و یا حسن

سنک ای نور گوزگلی او خاتونون یقین
زینب و کلثوم اولسا دلغمین

واریدی قلبنده بو ندان واهمه
اِنجیتَه اطفالی اِنجَر فاطمه

برگون عرض ایتدی ولی داوره
خواهشم وار دور حضور انوره

عین رأفتدور آیا زوج بتول
ایله سن بو خواهشی مندن قبول

اذن ویر ای سیّد کل انام
سسلسونله آدیما بر اوزگه نام

خاطر اولاد زهرادن اوتور
فاطمه اسمین گل اوستمدن گوتور

یتمسون غم فاطمه اولادینه
دوشمسون هر لحظه زهرا یادینه

فاطمه آدی گلن دمده دله
بنزوری اطفالی بر سولموش گله

بو تمنّا اولدی بر عمده سبب
شه اونا ام البنین ویردی لقب

چونکه بولمشدی امیرالمؤمنین
فاطمه آخر اولار ام البنین

یعنی خلاق رؤف ذوالکرم
بو آنایه دورت اوغول ایلر کرم

نقل اولوبدور بو روایت بو قبیل
گچمش هجرتدن اگرمی آلتی ایل

چارم شعبان عباس علی
دار دنیایه قدم قویدی بلی

آنلاسون تا جمله ارباب ادب
واردی بو مطلبده بر عمده سبب

ایلمشدی چون ازل سلطان عشق
بو رشیدی پیرو فرمان عشق

یعنی هر امره حسین ایتسه قیام
بو اونی اجرا ایدر همچون غلام

اوّل میلاددن بو مه جبین
اولدی سلمان پیرو سلطان دین

ستیم شعبان ظهور ایتدی او نور
چارم شعبان بو نور اولدی ظهور

ستیم شعبان حسین شاه شهید
چارم شعبان اباالفضل رشید

ستیم شعبان یگانه شاه دین
چارم شعبان فدای راه دین

هر طریقیله حسین تشنه کام
بر مقدس مقصد اوسته دوردی کام

بو اوزین بولدی موظف دمبدم
آردیجا مشی ایلسون هر بر قدم

مطلبین یوخ بورده موضوعیتی — اوزیرینه قوی قالا بو صحبتی
حق توفیقی رفیق فکر اولا — خوشدی مطلب اوزیرنده ذکر اولا
ایلرم چوخ جدّ و جهد و اهتمام — قالماسون اوّلکی مطلب ناتمام

تا خبردار اولدی شاه لا فتا
بیر اوغول ایلوب اونا خالق عطا

آنلادی نایل اولوب مقصودینه — ایلدی حمد و ثنا معبودینه
تا اله آلدی اونون قنداقنی — یادینه سالدی حسین میثاقنی
گوردی زیبا دور دلارا صورتی — وار جسیم اعضاسی رعنا قامتی
قاشی هلال آسا عذاری ماه سیما — شکل زیبا قول اوزون قامت رسا
بولدی حقدن ایستین فرزندیدی — اوغلونون سردار نیرومندیدی
آستینین ایلدی اوّل کنار — خورداجا قوللارینی اوپدی کرار
عین عین الله دولدی چون سحاب — وجه وجه اللّهه آخذی اشک آب
باخدی حسرتله چکوب آه آغلادی — اللرین اوپدی ید الله آغلادی
اولماز البتّه مسلّم در نهان — چشم سرّ الله اسرار جهان
چون بولوردی حال سرّ خدا — بو ادا اللر دوراولور تندن جدا

بس یاشند ابر اشا قدابو ادب — واقعا یا للعجب یا للعجب
بر گونی یاتشدی بو بیدار بخت — شدتیله گوزلری آغروردی سخت
بسترنده یاتدی آسوده اوزین — دنجلوب بیر آز یوخی دوتدی گوزین
اتفاقا بربیله ساعت حسین — وارد اولدی مرتضایه نور عین
ایستدی امّ البنین بیدار ایده — تا حسین عبّاسنی دیدار ایده
سویلدی ایتمه آناجان چوخ شتاب — قویمیوب بو درد عبّا سمده تاب
قوی دوی بونجا باری ایتسون خواب ناز — دردالندن بلکه دنجلسون بیر آز
گوزلری آغرور گجه چون یاتمیوب — بو خسارسم احترامی آتمیوب
سسلمه اوزجانمه ویرتم قسم — قوی یاتوب یاتسون اویاتما نچه دم
من آنابو امره راضی اولمارام — استراحت اولسون عبّاسه حرام
زحمت عبّاس زحمتدور منه — یاتماقی معناده خدمتدور منه
اقتران ایتدی خلاصه مهر و ماه — یاتدی سرداراوتدی باشی اوسته شاه
اولموب اولماز بیله خواب دلپذیر — شاه اگلشدی یاتمشدی وزیر
ناگهان سرداراویاندی خوابدن — گوردی شاهی گیتدی قلبی تابدن
تاپدی حالی اوزگه بر تغییر حال — ویردی یوز عبّاسه بیحد انفعال

عرض قیلدی ای آتا نولدی سبب   ویردی باش مندن بیله ترک ادب
رسمدور بوشه ورودنده غلام   مقدم شاهی اپرایلر قیام
یاتمیدیم کاش ازل مندا آتا   اولمیدیدیم بیله شرمنده آتا
لیم ادب رسمین بیله باشدان آتار   شه حضورنده غلام آیا یاتار
بو ادب عباسی ایتدی سرفراز   آلدی دنیاده ایله بر امتیاز
بو ادب تاپشدی ذاتنده وجود   هم حیات و هم مماتنده وجود
گنبدی اولموب طلا وار بر سبب   ایندیده ایلر مراعات ادب

نقل ایدوبله راویان معتبر
کتب اولوب بعضی کتبده بو خبر

بر لیکه شاه هندین عورلی   واریدی دلده بر عمده حاجتی
نذر ایدوب تا حاجتی اولسون روا   گنبدین ایتسون ابا الفضلین طلا
چون ایدر عباس هر دردی دوا   حاجتی اولدی اونون فوراً روا
ایلدی بر جمع منظور نظر   یولادی اول جمعدن بر قدر زر
بر گجه تصمیم ایدوبله ما حصل   ایلسونله صبح اقدام عمل
بر نفر خدام عباس علی   گوردی رؤیاده ابا الفضل ولی

اگلشوب صندوقی اوسته او جناب   خادمه دوندی بوزین ایتدی خطاب
گنبدیم لازم دگل اولسون طلا   شاه نوکردن گرگ ممتاز اولا
گر طلا اولسا بو گنبد بارگاه   بس ندور فرق غلام و پادشاه
ایندی اثبات ادب بو مختصر   عرض ایدوم قوی ایندن بر خبر

نقل اولوب بر گون علی المرتضی
هادی دین راه حقه رهنما

حلقه ایلردی بیان احکام دین   تا قالا دنیاده باقی نام دین
صف چکوب بر یاندا اصحاب علی   اگلشوب بر یاندا احباب علی
بر طرفده نازنین اوغلانلاری   اگلشوب اوز مه جبین اوغلانلاری
ناگهان سلطان مظلوماً حسین   سو کنارنده اولن عطشان حسین
ایلدی آهسته اظهار عطش   طفلیدی عباس هنوز اولماه وش
بولدی تا عطشاندی شاه تشنه لب   ایستدی ویرسون بر دوز بر ادب
ایلدی اقدام هر کسدن قاباق   خدمته بش آلتی سننده اوشاق
ایتسون اظهار ادب شهزادیه   سو گتورسون تشنه لب شهزادیه
دوردی فورا قویدی سمت راسته یوز   سهر عقیله دودمان شاهه یوز

عرض قیلدی ای آتا ایله شتاب — قارداشیم عطشاندی ویر بر کاسه آب
سوگتور شمس شهادت تشنه دور — نوگل شاخ امامت تشنه دور
سوگتور شاه شهیدان تشنه دور — جان ویرن سوا و سه عطشان تشنه دور
سوگتور روح روانیم تشنه دور — سوگتور آرام جانیم تشنه دور
سن بلورسن حسیمه جاندور حسین — حاضر ایله سو که عطشاندور حسین
تا اوغولدا گوردی بو ذوقی آتا — سنلدی جان عشقوه قربان بالا
گل اوغول سو کاسه سین قوی باشوه — تیز بتور سو مهربان قارداشوه
ایندیدن ای نوگل رعنا اوغول — شق ایله سقالقی سقا اوغول
سن بو منصبدن آل عالی ایتماز — من اولوم زهرا یاننده سرفراز
سن آپار اول سرور عطشانه سو — من ایدوم دنیاده کسب آبرو
سن حسین تشنه کامه سو آپار — من ایدوم خلقه بو نیله افتخار
تازه سقا آلدی سو دو شدتی نولا — تا که اوز مقصودینه نائل اولا
گیتما قایلردی ازبسکه شتاب — باشه اهی لبریز اولوردی جام آب
سو آخوب ایسلاندی اعضاسی تمام — خلقی مبهوت ایلدی بو اهتمام
همتین گورجک اونیکو منظرین — ایلدی حضار مجلس آفرین

گوردیلر آتا ولی داد گر — گوز یاشین رخساره شدتله توکر
عرض ایدوبله ای شه عالی نسب — باش ویروب عباسدن بیله ادب
گل یوزون گل تک گرک خندان اولا — نه بو شدتله گوزوز گریان اولا
ایلوب عباس بو عالی همتی — قابل تحسیندی الحق خدمتی
تا ایشتدی بو سوالی بو تراب — سائله ویردی بو طرزیله جواب
توکدرم بیجا عذاره اشک ناب — یا دیمه سالدی بو سو بر مشک آب
سیز گورورسوز بو صبی ماهرو — اللرینده ساخلیوب بر کاسه سو
من ولی گورتم توکرهی اشگینی — دیشلرینده ساخلیوب سو مشکنی
سیز گورورسوز حاصل ایلوب کامینی — ساخلیوب باشده ولی سو جامینی
من ولی گورتم اولوب قوللار قلم — اوخلانوب مشکی قالوب برده علم
سیز گورورسوز ایلیوب عالی هنر — سویلیوب عباسه احسن سربسر
من ولی گورتم گورور یوخ چاره سی — برزنازاده ویرور دل پاره سی
بو روایت ایلدی واضح مطلبی — بو علاقه بو سقایت منصبی
بو وفا بو ذوق و همت صاحبی — بو فتوت کاملی غیرت صاحبی
آغلادی تا تشنه لبدر شاه دین — ایتدی سرعت بو فدای راه دین

دوزدی نچه دقیقه تا امام
ایلسون خلقه بیاناتین تمام

خاتمه ویرسون او سرور صحبته
صاحب محراب و منبر صحبته

گیتدی قارداشی حسینه گندی سحر
اولدی بو سو حشر اولونجا آبرو

بس نچه دوزدی گورنده بو جوان
قارداشی ایلر بوزه اکیلین روان

آغلورا تا آغلامور اوز حالنه
آغلور عطشان قیزلارین احوالنه

چوخ مفصل نقل اولوبدور بو خبر
عرض ایدوم بر جمله سندن مختصر

نقل ایدر بر ارذل کل انام
آنخس آدی اسحق آتاسی حیوه نام

سعدین اوغلی سرکش کل قوا
کربلاده من اونا صاحب لوا

ایلدی مامور بر امره منی
سولدی ظلمدن پیغمبر گلشنی

لشگریم دوتدی شریعه دوره سین
یانسون اصحابی حسین بیکسین

واریدی بیحد منیم جد تتیم
دلپسند اولسون بو مأمور تمیم

نه گوتوردوم شطدن بر لحظه گوز
نه گجه آسوده یاتدیم نه گونوز

قویمادیم حتی آپارسون شیخ و شاب
اوز سپاهمدن بری بر ظرف آب

اولسودان اولسون مبادا بهره بر
شاه دینون لشگریندن بر نفر

شام عاشورا بقصد استماع
ایلیوم تا اینکه کشف اطلاع

اولدوم اردوی حسینه رهسپار
بر یاخولوق یرده تا دوندوم قرار

اولزمان گوردوم ابا الفضل رشید
گلدی گوردی آغلوری شاه شهید

عرض قیلدی ای شه عالی نسب
بیله آغلور گوزلروز وار نه سبب

بر شهون اولسا غمیم تک نوکری
بو خسا بو شدتله آغلار گوزلری

بو سئواله شهریار نه قباب
ویردی عباسه یا نقلی بر جواب

تشنه لیق قارداش یتوب چوخ شدته
جمله اطفالیم دوشوبله زحمته

ایلیوب تا حال یکی دفعه سپاه
بو بیابان بلاده حفر چاه

اولمیوب قارداش اثر اصلا سودان
عترتیم تا بوس اولوب یکجا سودان

ممکن اولسا الیسته ایله جستجو
بو سوسوز اطفالمه بر جرعه سو

عرض ایدوب اول گوهر بحر ادب
ایتمشم مولا مکرر سو طلب

سو خصوصنده ولی قوم شریر
اعتنا ایتمور مگر شمشیر و تیر

اول عرض ایدیم مفصلدور خبر
سوز قالوبدور ناقص دیلیمه سر بسر

حضرت عباس او سطوت صاحبی
صولت و سهم و صلابت صاحبی

اوّل رشدنده اولدی شیرگیر
مردم افکن صف شکن شمشیرگیر

ایلمزدی بی سبب اشرار ناس
بو شجاع ناسدن بیله هراس

افسران آرتش ابن زیاد
غزوهٔ صفّیندن ایلردی یاد

اهل شامون یادلارینده یدی هنوز
ایلمشدی نه هنر بوندان بروز

گوردیلر برگون تمامی شیخ و شاب
برجوان نامدار اوزده نقاب

چخدی صفدن خارجه اول صف شکن
سنّی اولمازدی فزون اون یدیدن

تا مبارز ایستدی اول نوجوان
گلمدی میدانه بر پهلوان

سطوتی اولمشدی واضح لشگره
هیبتی سالمشدی وحشت دللره

واریدی دشمن صفنده برنفر
ابن شعثاء آدلی گرد نامور

یوز دوتوب ابن ابی سفیان اونا
بولدی بو امری زبس آسان اونا

امر ایدوب قویدی عرصهٔ جنگه قدم
بو جوانین تیز وجودین قیل عدم

سویلدی لشگر بو بوریکسر منی
رزمده مین آتلیه همسر منی

اولماز آیا بو منیم چون عار و ننگ
ایلیم نورسته بر طفلیله جنگ

وار علاوه یدی اوغلوم نامدار
هر بری مرد افکن و خنجرگذار

ایندی گوندررم برین میدانه من
جرئتی بر رزمه اودور آدلی نه من

اوّلی گلدی ایچوب جام اجل
سسلدی دوریا ایکنجی سنده گل

هر بری گلدی دوشوب آتدان یره
ملحق ایتدی یدی سنده بو بره

چکمدی چوخ طول هر یدی نفر
آز زماندا دوزخه ایتدی سفر

ابن شعثاء گوردی اولدی کار زار
ایلدی غیظیله عزم کارزار

کین اوزیله باغلادی محکم بلین
الدوره اوغلانلارینون قاتلین

بغض و کین اولدی سبب گلدی جسور
شیر هیجا رزمنه کلب عقور

ویرمدی مهلت حریف نامور
ایلسون میداندا اظهار هنر

ایتدی اوّل حمله سنده سر بزیر
دوندی یدی سکز اولدی ناگزیر

ایتمدی جرأت داخی بر جنگجو
اولسون اول جنگی جوانه روبرو

پس علیّ المرتضی مهر هدا
اول شجاعت معدنین قیلدی ندا

تا کنار ایتدی جمالندن نقاب
ابر ظلمتدن گوروندی آفتاب

گوردیلر مهر جهان آرا ایسه دور
اوز دلاوری علی اوز عباسیدور

دوشدی یکسر دوست و دشمن حیرته
پهلوانلار مات اولوب بو قدرته

مطلبیم هاردیدی گور گتدی هارا
هاردا باشلانمشدی سوز یتدی هارا

ایتسه توفیقین منه خلّاق یار
خامهم ایلر دفتر اوسته درّ نثار

اولماسا اوندان توجه مختصر — کوشش وجد ایتمده نه اثر
ایلرم بربیله سعی و اهتمام — تا بو جزئی خدمتیم اولسون تمام

حضرت عباسس فرزند علی
اول یگانه پور دلبند علی

عمرینی صرف محبت ایلدی — تا ایله کسب جلالت ایلدی
تاپدی عشقیله وجودی تربیت — آرتروب سلطان عشقه معرفت
اول عرض اولدی که شاه اولیا — آدی اهل ذوق و عشقه کیمیا
اوغلی عباسی دل مسروریله — تربیت ایلردی بر منظوریله
چونکه گورمشدی کرار اعقل کل — هادی دین حضرت ختم رسل
ویزلری اوسته حسینی روز و شب — تربیت ایلردی شاه منتخب
مندیرردی گه مبارک دوشنه — گه باساردی جان کیمی آغوشنه
گه او ناحال اولاردی پشتبله — گه ویرردی سو سر انگشتیله
گه اوپردی قلبنی گه یوز گوزین — گه لطیف حلقومنی گه گل یوزین
راضی اولمازدی بونا اول شهریار — زلف عنبر فامنه قونسون غبار
رهگذارنده حسینی بر بلا — هاردا گورسیدی باساردی باغرنا

نقل اولوب برگون حسین اعزازیله
مسجده گلدی تمامی نازیله

جدینون شوقیله اول زیبا خرام — حال وجدیله واراردی تندکام
گوردی چون جدی باخوندی قول آچا — سر عنین آرتردی تا برآز قاچا
واردی تنده اوزون پیراهنی — برایاقی آنده قالدی دامنی
دوشدی یرده زینت دوش نبی — چخدی باشدان گوئیا هوش نبی
اندی تیز اجدی پیمبر یره — منبر اوستن صاحب منبر یره
آلدی آغوشه حسینی جان کیمی — ایگلدی اپدی گل ریحان کیمی
کیم بولور بو صورته معنی ندور — عمده منظور شه بطحا ندور
لیک بو اسرار غیبه بر بلا — کاملا آگاه ایدی شیر خدا
وادی عشقه اولا بیچی حسین — جدینون دینین ایدر احیا حسین
مخزن در وار بر عمده حکمتی — واردی حتی حق یانندا حرمتی
اولماسیدی کربلاده بو شهید — دولدورازدی عالمی کفر یزید
کفری پامال ایلدی بو سرفراز — باطلیله حقه ویردی امتیاز
گچدی مال و جاندان اصل و فرعدن — رد ایدوب شتر یزیدی شرعدن

حضرت شاه ولا شیر خدا   ایلمیش اولادینی دینه فدا

گوردی لازمدور حسینه بر کمک   قالماسون تا ایله بر میداندا تک

فرضدور بو یولدا بر یولداش اونا   بلکه بر عباس تک قارداش اونا

بسلدی عباسی بو مقصود ایله   اولدی همفکر احمد محمود ایله

بولدی عباسی رشید نامور   وارقا با قد احمد بر عالی نظر

نفسنی وادار ایدوب جدیته   انتظار اولدی او ماموریته

سالدی عشق شاه عشقی باشنه   وقف ایدوب اوز جاننی قارداشنه

دفتر عشقه دل مشتاقیله   ویردی زینت زیور اخلاقیله

باخدی هر اهل کمال اخلاقنه   لی آپاردی قدرت خلاقنه

زهد و تقوا اسنده فرد بیمثال   حقه ایلردی عبادت اتصال

گه حسینون خدمتنده تو امان   گه اونون امریله تنها بو جوان

هر گیجه چکنده همیان طعام   ایلدی اطعام ایتامه تمام

ایستمزدی پور شاه لافتا   بر نفرلی صاحب عورت آج یاتا

هم یتیم اطفاله بو حیدر صفات   اوز آتاسی تک ایدردی التفات

تک نه بو عادده بو نیکو خصال   اولدی دنیاده او مولایه مثال

هر صفاتنده آتاسی حیدره   وار ایدی بونده شباهت یکسره

او اولوب پیغمبره پشت و پناه   بو بنات حیدره پشت و پناه

او پیمبر دشمنین ایتدی تلف   بو حسینون خدمتنده جان بکف

او اولوبدور ساقی روز جزا   بو اولوب سقای دشت کربلا

او ایدوب محکم پیمبر بیدقین   آرتروب دین مبینون رونقین

بو حسین باشی اوسته نصب ایتدی علم   قویمادی یاتسون اولوب قوللار قلم

او گوروب لشگر قاچوب گیتدی کمک   قویمادی پیغمبری دعواده تک

بو گوروب یاتقوزدی شاه تشنه لب   اولدی گوندوز گوزلرینده تیره شب

او پیمبر محضرنده مطلقا   حاجت اشخاصی ایلردی روا

عرض حاجاتی اولان پیغمبره   اول عرض ایلردی میر قنبره

تا اولا دست یداللهی سبب   لطف ایده مطلوبنی شاه عرب

بو همان خدمتله اولدی سرفراز   آل هاشم ایچره آلدی امتیاز

اولدی خلقه بو وفادار حسین   ملجأ حاجات دربار حسین

هر کیمی سخدی فشار روزگار   ایلدی دنیاده بر درده دچار

سالدی دربار ابو الفضله اوزین   تا توتسون شاه عطشانه سوزین

برنفر علم اهلی دانش طالبی | نقل ایدر بو مطلب دلجا لبی
کربلا مظلومنه زوار ایدیم | حال حزنیله حرمده وار ایدیم
تا باخوب برصحنه گوردوم آدمن | برنفر مفلوج آشاق بر مرده دن
بادیه اعرابی ارباب صفا | صد قیله ایستر همان طفله شفا
ختم ایدوب اعمالی اولدوم اول زمان | قبر غمناک علمداره روان
اوردا مشغول نیاز در از ایدیم | باشلامشدیم درد دل دمسازیدیم
ناگهان گوردوم همان طفل علیل | دوشمش عباس علمداره دخیل
چکمدی چوخ طول او طفل بینوا | اوز دوا ایستر دردینه آلدی دوا
رحم ایدوب باب الحوائج حالنه | آرزومند ایتدی چوخ آمالنه
شامل اولدی حالنه توفیق حق | دست عباسیله رب ماخلق
آچدی اول طفله گوزل باب فرج | گوردوم اول طفل گرفتار فلج
دوردی سالم عضویله دوشدی یولا | آه او قبره جانم قربان اولا
صحنه چخدی خاطر آزادیله | حالت وجدیله قلب شادیله
والدینین تاپدی شوق ذوقیله | دوشدیله خرم یولا مین شوقیله
اعتقاد قلب اولوب گویا سبب | بو کرامت گلمدی اصلا عجب

ای ابا الفضل ای اولان باب نجات | سیزلره بردور حیا نیله ممات
رحم ایله الله رضا سندن اوتور | وردیمز چوخدور حسینه سن تور
گور بو مکمندی اوقدر نذر و قبول | ایتمسون برخواهشی سندن قبول
معصیت مانعدی گرچه بزلره | لیک عادتدر ترحم سیزلره
آندویرم شاه عطشانه سنی | اوز قاپوندان نا امید ایتمه منی

گرچه دوبهار ناله دن آغلار گوزدوم
اولسا طولانی قالور ناقص سوزدوم

حضرت عباس او نیکو منظره | اولدی صاحب هر صفات حیدره
او حیاتین فوقنی باشدان آتوب | مصطفانون زخمی خوابنده یاتوب
نفسنی ایتدی فدا پیغمبره | آیه نازل اولدی شانن حیدره
بو گوروب وجشتنده دور آل رسول | صبحه دین هر زحمتی ایتدی قبول
ایستدی اطفال مقصوده چاتا | یاتمادی تا قزلار آسوده یاتا
خیمه اطرافنده گزدی ویردی پاس | ایتمسون اهل حرم خوف و هراس
اودمیان دشمنه با قلب پاک | تک گیدردی عوته ایتمزدی باک
بوادتوزمین لشگر خونخواردن | تک گیدوب جهلت آلوب اشراردن

اونداکه دوشدی حصاره شاه دین
قتل آل بوتراب اولدی یقین

کربلا دشتینه دوتوب اهل جفا
اضطرابه دوشدی آل مصطفا

هر قدر آرتوب قشون جمعیتی
آل طاهانون چوخالدی وحشتی

زینبه امّا بو چوخ دشوار ایدی
چون بنات جدّه غمخوار ایدی

هی گورردی متّصل عسکر گلور
دسته دسته کوفه دن لشکر گلور

هر گلن سعد اوغلونا ملحق اولور
خوفیله اهل حرم قلبی دولور

عرض ایدردی دوشدی غوغایه باشیم
قالدی یالقوز دشمن ایچره قارداشیم

ابن سعده گون بگون آرتور کمک
قارداشیم آخر قالور بو چولده تک

گرچه صاحب اعترافم من اوزوم
قدرت الله دور حسینیم یوخ سوزوم

دفع شر دشمنی هر نحو ایدر
یر یوزین دولدورسا دشمن محو ایدر

لیک گوردوقجا صفوف دشمنی
نازنین قزلار کباب ایلر منی

بعضی سویلر عمّه جان نه وار گمر
دولدوروب بو دشتی لشگر سر بسر

یوخسا بو لشگر گلوبدی جنگ ایده
عرصه نی آل رسوله تنگ ایده

بیله وقته ای خدای ذو المنن
گور ادلور آرام ایدم اطفالی من

دوزدی وار عبّاس تک صاحب هنر
خوردا قز دشمن گوره مشکل دوزر

عصر تاسوعا یازار اهل علوم
وارد اولدی کربلایه شمر شوم

تا قدم قویدی او دشته بو لعین
قتل شاه کربلا اولدی یقین

تا آتندان اندی بو شوم عجول
شسلندی چتمده زهرا وای اوغول

تا گوروب ابن زیادین نامه سین
آلدی پیغمبر الّه عمامه سین

تا بولوب ایمان ایوین ایلر خراب
آچدی باشین گوردی باشه بو تراب

تا باخوب بو حاله شاه ممتحن
قارداشیم وای سسلدی مسموم حسن

نامه ابن زیادی ماحصل
ویردی ابن سعده بو شوم دغل

اولدی صوندان بو شریر نابکار
سمت اردوی حسینه رهسپار

تا یاخونلاشدی خیام اطهره
یوز دوتوب عبّاس نیکو اختره

چون عرب هر کیمسه نی ایتسه صدا
بر خصوصی لفظیله ایلر ندا

یعنی هر کیم سسلسه اقوامنی
طایفه اسمیله سسلر نامنی

شمر منظور ایتدی بو عنوانلاری
هامی سسلندی یا جم اوغلانلاری

سسلندی هر قدر اول تخم زنا
ایتمدی عبّاس اصلاً اعتنا

شه باخوب سردار یولن رفتارینه
دقّت ایتمز او نون گفتارینه

سویلدی قارداش نه دور رأیی جواب
گرچه فاسقدور ولی گیت ور جواب

گوردی عباس اول فدای راه حق　　لازم الاجرادی امر شاه دین
گلدی یوز افسوس ایله مین آه ایله　　یوز دوتوب شمره تمام اکراه ایله
ایتدی فرمایش ندور آیا سوزون　　مقصد قلبون بیان ایله اوزون
بیحیانه شرم قیلدی نه حجاب　　ویردی عباس جوانه بر جواب
خلق اولاندان عالم پر شور و شر　　گلمیوب بو بیحیا لقدا بشر
او جوابی ایلیوب واضح بیان　　ابن طاوس اوز لهوفنده عیان
سویلدی جنگ ایلمه فرمان گتور　　گل یزیده بیعت ایت ایمان گتور
آلمشام قارداشلاروز ایچون امان　　اوز امیرمدن سنه خط امان
ایسه سن دنیاده هر منصب ویرور　　عز و جاه و لشگر و مرکب ویرور
یوخ او لشگرده بجز قتل و قتال　　وار بو لشگرده هامی جاه و جلال
یوخ او لشگرده بجز شمشیر و تیر　　وار بو لشگرده ریاضت بی نظیر
یوخ او لشگرده بجز تیغ و سنان　　وار بو لشگرده اساس خانمان
تا ایشتدی بو سوزی او بحان پاک　　ابتسام ایلیوب دیدی تبت یداک
لعن حق گلسون یزیده هم سنه　　هم او بیدین کیم امان ویرمش منه
من گلوم تاج سرمیدن ال چکوم　　سیدیمدن سروریمدن ال چکوم

پارهٔ قلب پیغمبردن دویوم　　بین اعداده اولی یالقوز قویوم
ایلیوم جاه جهانی اختیار　　بیعت آل زنانی اختیار
بسدی قورتار طول ویرمه مطلبه　　سالما وحشت قلب زار زینبه
سن ذلیله صحبته ویرده طول　　اضطراب ایلر دل دخت بتول
چون منه دلبستدور آل حسین　　ناگراندی قلب اطفال حسین

ایلدی رجعت ابا الفضل رشید
شمر اولوب اوز حیله سندن ناامید

بغضدن دنیا گوزینده اولدی تنگ　　ایلدی ظلم اهلنی تحریص جنگ
لشگر آتلاندی اوجالدی هایهو　　طبل جنگ افلاکه سالدی هایهو
هر طرفدن جنبشه گلدی سپاه　　گرد مرکبدن دوتولدی روی ماه
ابن سعد آتلاندی اولدی پیش جنگ　　آتدی اردوی حسینه بر خدنگ
دوندی فریاد ایتدی ای لشگر بوگون　　فعلمه شاهد اولون یکسر بوگون
خدمتمده ذره قدری نقص یوخ　　من اوزوم آتدوم حسینه اول اوخ
نقل ایدر بعضی آتاندا بو اوخی　　تابع اولدی فعلنه لشگر چوخی
خیمگاه شاهه اشرار شریر　　قطرهٔ باران کیمی یاغدیردی تیر

شاه گوردی لشکر ابن زیاد
آل گوتورموب کفردن ایلور عناد

باخدی لانه دورآلا مهلت امام
قالمیا اتمام حجت ناتمام

امر مهلتده نچه بر نکته وار
فرصتیم یوخدور ایدم بر بر شمار

باخسا هر کیمسه کتاب مقتله
نکته مهلت گلور عینا اله

یوز دوتوب عباسه سلطان حجاز
امر قیلدی ای منه پرچم فراز

گرچه بو مطلب دگل آسان سنه
گیت ولی لشکردن آل مهلت منه

گور رضادور کوفیان فرصت ویرور
برگجه آیا بزه مهلت ویرور

بو سوز عباسه نقدر ایتدی اثر
من نچه بوتم اولی اهلی بولر

ایله بر نامی شجاعت صاحبین
صولت وسهم وصلابت جبین

روزگاردن ایله تنگه سالا
سعددن اوغلوندان گیده مهلت آلا

زاده وقاصدن آیا نچه
ایستیه مهلت حسینه برگجه

لیک عباس وفادار رشید
صادر اولجاق امر سلطان شهید

ایلدی فی الفور او امری امتثال
ختم رسل امرینی حیدر مثال

گلدی میدانه دوتوب یوز صفلره
تا توروسون امر شاهی لشکره

سویلدی لشکره اولون آگه تمام
بو حسیندور کل مخلوقه امام

اولموسوز حاضر بو بیله جنگه سیز
سالموز امرین بو قدری تنگه سیز

بو گجه جنگ ایتمیون فرصت ویرون
بو غریبه صبحه دین مهلت ویرون

ایستور اوندان اوتری مهلت بو گجه
ایلسون حقه عبادت بو گجه

ایسندی سرلشگر قوم ضلول
مهلت امرین ایتمسون اول قبول

بو عمل خلقه گران گلدی بحیث
غیظیله سسلندی عمر ابن حریث

وار نه منظورون سنون آیا امیر
اولموسان امره بو قدری سختگیر

بر نفر گر اهل روم ویا فرنگ
برگجه ایستیدی استمهال جنگ

بز ویرردوخ برگجه مهلت اونا
ویرموسن آیا ندن مهلت بونا

هر اوکس اولسا بو مطلبده دقیق
خواه اولا خواه اولمیا قلبی رقیق

شک سیز تاب ایلمز بو نسگله
ناقه صبری دوشر قطعا گله

عمرین عینا مقصدی معلوم اولور
سوزلریندن سوزبیله مفهوم اولور

یعنی بو شهکه همین بر بو قدر
بو گجه لشکردن استمهال ایدر

بولموروخ کیمدور مگر بو تشنه لب
یا دگل اجدادی معروف عرب

بو حسیندور پورشاه اولیا
جدی پیغمبردی ختم انبیا

بو حسیندور خامس آل عبا
قارداشی مسموم حسندور مجتبا

یعنی زهرانون عزیز جانیدور
کوفیانین تشنه لب مهمانیدور

گوردی سعد او علی قوشوندا شورشی
آزقالور گیتسون هرا ور کوششی

مهلت امرین ایلدی لابد قبول
تا که شورش ایتمسون قوم جهول

امر ایدوب اما او شوم نابکار
لشکرا ایچره بر ستمگر چکدی جار

بو گیجه گویا حسینه سرسپاه
ویردی مهلت تا زمان صبحگاه

گور بوتشن تشنه حریم عصمته
نازنین قزلار دوشر حالته

گوریتشه گوشش اطفاله بو جار
صبح اولونجا بر بالا راحت یاتار

نه گچیدی او گیجه هیهات هات
ذکره نه قادر اولا بر ذی حیات

بر گچیدی او گیجه اطفال شاه
صبح اولونجا چکدیلر فریاد و آه

بر گچیدی او گیجه آل عبا
صبح اولونجا ایتدی داد و آه و وا

بر گچیدی او گیجه آل حسین
صبح اولونجا قیلدی یکسر شور شین

بولموروم بیچاره زینب نیلدی
او گیجه آیا نجه صبح ایلدی

اوندا که حجت تمام ایتدی امام
لشکری اولدی پراکنده تمام

قالمادی الا بر عده جان بکف
جوشش جنگی بولن رخت شرف

قلب زینب دوشدی تردیده او دم
بو قالان کسلر قالور ثابت قدم

قلبمون آرامنه امداد ایدر
یا بولار دا صبحه دین بربر گیدر

یادگار احمد مرسل حبیب
گوردی یوخ زینبده آرام و شکیب

بولدی تا اول باوفا بو مطلبی
ایستدی آسوده ایتسون زینبی

تسلدی اوز باوفا احبابنی
باشنه یغدی حسین اصحابنی

سویلدی دنجلیون منله گلون
دنجله آل الله او ندان دنجلون

باوفالر آلدی شمشیرین اله
رسم اعزا ایله باشلوب هلهله

دوندی خرگاه امام اطرافنی
دوره ایدوب یکسر خیام اطرافنی

یعنی قلبوزده نه وحشت وار آتون
بزوار اوخ سیز بو گیجه راحت یاتون

قورخمیون تا جانمزده روح وار
قویمیاروخ یالقوز قالا بو شهریار

بز وفا آدابنی ترک ایتمروخ
تک قویوب پیغمبر اوغلین گیتمروخ

اولسا هر بر جسمده مین جانمز
ویروخ اولسون تا رضا جانانمز

چکلمشوخ آل هر جلال و جاهدن
چکمروخ آل بو گمکسیز شاهدن

قورخمیون تا ساغدی بزدن بر نفر
آل تاپا نماز شاهه بو قوم کفر

گوردی چون ختم رسالت عترتی
باوفا اصحابده بو

همتی

بولدیلر شاهی قویوب گیتمز بولا — بو جهتدن اولدی آسوده اولار

نقل ایدوبله شام عاشورا حبیب — باشه اصحابی یغوب یکجا حبیب

توصیه ایلردی اوز احبابنه — شاه دینون باوفا اصحابنه

صبح اولاندا بز گرک سبقت ایداخ — رزمگاهه بر به بر اول گیداخ

تا فدای حضرت جانان اولاخ — آل هاشمدن قاباق قربان اولاخ

هاشمیلر پیر و برنا یکسره — اقربا دور حضرت پیغمبره

بو طرفده شاه دین دلبسته سی
دستهٔ اهل وفا سردسته سی

یعنی عباس رشید سرفراز — آل هاشم ایچره صاحب امتیاز

باشنه یغمشدی اوز یولداشلارین — قارداشی اوغلانلارین قارداشلارین

بر به بر سویلردی آل هاشمه — بز که قربانوخ حسین قارداشمه

گر چه اوز اصحابیده قربانديلار — بزلره اما اولار مهمانديلار

بز گرک اولاخ جان قربان ایداخ — بو قدر تا حرمت مهمان ایداخ

الغرض مشتاق ارباب صفا — ویردی آل هاشمه مشق وفا

جمله سین آماده گوردی خدمته — ایلدی تشویق عالی همته

فکر آل اللهی باشدان آتمادی — صبح اولونجا بر دقیقه یاتمادی

چون حسین اردوسنه سردار ایدی — سرپرست عترت اطهار ایدی

استراحت فکرین البته آتار — بو گیدوب یاتسا گر زینب یاتار

اول خطرلی چولده بو حیدر شیم — تحت حفظنده یدی لشگر هم خیم

باشدا خود آهن اگنده سلاح — گزدی اطراف خیامی تا صباح

صبح اولونجا ویردی بو نحوه پاس — ایتمسون آل علی خوف و هراس

اولدی آسوده بنات محترم — سایهٔ عباسده یاتدی حرم

یاتمادی اما او یاندا افسران — زجر و خولی حرمله شمر و سنان

وحشته سالمشدی الده بیدقی — خولی و شمر و سنان ازرقی

تا گزردی خیمده بو مه جمال — بر نفر ویرمزدی فتحه احتمال

سر بسر سویلردی اشجاع عرب — بو شجاع ناس بو حیدر نسب

چکسه شمشیر ایلسه آهنگ جنگ — وار او قدرت کیمده تا ایتسون درنگ

بعضنون رائی بونا دوندی قرار — یاشلاناندا کارزار ایتسون فرار

گورمدوز اون بش یاشندا بو جوان — ایتدی صفینده بنجه محشر عیان

شاهه بیجا بیله مطلوب اولمیوب — هیچ بر دعواده مغلوب اولمیوب

بسکه ایمانی قوییدور قلبی صاف — دشمنه غالب اولار هر بر مصاف

چوخ مناسبدور بو یرده بو خبر
عرضمه شاهد حدیث معتبر

اونداکه صاحب لوائی یخدیلار — آندان عباس جهانی یخدیلار
قصد ایدوب اهل جفادن بر نفر — سر عتیله کوفیه ایتسون سفر
زاده مرجانیه ویرسون اوچون — قتل شاه تشنه کامون مژده سین
بر نفر سسلندی ایتمه اشتباه — سر سپه قتله یتشدی ساغدی شاه
ویردی بو شومه جواب اول بی حیا — اولدی عباس اولدی شاه کربلا
عمده مقصد بو شجاع ناسیدی — قوت قلب حسین عباسیدی
برده عباس و لاوردن صورا — بو رشید و بو هنروردن صورا
دشمنه آیا حسین نصرت تاپار — یا خلاص اولماقه قدرت تاپار
بو شجاع ناسدن اشرار ناس — گور نقدر ایلر دیلر خوف و هراس
هیچ گمان ایتمزدی قوم بدنهاد — فاتح اولسون لشگر ابن زیاد
کیم گمان ایلردی آیا روزگار — شیری روباهه ایدر آخر شکار
کیم گمان ایلردی چرخ نیلگون — بیدق عباسی ایلر سرنگون

کیم گمان ایلردی یاتسون بو علم — قوللاری اولسون علمدارین قلم
بو سببدن تا واریدی قدرتی — قویمادی یاتسون حسینون رایتی
وار همان بیدقده بولمشدی اوزی — هم تمام دوست هم دشمن گوزی
اهلبیت ایستردی اسسون پرچمی — زایل ایتسون تا اورکلردن غمی
اهل کفر ایستردی یاتسون بیدقی — تا پوزولسون شاه دینون رونقی
اهلبیت ایستردی بیدق یاتماسون — آفتاب بخت زینب باتماسون
اهل کفر ایستردی تیز بیدق یاتا — تا سپاه کوفه مقصوده چاتا
اهل بیت ایستردی اولسون محترم — یاتماسون اصلا علم یاتسون حرم
اهل کفر ایستردی تیز یاتسون لوا — آل هاشمدن اوجالسون آه وا
چون ابا الفضل رشیدین رایتی — دشمنه اولمشدی لشگر آیتی

اونداکه اولدی تمام انصار شاه
قالمادی الا همان سردار شاه

شاه گوردی ایستوری اطفال سو — دوشدی بو فکره که ایتسون جستجو
سالدی یانجا رشید عباسنی — یاور و یار وایل و آرخاسنی
گوندی بر بوش مشک بو آهنگیله — شه سوار اولدی وزیر جنگیله

اولسا هر کیمسه فراته رهسپار
بین لشکردن گرک ایتسون گذار

شط کنارنده علاوه سربسر
صف چکوب سیده باغلیوب دورت مین نفر

ایکی قارداش قویدیلار بیله قرار
آرتراندا کوششین قوم شرار

آگه ایتسون بر برین تدبیر یله
زرزگهده نعرهٔ تکبیر یله

گلدی میدانه علمدار یله شاه
جنگه مشغول اولدی سردار یله شاه

چکدی شمشیرین ایکی حیدر نسب
بو ید الله صولت او صفدر غضب

بو دیر من مصطفی دلبندیم
او دیر شیر خدا فرزندیم

بو چکر نعره پیغمبر او غلیام
او ایدر فریاد حیدر او غلیام

بو دیر من زادهٔ پیغمبرم
او دیر من یادگار حیدرم

بو چکر الله اکبر نعره سی
او تاپار قوت آلاندا بو سسی

بو ویرر عباسه رمز یله صدا
او دیرر روحیم سنه اولسون فدا

ناگهان بو حالده بر نانجیب
لشگره وردی بو نحو یله نهیب

لعنت الله علیکم حولوا عیان
بینکم بین الفرات ای کوفیان

جهد ایدون میدانه هر یان دولون
بونلار یله شط ارا حایل اولون

پس براوخ آتدی حسینه اول شریر
شه بو غازندان گلوب دگدی او تیر

چکدی تیری شه بو غازندان او دم
شدتیله اوخ یرندن آخدی دم

دوندی اوجین اوجی دولدی قانیله
یوز دوتوب گوگ سمتنه افغانیله

الده خون آل دلده آه دل
شکوه یه آچدی لسان الله دل

ایتدی بو ظالم بو ظلمیکه منه
ایلرم یارب شکایت من سنه

باغلادی تحت الحنکن استوا
شه دوباره اولدی گرم کارزار

چشمهٔ خورشیدی دوندی تیره گرد
تنگ اولوب اعدایه میدان نبرد

صاق طرفدن حمله ایلردی حسین
صول طرفدن مرتضایه نور عین

صاق طرفدن خامس آل العبا
صول طرفدن یادگار مرتضا

صاق طرفدن گورسنندی آفتاب
صول طرفدن گورسنوردی ماهتاب

گوردی سعد اوغلی اگر بر آز زمان
طول تاپسا جنگ وار بیله گمان

هم پوزولسون لشگرین شیرازه سی
هم آلونسون کوفه نون دروازه سی

هم هامی زحمتلری گیتسون هدر
هم سپاه کوفه اولسون در بدر

هم حسین فاتح اولوب شامی آلا
هم یزیدی تخت عزتدن سالا

لشگره یوز دوندروب ایتدی ندا
ایلیون شاهی سپهبدن جدا

بر بریله گورموسوز قدرت تاپا
تنسلنور عباس حسین قوت تاپا

بو ایکی قارداشین اطرافین آلون بر بریندن سعی ایدن آیری سالون
اولسا سردار ایله شاهه فاصله تیز تیر نخل امیدوز حاصله
بوغسا لشگردن آلنسا بو فرات مقصدوز گلسون اله هیهات هات
شط تصرف اولسا ایشدن گچیر بو ایکی تشنه دویونجا سو ایچیر
گر ابا الفضل و حسین سیراب اولا یر یوزی فرضا سپاهیله دولا
دولدورا دنیانی فوج و تیپ و هنگ ایلیه بولمز مقابلده درنگ
تا بو گفتاری ایشتدی مشرکین کینه سین آرتوردی دلده اهل کین
هر طرفدن دور شاهی آلدیلار شاهی سرداریندن آیری سالدیلار
آیری دوشدی بربریندن مهر و ماه تک دوشوب سردار یالقوز قالدی شاه
فاصله اولدوقجا میدانده ازیاد شاد اولوردی لشگر ابن زیاد
شه چکوب الله اکبر نعره سی گوردی سرداری اوزاقلاشدی سسی
تاپمادی امداد سرداردن مجال قالمامشدی خیمه لرده چون رجال
گوردی دوشمن خیمگاهندن اوزاق خیمه ایلر هجوم اهل عراق
قویدی شه سرداری الی عوان و یار خیمه لابد قایتدی شهریار
گور بو ساعتده او شاه محتشم دوشدی نه حاله امام محتشم

نه خیامیدن اولور گیتسون کنار نه دوتور آرام قلبی نه قرار
نه اولور خرگاهدن گنسون گوزین نه اولور ایتسون بر آن آرام اوزین
نه اولور اهل حرمدن ال چکه نه اولور صاحب علمدن ال چکه
دل ابا الفضلین یاندا نا گران گوز خیامین دورنده پاسبان
دل ابا الفضل فراقنده بیقرار گوز حرملر غربتنده اشکبار
دل یاخار عباسون اوخلی مشکنه گوز سوسوز اطفالون اوزده اشگنه
بر اوجا تل اوسته دورمش انتظار رزمنه سردارینون ایلر نظار
گوردی ایلر کارزار حیدر کیمی صفلری برهم ایدر صفدر کیمی
جز هزیمت بولمدی راه نجات قاچدی اول دوتدین نگهبان فرات
بو نجه شفقت نه رأفتدور خدا نه محبتدور نه الفتدور خدا
هانسی قارداش قارداشین آیا اگر بو قدر ایستر بو اندازه سور
اول محبت کیم وار اوندا اختصاص صاحب اولدی بو ایکی حیدر خواص
نقدر عباسی ایستردی حسین آشکارا خلقه گوستردی حسین
شه هاچان فاش ایتدی گزین آبگین قیلدی سردارین او ایستک شرمگین
عرضه وار شاهد اولسا مشتری نقل ایدر هم مجلسی هم مشتری

کربلاده اونداکه شاه شهید
دشمن ایچره قالدی بی یار وحید

تار مار اولدی سپاه اولدی حبیب
بر سپهبد قالدی بر شاه غریب

غربت شاهی گورنده سر سپاه
گون گورنده اولدی بر شام سیاه

اولمادی راضی داخی صابر قالماقا
سر سپه شهدن گلوب اذن آلماقا

عرض ایدوب شاها جهاندن دویمشام
سیدی مولای جاندن دویمشام

وار اجازه رزمگاهه آت سالوم
تا اولنلر قانین اعدادن آلوم

شه باسوب آغوشه او سرداريني
غملی ساعتده تاپوب غمخواريني

قلب عباسی دوباره داغلادی
گلدی فریاده چکوب سس آغلادی

گور گورنده قارداشین بو ایستگین
باوفا عباس اولماز شرمگین

باخدی سردار وفایه شاه عشق
سویلدی اول رهنمای راه عشق

سن علمدار سپاهمسن منیم
یاور و پشت و پناهمسن منیم

سن اگر گیتسن اویم برباد اولور
عترتیم غمناک دشمن شاد اولور

هم چراغ عترتیم خاموش اولور
هم باجم زینب بلایه توش اولور

هم گیدر یغمایه جاه و شوکتیم
هم قالور یرده لوای نصرتیم

هم نشان عسکریم سن سن منیم
هم رئیس لشکریم سن سن منیم

سن اگر گیتسن ویرور یوز اغتشاش
تفرقه سنسیز دوشر او ضایعه فاش

باخما آغلوب بولب عطشان قزلاریم
گیتمه قوی اولسون سوسوزدان قزلاریم

بو بیانی ایشتدی او جوان
آخدی اشگی گیتدی قلبندن توان

عرض قیلدی دیده گریا نیله
قلب سوزان و دل بریانیله

بردہ مشگلدی سپهدار اولماقیم
محشره قالدی علمدار اولماقیم

تنگ اولوب سینم نه لازمدور حیات
بو حیاتمدن منه خوشدور ممات

دوشمشم گردابه بو صحراده من
نیلورم عمری داخی دنیاده من

دویمشام جاندان سنه قربان اولوم
بس نه چان لازمدی شمشیریم قولوم

خورده قزلار ای شه ارض و سما
الده سوجامی دیور الماء و ماء

بعضی آغلار بعضی سسلر العطش
بعضی ضعف حالنده ایلر بعضی غش

ناگوارادور حقیقتده منه
تشنه لبلر اشگی آخسون دامنه

نه روادور بو آدیم سقا اولا
تشنه لقدان گلشن زهرا سولا

نه روادور سو دیوب یانسون بنات
من باخوم صحرالره آخسون فرات

نه روادور ای امام انس و جان
اصغر شهزاده ویرسون تشنه جان

نه روادور سون فرات هر سمته موج
العطش اتسون حرمدن عرشه اوج

ند روا تا وارا یمده تیغ تیز	اوسون اطفالون سوسوزدان اشگریز
شه وزیر جنگی گوردی خشمناک	غصه سندن آز قالور اولسون هلاک
تر ور اول سقا لقب حیدر نسب	مه جبینندن هویدا دور غضب
آز قالور روحی بدندن آیریلا	گل سولا بلبل چمندن آیریلا
ایندی رأفتله ابا الفضله خطاب	ایندیکه قلبونده یوخ آرام و تاب
گیت قانا چارسن ای ماه رو	گیت قشوندان اهل بیته ایسته سو
شاید اهل کوفه یانسون حالمه	بلکه ویرسون سو سوسوز اطفالمه
تا سو فرمانین شه عطشان ویروب	گوییا اول مرده جسمه جان ویروب
گیتدی قلبنده اولان بغض و عتاب	ایندی بین ذوقیله تعجیل و شتاب
خیمهٔ مخصوصنه سالدی اوزین	گوتدی بر بوش مشک دولدردی گوزین
چگننه سالدی او مشگی شوقیله	شوق تام و منتهای ذوقیله
دوندی بر باخدی او نالان قزلارا	ویردی سو وعدهٔ لب عطشان قزلارا

تا بولوب بو مطلبی عطشان بنات
ایلیوب سقالری قصد فرات

خیمه لردن خارجه چخدی تمام	دختر اصحاب و اطفال امام

ایلیوب کاکل امید مطلقین	جمله سیراب ولماقین ایتدی یقین
جمع اولوب بنجه نفر عطشان اوشاق	باشدا سو فکری گوگلده اشتیاق
دیدهٔ فکریم او اطفاله باخار	اودلانار قلبیم گوزوم یاشی آخار
قلبلر مسرور گوزلر انتظار	سو یولون اطفال گوزلر انتظار
اودلی وللرده فقط سو حسرتی	تشنه لبلرده فقط سو صحبتی
اقتضای سنله قزلار تمام	هر بری بر طرز باشلاردی کلام
بعضی سویلردی بنجه گوندر منیم	سوا اله گلمور سولوبدور گلشنیم
بعضی سویلردی که هر گوندن بتر	تشنه لق بوگون منه ایلوب اثر
بعضی سویلردی که بنت بوتراب	زینب زهرا خصال علیا جناب
گاه ایلردی منه سو جستجو	تاپمادی اما بوگون بر شربه سو
بعضی سویلردی اولاندا بیقرار	خیمهٔ عباسه ایلردیم گذار
محضرندن ایلمزدی نا امید	سو ویرردی آزچوخ عباس رشید
بوگون اما تاپمادی امکان آب	وعده ویردی باغلادی پیمان آب
یعنی تا گتسون گتورسون سو منه	یا که ویرسون قول سو اوستهٔ تشنه منه
بعضی سویلردی که سقا گلمدی	اولمادی سو ممکن آیا گلمدی

بعضی سویلردی سالوبدی سُو الیم
اوقدر قالمور سوسوز سقّا گله

آز قالور گل تک بو گون شاداب اولالاح
بردو یو بنجا سو ایچاق سیراب اولالاح

بعضی سویلردی قسم پیغمبره
سو اله گلسه آپارام اصغره

بعضی سویلردی اوزدم سو ایچمرم
شیوهٔ شرط وفادن گچمرم

باجمار بس هجوم ایلوب عطش
من گلنده خیمده ایتمشدی غش

بر بالا قز گلشن دینون گلی
نازدانه شاهدینه سویگولی

سویلدی گلسه اگر عباس عموم
چوخ منی ایستر او فخر ناس عموم

سو ویرر اوّل منی سیراب ایدر
خیمده اوندان اسبیل آب ایدر

بر نفر اطفال اصحاب حسین
عرض قیلدی ای حسینه نور عین

حضرت عباس او سقای حرم
معدن احسان او دریای کرم

بوجهتدن که قوناقوخ بر نیزه
سو گتوره لطف ایدر اوّل بزه

هردم آرتوب آه و زاری قزلارین
گچدی حددن انتظاری قزلارین

واریدی اطفال ارا بو گفتگو
نه گلوب سقّا اوزی نه گتدی سو

گوردیلر ناگاه بر غوغا گلور
گلموری سردار شه تنها گلور

الده بر قانلی علم بر اوخلی مشک
دلده وای قارداشیم ایوای گوزده اشک

سسلنور زینب دا اخی سندی بلیم
گیتدی الدن یاوریم ارحام ایلیم

بر تصوّر قیل همان احوالی سن
آنلا حال تشنه لب اطفالی سن

گورسه اول حالی صغیر عطشان اُشاق
گوردو شیر نخالنه گوزدن ایراق

اوخلانان سو مشگنه ایتسه نظر
گورنجه مأیوس اولور لب تشنه لر

گورسه عباسون او قانلی بید قین
کیم اسیر اولماقلقین ایتمز یقین

گورسه سو مشگی دولوبدور قانیله
کیم دوزر ایتمز نوا افغانیله

سوز اوزون گیتدی گتوردی سوز سوزی
دفتره آخدی قلمدن سوز اوزی

اوزلرینده اولماسا آیا نظر
صفحه اوسته خامه هاردان دُر دوزر

اشک چشم نه نهایتده آخار
سوز قلمدن مین او سرعتده آخار

گرچه مستحسن دگل طول کلام
اختصارًا خوشدی منقول کلام

لیک بو طوله ندور عمده سبب
آنلارا ایراد ایتمز ارباب ادب

گچمرم بو نکتهٔ حساس دن
چکمرم اَل دامن عباس دن

گوزده حالاتی مجسّم در عیان
دل حالی ایتسون کما لا تین بیان

یاده سالام چکدیقی زحمتلرین
دین یولندا ایتدیقی خدمتلرین

کربلاده بر مواسات ایلدی — قویدی مبهوت عالمی بات ایلدی
اوندا که گوردی بنی هاشم گیدیر — بر به بر اوز جاننی قربان ایدیر
واریدی اوچ قارداشی تازه جوان — ایلدی میدان اعدایه روان
سویلدی قارداشلرم اولادوز سیزدن — عشق جلوه ارنده وار آدوز سیزدن
منده اول سیز بو میدانه گیدون — جانوزی جانانوزه قربان ایدون
فخر ایدیم تا مهربان قارداشلاریم — دیردیلر دین اوسته جان قارداشلاریم
سرفراز اولسون امیر المؤمنین — افتخار ایتسون آنام ام البنین
ایلدی تشویق اوچ قارداشنی — باش و جان ویرسون او جانسوز باشنی
رخصت میدان آلوب شهدن اودم — قویدی بر بر عرصه جنگه قدم
هر بری اوز قدریجه ایلدی تلاش — دلدکی عشق نهانین قیلدی فاش
عاقبت اولدی شهید راه عشق — جعفر و عثمان و عبدالله عشق
هر بری آتدان دوشن ساعت امام — نعشین ایلردی اونون نقل خیام
گرچه بو اوضاعه ایتدی قیجا نظر — قلب عباسه ایدردی چوخ اثر
ظاهرا پوزمادی اما حالنی — منکسر ایتمزدی اصلا حالنی
انکسار دل گوروب اولسا سبب — شه رکابنده اولور ترک ادب

تا بو وندازه او مرآت ادب — ایتدی دین اوسته مراعات ادب
بر وفا گوستردی بو کان وفا — تا سوانی قویدی حیران وفا
بی سبب بیله مقامه یتمیوب — بو مقامی بر نفر درک ایتمیوب

نقل اولوبدور سید سجاددن
افتخار عترت امجاددن

گوئیا اول شاه بی صبر و شکیب — ایتدی فرمایش بو مضمونه قریب
روز محشر خالق کل انام — لطف ایدر عباسه عمومه بر مقام
یتمیوب ایله مقامه بر سعید — غبطه ایلر اول مقامی هر شهید
هم اونا اعطا ایدوبدور ذو الجلال — جعفر طیار تک جنتده بال
یوز مین ایل عمر اولسا ایتسم شرح حال — بو مقاله خاتمه تاپسون محال
چوخ یازو بلا گرچه محنت نامه لر — نطقلر قاصر وی عاجز خامه لر
ایلیمز حشره دین اهل قلم — مدح اوصاف ابا الفضلی رقم

حضرت صادق امام انس و جان
ایلیوب اوصاف عباسی بیان

صلب الایمانیدی اول سرفراز — حقه باطلدن ویردی امتیاز

برگوزل و جهیله ویردی امتحان — ایلدی جانان یولنده ترک جان

جان فداسی بو کلام صادقین — صدقه دور قولی امام صادقین

خلق اولان گوندن جهان اهل جهان — ویرمیوب برکیمسه بیله امتحان

بو مسلمدر شجاعتلی جوان — نا ملایم سوزلره ایتمز توان

بو ایشتدی هر خطاب و هر عتاب — حق رضاسیچون ویردی منظور ایتدی تاب

برنفر نقل ایتمیوب بو مه جبین — خواهش نفسیله چکیمون تیغ کین

وقف بولدی جانی مولاسنه — گوشش ایتدی امرینون اجراسنه

یعنی هر امره ویروب فرمان امام — بو اونون اجراسنه ایلوب قیام

اونداکه امر ایتدی شاه تشنه لب
گیت بو لشگردن بر آز سو ایت طلب

جانب میدانه دوندردی عنان — بلده بر مصری قلج الده سنان

سسلندی ای ابن سعد بیحیا — وی ستم پرور گروه اشقیا

سبط پیغمبر بتوله نور عین — گوندروب مندن سیزه پیغام حسین

ایندیکه الدوموسوز اصحابمی — هم بنی اعمامی وهم احبابمی

قویمیوز یالقوزمنی قلبیم یانور — عترتیم سوز عطشدن اودلانور

تشنه قزلار ای سپاه کینه جو — تا هلاک اولموب ویرون بر جرعه سو

بردی فرمایش ایدیر شاه حجاز — مندن ال چکسز بوگون اولسام مجاز

سیزلره ویرتم بو مرز و بومی من — ایلرم مسکن فرنگ و رومی من

شرط قیلام گرمنی ایتسوز خلاص — ایتمیم روز جزا سیزدن قصاص

حشر دیوانده ای قوم رزیل — سیز بولور سوز برده خلاق جلیل

چخدی بو حالده لشگردن کنار — شمر بله شیث ابن ربعی نابکار

سسلنوبله ای عزیز بوتراب — گر تمامی یریوزین دولدرسا آب

ویرموخ اصلا سیزه بر قطره سین — سو سوزین قورتار بونی ایله یقین

تا یزیده ایتمیوب بیعت حسین — وار بوداد العطش بو شور وشین

الغرض اول مرتضایه یادگار — حال یأسیله قایتدی دلفگار

عرض قیلدی مطلبی قارداشنه — ویردی رخصت شاه دین گوز یاشنه

اولدی مأیوس اهلبیت انتظار — تس چکوب آغلاردی قزلار زار زار

تازه دن بحر بلا موج ایلدی — العطش اطفالدن اوج ایلدی

تشنه بلبللر چکنده نالهلر — یاسمن سولدی سارالدی لالهلر

سولدی گل تک تشنه لب قزلار یوزی — دولدی دریاتک سوزسقا گوزی

دوندروب سمت سماواته یوزین
عرض ایدوب درگاه حاجاته سوزین

بار آلها مشکله دوشدی ایشم
ایسترم یتیسون تمامه کوششم

ایلیوم جدّ تیله جستجو
بلکه اطفاله تاپوم بر شربه سو

کوتدی بر او ز کامی تک خشکیده مشک
جلد مجنون ایلدی اول مشکه رشک

قویدی یوز سمر عتیله نهر علقمه
لشکر اشراره دوشدی همهمه

بورده مقتلده وار چوخ اختلاف
اولماسون لازمدی عرضمده خلاف

بعضی نقل ایلربدون گفتگو
آچدی کوچه ویردی میل قوم عدو

نقل ایدوب تابولی جمله روات
واریدی دورتمین نگهبان فرات

چون ابا الفضلین یوخیدی اذن جنگ
آت سالوب سمت فراته بیدرنگ

ویردی فرمان سرسپاه دین پناه
هر طرفدن آلدی اطرافین سپاه

قالدی ناچار اول هنرمند شجاع
چکدی شمشیرین بعنوان دفاع

آه آه ای چرخ آه ای روزگار
سن ایدرسن شیری روباهه شکار

گرحسین ویرسیدی اذن کارزار
لشگری عباس ایدردی تار و مار

گر حسین ایتسیدی اذن نبرد
صاغ قالا قویمازدی بر نامرد مرد

گرحسین ویرسیدی دعوا رخصتی
آشکار ایلردی حیدر صولتین

بو ایدی قصدی ایده تحصیل آب
تا اولا سیراب آل بوتراب

با وجود این داغتدی لشگری
پوزدی شطّین دورسندن صفلری

توکدی خاک ذلّته اول نامور
واریدی هشتادهم هشتاده جنبر

یاندیروب کفّاری نار قهرینه
تشنه سقّا آت سالوب سو نهرینه

مشکنی دولدردی شوق ذوقیله
چکنه سالدی کمال شوقیله

آلدی اوندان اوچنابر قدر آب
بو خیالیله کرسو ایچسون عقاب

گوردی اوز نفسنه اماره روا
لبلرینه ویرمادی توکدی سوی

یادینه سالدی حسینون لبلرین
ناله سین گویا ایشتدی اصغرین

بوسبب اولدی یقین فریادینه
دوشدی فریادرسه یادینه

بسلدی یا نفس خوار اول ایچمه سو
شرط انصاف و مروتدندی بو

من مروّت سرحدندن گچمرم
آنداولا اللهمه سو ایچمرم

نه روا دور نخل انصافی بچم
سیّد و مولا سوسوز من سو ایچم

نه روا دور نوکری سیراب اولا
شه عطشدن خیمه ده بیتاب اولا

بو خبر گیم خلق آرا مشهور دور — بولمورم هاردا بو سوز مسطور دور
قالدی اوچ گون آل پیغمبر سوسوز — یکسره اصغر سوسوز اکبر سوسوز
اصلی یوخدور صبح عاشورایه تک — واریدی سو خیمه لرده ائتیمه شک
پنجه یول سو گتدی قیل اخباره سیر — نافع و عبّاس علی اکبر بُریر
شدّته تیمشدی گرچه تاب و تب — واریدی اما اونا ایکی سبب
بره عراقون ایستی سی سوز هوا — برده غصّه داد و شیون آه و وا
لیک اوچ کیمسه وفادن گچمدی — هر اوچی اوچ گون بولا سو ایچمدی
بر حسین اول گلعذار فاطمه — برده زینب یادگار فاطمه
برده بو سقّای اطفال حسین — سرپرست عترت آل حُسین
هر اوچی ایلردی قرلار غصّه تسّین — ایچمیوب ساخلاردی اوز سو حصّه سین
عالمه اثبات ایدردی رحمنی — خوردا اطفاله ویرردی سهمنی
باوجود این بو دور امر عجب — شطدن سقّا قایتدی تشنه لب
زخمدار و خسته یورقون جانیله — نهردن چخدی لب عطشانیله
بریا خون یول ایتدی منظور نظر — ایلسون تا خیمیه فوراً گذر
هر طرفدن اوخ یاغوردی چون مطر — یتمسون سو مشکنه بلکه خطر

ایمن اولسون صدمهٔ بیگانه دن — خطّ سیرین سالدی نخلستانه دن
مشک سنگین غرق آهن پیکری — یل آسوب آرتاردی بیدق لنگری
گلّهٔ روباهه اول شیر دلیر — حمله ایلردی نسان شرزه شیر
نه باخاردی لشگره اول جان پاک — نه قوشوندان ذرّجه ایلردی باک
نه باخاردی دشمنین انبوهنه — نه دل پر دردینون اندوهنه
سعی ایدردی یادگار بوتراب — حفظ اولا اوز صدمه سندن مشک آب
تا فلک قدّ حسینی الگمسون — مشک عبّاسه گلوب اوخ دگمسون
هر طرفدن لشگر شوم یزید — تیره باران امرنی ایلر مزید
متّصل سرکرده لر فرمان ویرور — هر کس اوز افرادنه اعلان ویرور
جهد ایدون سو خیمه گاهه یتمسون — زحمت و رنجوز فنایه گیتمسون
گر خیامه سو یتورسه بو رشید — فتح آمالندن اولوخ نا امید
بولموسوز کیمدور مگر بو جنگجو — بو قدر وار خیمگاهه یتسه سو
بو ایکی قارداش دیو ینجا سو ایچر — عکس اولور منظور ایشدن گچر
نه قدر آیا آخوب قانلار بو گون — نه قدر باشسیز قالوب جانلار بو گون
نه قدر لشگر اولوب آیا تلف — نه قدر بیدق یخلدی سندی صف

نه قدر قنله یتوب پیر و جوان
نه قدر جان ویردی نامی پهلوان

بو نچه ساعتده بو قوم قلیل
ایلیوب اون مین نفر بردن قتیل

سوکیمی چولدن آخوبدی قان یره
ایش یتوب ایندی بیله آسان یره

گر عقاب اوسته بخلسا بو رشید
ایلیون باور حسین اولدی شهید

همتین بو نامدارون یو خلیون
جهد ایدون اول سو مشکین اوخلیون

اوندا بو سهم و صلابتدن دوشر
مشکنه اوخ دگسه قوتدن دوشر

نا امید اولسا سودان بو نیکنام
ایلروخ بزده بو گون تحصیل کام

عین مقصوده یتر فوج سوار
بو اولار مایوس بز امیدوار

اوطرفدن زادهٔ شاه نجف
جنگی اوصافیله نامی متصف

حمله ایلر الده تیغ بی نیام
بلکه بریاندان تاپار راه خیام

دوندروب یوز لشگره دلده عتاب
بو زبانحالیله ایلر خطاب

ایجماعت آزایدون قان اتگمی
ایتمیون تیره نشانه مشکمی

هر قدر اوخ جانمه دگسون خوشام
دیدهٔ گریانمه دگسون خوشام

ایتمشم بو جانی قربان مشکمه
ورمیون ای قوم پیکان مشکمه

ایجماعت راضیم بو امره چوخ
دگمسون مشکه گوزیمدن دگسون اوخ

قصدیمه آگهدی معبودیم منیم
یوخ سودان بر اوزگه مقصودیم منیم

گر یتشه خیمیه بو مشک سو
ایترم دنیاده اوزگه آرزو

ویرمشم سو وعده سی اطفاله من
ایسترم بلکه یتیم آماله من

خسته دور بو جسم مجروحیم منیم
بسته دور سو مشکنه روحیم منیم

خوشدی جانه تیغ بران صدمه سی
ایتمسون تا مشکه پیکان صدمه سی

ایتمشم جانه قبول هر زحمتی
ویرماقا پایانه بو بر خدمتی

راضیم سنسون باشم گیتسون قولوم
تا قالور سو خیمیه دوشسون یولوم

آه آه ای روزگار کینه کار
آه آه ای روزگار ای روزگار

سفله پرور دور ازلدن گردشون
ارزل خلقه محبتدور ایشون

سو آپاریدی خیامه بو رشید
محو اولاردی دولت شمر یزید

سن بزالت لشگرین ایتدون جسور
تا سودان شرمنده اولدی بو غیور

سن ایدرسن ای سپهر آبنوس
دائم اهل ذوق ایشین آه و فسوس

اولماسان راضی گل اوزلر برگله
بنزسون دائم گرک سولموش گله

نه روا عباس تک بر نامدار
بر ایچم سو اوسته اولسون شرمسار

چوخدی شکوم سندن ایچرفلک — یوخدی فرصت ذکرین ایلوم تک بتک

وار خیالیم گوز یاشیم ویرسه مجال
ایلیم عباس حالین شرح حال

بولمم هانسی ساعتندن یاد ایدوم — سس چکوم باشه وروم فریاد ایدوم
حالتیم یوخدور مصیبت ذکرینه — شایقم اما شجاعت ذکرینه
نه شجاعت نه رشادت نه هنر — گوستروب روبه لره بو شیر نر
بو هنرده بر جوان شیر گیر — گورمیوب مسکلدی گورسون چرخ پیر
هاردا آیا بر رشید نامور — صول الیله الدوروب الی نفر
آلدی تا صاغدان صول شمشیرینی — سالدی خوفه چرخ اطلس شیرینی
تنسلدی گرچه کسلدی صاغ قولوم — آنداولا اللهه تا وار دو صولوم
صول الیله ایلرم دینه کمک — قالماسون پیغمبر اوغلی بالکه تک
آه او ساعتندن که دوشدی صول الی — نا امید اولدی او فرزند علی
دیزلریله ایتدی اشراره هجوم — توکدی توپراقه او توزبش مردشوم
فکرلر عاجز قالوب بو قدرته — سالدی قوم اشقیانی حیرته
صولت عباسدن وار بو قدر — هم قضا مبهوت قالدی هم قدر

لو فرض الدورمیدی بر نفر — بسدور اثبات شجاعت بو هنر
عقل حیراندور فقط بو بر ایشه — مشکلنی آسیر نجه آلدی دیشه
حفظ ایدوب سلطان دینون رونقین — ساخلادی مشکین قلنجین بیدقین
بیندی ناگه بر نفر نسل حرام — ایلسون اول بیحیا اخذ مرام
گوردی عباسون داخی یوخ چاره سی — وردی اول کینیله دل پاره سی
نه جسارت ایلدی اول کین شعار — شرح حاله نطقم ایلور شرم و عار
دلده طعنه الده بر آهن عمود — باشلادی عباسیله گفت و شنود
نه دیدی اظهار نه یوخ دلده تاب — قلب زهرانی او سوز ایتدی کباب
گچ قلم بو او دلی مطلبدن اوتان — آه کلثوم اشک زینبدن اوتان
قلبمه اودورما یوخدور طاقتیم — ضعف قلب آرتار چوخالسار رقتیم
ناخوشام دورت ایلدی یوخ منده توان — خسته دور جانیم ولی طبعیم روان
یالقوزام یو دشتنگ اولوب گوکلوم منیم — اشکیله گلگونه دی دائم دامنیم
بیلکسم نه مونسم وار نه انیس — نه بر هم صحبت منه نه هم جلیس
ایتمشم سلطان طوسه اقتدا — هر غریبه اورگدوب اول مقتدا
گوشه غربتده دمساز اولماغی — بستر دردیله همراز اولماغی

اوندا که ویرشدیلر زهر جفا — قالمامشدی باغ عمرنده صفا
ال اورک باشندا یولدا گوزلری — حسرتی قلبنده دلده سوزلری
دمبدم سویلردی مولای عطوف — یا کریم و یا رحیم و یا رئوف
زهر کینه دوغریوب اگبادیمی — گوگلوم ایستر منتظر اولادیمی
واربو حالده اولمش اورکده چوخ سوزوم — اوغلومون یا رب یولینده گوزلر گوزوم
ایتمرم بیچاره فریاد و داد — ویرمرم جان گلمسه اوغلوم جواد
یالیم روی دلاراسین گورم — مه جمالین شکل زیباسین گورم
گوزلریم گورسون اونون رعنا بویون — تا اولوم بردا و نیله قول بویون
بو تماشا اولسون اوّلین بو صون دمیم — احتضار حالنده اولسون همدمیم
صورتیم گل صورتنده جان ویروم — جانستانه جانمی آسان ویروم
آختارور حسرت گوزوم معصومه نی — بر گورم جان اوسته اول مظلومه نی
زهر آجی حسرت آجی غربت آجی — اولسا شیرین دیر ایتگلی باجی
اهلی آغلار بو سوزون معناسینی — بخششی ساخلا باجی قارداش یاسینی
ایتمه بو شرح جهانسوزی بیان — اوددوتار سان خامه اول ساخلا دایان
آیرلیق یازما بیان ایتمه فراق — قال یاندا ابر زمان گیتمه اوزاق

گل نیله یالقوز اولوب همدم اول — منکیمی مستغرق بحر غم اول
سن ایدنده ناله سن ویرسن منه — خوش گلور دلکش سسون ازبس منه
سن دینده وا حسین تقریر ایله — سن ابا الفضل آدینی تحریر ایله
سن توکنده عارضه اشک بصر — سنده دفتر اوسته دوزدر گهر
من دیسیم عباس اولوب یاندی علم — سن یاز اولدی قامت افلاک خم
من دینده روحیم عباسه فدا — سنده یاز اول نیله همصدا
بلکه باعث بو فغان و داد اولا — تا اوزیندن لطفیله امداد اولا
گر اوله لطفی اولسا اولار نطقیم فصیح — درج اولار شعریمده اخبار صحیح
چوخ کتبده بو خبر مسطور اولوب — شهرتی وار خلق ارا مشهور اولوب
عمرده بر دفعه هرگز بو جناب — شاه دینه ایتمدی قارداش خطاب
نه آدین فخر ایتدی قارداش دیدی — گاه مولا سسلدی گه سیدی
بر عقابه سستن دوشنده لاکلام — سسلدی قارداش سنه مندن سلام

شتری مرحوم اول نیکوسیر
اوز بیانات شریفنده دیر

قارداشا قارداش دیمک بو مدتی — چوخ گمانیم وار بو اولسون علتی

فخرایدردی گرچه حیدر دور آنام   لیک وضحدور دگل زهرا آنام
فخرایدر زهرا حضورنده یقین   برکنیز اولسا آنام ام البنین
لایق اولساخ اوتوخ عالمده عزیز   من حسینه قول اوز هرایه کنیز
اونداگه گیتمشدی قول دوشمشدی خود   بر ستمگر گلدی الده بر عمود
بولمورم نولدی اوزی یامرکبی   کیم گوروب من ذکرایدم بو مطلبی
ناگهان گوردی آچوب زهرا قولون   گل اوغول گوزلر آنان زهرا یولون
احمد محموده ریحانه بتول   تا ابا الفضله خطاب ایتدی اوغول
اولدی مستغرق فرح دریاسنه   یتدی قارداش لفظنون معناسنه
کوکب بختین گوروب تابنده دور   بولدی قارداش تشنلکده زنده دور
تسلدی قارداش حسین امداده گل   داده گل آتدان یخلدیم داده گل
بی ادب بولمه دیمه من گلمدیم   ایلدی شرمنده دشمن گلمدیم
ای قدی بار مصیبتدن کمان   ویرمدی دشمن منه سنسیز امان
ایلشدیم رحمتیله جستجو   تشنه لب اطفالوه بر مشک سو
اهل کینه سندن دییمادی   خیمگاهه سو یتشسون قویمادی
سن بولو گورسن رحم بولشگرده یوخ   مشکمه وردی جفاجو شگر اوخ

گوندرور دی صونفس بو تشنه کام   قارداشا اوز پیک آهندن پیام
آلدی ناگه دوره سین جلادلر   الده عریان خنجر فولادلر
گوردیلر یوخدور آلی ایتسون دفاع   باشنی کسماقدا باشلاندی نزاع
بربره اون یدی جلاد عنید   سبقت ایلوا ایتسون عباسی شهید
ایلدی عباس اول قومه خطاب   ایتمیون بو امره بربیله شتاب
ایترم من عجز گرچه دشمنه   بو قدر آتا ویرون مهلت منه
باشمی ای قوم عدوان کسمیون   گلمیونجه شاه عطشان کسمیون
گورموسوز سلطانی گوزلر گوزلریم   صون نفس جانانی گوزلر گوزلریم
من سلوک راه عشقده سالکم   بو باشا فکر ایتمیون من مالکم
بو باشون وار دور براوزکه صاحبی   اومنی ایلوب سعادت طالبی
وار بو ذوقون اشتیاقنده بو باش   تا گلسون شه ایاقنده بو باش
دهرده بو باش گرک ممتاز اولا   خاکپای شاهه پای انداز اولا
ویرمرم بو باشی سلطان گلمسه   باشیم اوسته شاه عطشان گلمسه
خوشدی آخر ساعت اقوم ظلام   شه رکابندن دوروب اوپسون غلام
خیمه لردن آلدی عباسین سسین   گیتدی آرامی حسین بیکسین

نه قالوب بر یار نه دیار دار
آت گتورسون تا حسین اولسون سوار
کیم گتوردی بس امامین مرکبین
بر مفصل شرحی وار بو مطلبین
خوش دگل واضح بیانی هر سوزون
کیم گتوردی آت اونی درک ایت اوزون
ذوالجناحه مندی سلطان حجاز
ایلدی سرعت بسان شاهباز
نقل ایدوبلر اوزخیامدن او شاه
چکدی شمشیرین نیامدن او شاه
گوردی لشگر شهریار تشنه کام
حمله ایلور الده بر عریان حسام
هیبتندن خائف اشرار عرب
صورتندن ظاهر آثار غضب
اوز یرنده دوتمادی لشگر قرار
دوندروب یوز باشلادی راه فرار
شاه پرسیز شاهباز ایلر سراغ
پرآچوب لشگر قاچار مثل کلاغ
دبدبم قاچدی قچا ییداندان سپاه
غیظیله سسلردی یالقوز پادشاه
بردوروب ای لشگر کین قاچمیون
قاچمیون ای قوم بیدین قاچمیون
دانسوز قرآنی دیندن چخموسوز
قارداشیم عباسی هاردا انجمسوز
غویسوز بوچولده قارداشیز منی
بی معین ویار و یولداشیز منی
سیزدیوخدر تاب تیغ خونفشان
قاچمیون باری ویرون نعشین نشان
برهم اولمشدی هامی قلب و جناح
گوردی شه ناگه دایاندی ذوالجناح

آندی یرده ایکی ال تاپدی او شاه
گل کیمی بر ایگلدی آچدی او شاه
ایگلدو قچا آلدی جانان عطرینی
جانانه قولار ویروب جان عطرینی
بولدی قارداشین کسک قوللاریدی
باوفا سردارینون آثاریدی
باغرینا باسدی گنه اولدی سوار
حمله ایتدی حیدر کرار وار
بریره ییتدی گوروب سلطان دین
قارداشین آتدان یخوب عدوان دین
خنجر کین الده اون یدی نفر
باشنی کسما قلقا سرعت ایدر
ایلدی بر حمله اول قومه امام
اولدیلار یکسر پراکنده تمام
گلدی یردن گوتدی قارداش باشنی
سیل تک توکدی یوزه گوز یاشنی
باخدی بر ایستیگلی قارداش قارداشا
گوردی دوغرانمش بدن باشدان باشا
نه بدن اللر اولوب قولدان جدا
جسم اوراقین یازوب نوک جدا
نه بدن قالموبدی قولدا اللری
قطع اولوبدور شاهبازون شهپری
نه بدن ازبس خدنگیله دولوب
خانه زنبور تک شان شان اولوب

اوولی دلدن چکدی آه سرد دل
باشلادی قارداشا قارداش درددل

آچ گوزون ای یار وغمخواریم اویان
یاتما نازیله علمداریم اویان

آچگوزون ایستگلی قارداشیم اویان | یاتما آی ماه بنی هاشم اویان
آچگوزون بر خیمه‌یه ایله نظار | یاتما قویما اهلبیتی انتظار
آچگوزون ای عمریمون سرمایه‌سی | یاتما ای بنیاد صبریم پایه‌سی
آچگوزون ای جسمده جانم گوروم | یاتما نازیله سنه قربان اوزوم
تا سنون آلدیم من ای ارخام الیم | دوشدی طاقتدن دلیم سندی بلیم
باغ عمریمده گل عیشیم سولوب | اسگلوب چارم امیدیم قطع اولوب
سنسیز اهل کینه مقصوده چاتار | قورخوسوندان یاتمیان گوزلر یاتار
قالدی زهرا عترتی بوندان صورا | استراحت حسرتی بوندان صورا
برده گورمز اهلبیتم احترام | زینبه شیرین یوخی اولدی حرام
شه ایدردی درد دل دلدار ایله | همدم غم محرم اسرار ایله
وارث عیسادن عباس آلدی دم | عرض ایدوب کی خسرو کسری خدم
فوق العاده مایلم دیداروه | گوزلریم حسرتدی گل رخساروه
حیف قان قویمور آچلسون تا گوروم | مه جمالون جانی آسان ویریم
بولدی قارداش قارداشین منظورینی | سیلدی خون دیده پرنورینی
تشنه سقا آچدی قانلی گوزلرین | گتدی تقریره یانقلی سوزلرین

عرض ایدوب بیلوم یارالمشدی بیله | ایستدی اولسا قصوریم عفو ایله
چوخ چالشدیم آنداولا اوز جانوه | اولمادی سو عترت عطشانوه
تاپمادیم چاره ندور منده گناه | سعیمه بو اوخلی مشگ‌دور گواه
گوشتم بو مشگدن واضحدی فاش | ایتمشم قارداش نه اندازه تلاش
بر دوار بر خواهشم منظور ایله | بو دل رنجوریمی مسرور ایله
خیمه‌یه حمل ایتمه بو آن نعشیمی | خیمگاهه گر آپارسان نعشیمی
رحمسیز دشمن سنه جرأت تاپار | قوی قالوم من دوران اوزون تشریف آپار
جمله لشگر حالمی بولمور هنوز | یوخسا گزلین کینه‌سین ایلر بروز
عمری تک ییتدی تمامه سوزلری | قارداشا بر باخدی آخدی گوزلری
یعنی گیتدیم من خداحافظ حسین | بیکس اولدون سن خداحافظ حسین
بسکه بو سوزلر مکرر ذکر اولور | خلق ایچینده عادی بر سوز فکر اولور
بونه سوزدور بر کمکسیز پادشاه | دورده آرتوخ اوتوز میندن سپاه
بر طرفده طاقتین ایلردی طاق | خیمه‌ده باشسیز قالان عورت اوشاق
بر طرف لی بال و پر شهباز تک | قارداشی عباس سرو ناز تک
سو کنارنده دوشوب عطشان یاتوب | پیکری اوخدان اولوب آلوشان یاتوب

عشق قربانگاهنه زینت ویروب   اونمایه بومنا خجلت ویروب

نه قشون فرصت ویرور دفن ایلیه   نه وارا امکانی آپارسون خیمیه

نه دوزور قلبی دوروب گیتسون او شاه   نه چخور باشدان خیال خیمگاه

گیتسه دشمن ال تاپار قارداشنه   نصب ایدر باشین جدا گر باشنه

گیتمسه فرصت تاپار اشرار شوم   خیمگاه اوسته تمام ایلر هجوم

گیتسه نقص ظلم اولور تاپسون کمال   پیکر عباس اولسون پایمال

سانما من بابنه کنایه عرضمی   احتمال ایتمه محاله فرضمی

بر زمان کشف اولدی بو جانسوز راز   ایلدی بر ماجرای جانگداز

سید مرحوم عصرنده وقوع   اوندا که ایتمشدی بنّالر شروع

کربلا تشکیلنون تغییرینه   قبرلر سردابلر تعمیرینه

گلدی بنّالر گتوردی بو خبر   اول خبردن دولدی غمله بحر و بر

عرض ایدوبله ای سپهر علم و جاه   وی ایدن هر امره رفع اشتباه

ایستوخ تعیین ایداخ حد مزار   ایلدوخ هر قدر هر سمته نظار

تاپمادوخ عباس سردابنده قبر   گیتدی تاب و طاقت و آرام و صبر

ایتدی فرمایش ایدون بر ده گذر   ایلیون سردابه دقتله نظر

گلدی بنّالر دوباره مختصر   چوخ تجسسدن صورا گتدی خبر

بر اوشاق قبری معیندور بلی   یوخ بیوک بر قبر آثاری ولی

آل توب چاک ایتدی سید جامه‌سین   وردی باشندان یره عمامه‌سین

پس بیوردی سید بحر العلوم   او کچک قبره اوزوم قربان اولوم

او علمدار حسینون قبریدور   مرتضایه نور عینون قبریدور

وین حق اوسته او قبرین صاحبی   اولدی هر بر رنجه صبرین صاحبی

بسکه درمشدی یاراقوم لئام   بند بند اولمشدی اعضاسی تمام

ایله بر جسمی گورن ساعت امام   گور نجه دوزدی نجه ایتدی دوام

نقل اولوب روز وفات مجتبا
شاه عطشان خامس آل عبا

قویدی قبره تا حسن قارداشنی   توکدی رخساره حسین گوز یاشنی

قبری اوسته قوردی بزم تعزیه   باشلادی بر نسگل آور مرثیه

روضه سنده وار اونون اوزگه اثر   عرض ایدوم بر جمله اوندان مختصر

سویلدی قارداش حسن بعدن صورا   یثربی قیلام سنه ماتم سرا

ایتمرم دنیاده استعمال عطر   تا یازیلسون صفحه‌لرده سطر سطر

هر قدر اننسه درختان جهاز
اولسا خوش آهنگ قمشلا نغمه ساز

منده گلم وادو آه وشیونه
آغلارام شام وسحر قارداش سنه

گیتسه هر مالی الندن بر کسین
خانه بربادا اولیوب اولماز یقین

خانه سی بربادا دور او قارداشین
دفن ایدوب رخسار توکسون گوز یاشین

ای حسین ای شرع انور یاوری
نوجوانان بهشتین سروری

قلبمده سوزش گوزیمده اشک آل
ایلورم شاها جنابوندان سؤال

قارداشین ای نور عین بوتراب
دفن ایدن آیا اولور خانه خراب

یا که قارداشین گورن صد پاره تن
خاک و خون ایچره دوشوب قوی بدن

نه تاپا چاره اونی دفن ایتماغا
نه دوزه قلبی کناره گیتماغا

ویرمیه فرصت او قدری اهل نار
تا ایده آتلارا یا قندن کنار

خیمه لرده زینب زهرا اشیم
گوز یاشین گوزدن توکردی داشی هم

ایکی گوزلر ایکی نوره انتظار
ایکی قارداش آس فرقتنده اشکبار

سویلدی فضه حسینیم گلمدی
مهر وماه مشرقینیم گلمدی

گوزلریمده قالمادی نور بصر
گلمدی شمس امامت نه قمر

مژده ویرسن گلدیلر قارداشلاریم
بو سفرده همسفر قارداشلاریم

قویمارام بر کس سنی بوسون کنیز
ایلرم دائم سکینم تک عزیز

فضه گیتدی گتدی رجعت مژده سین
زینبه اتما قیامت مژده سین

عرض ایدوب خاتون اولیدیم کاش کور
قالمیدی گوزلریمده ضوء ونور

گورمیدیم شاهی بو احوال ایله
نیلسن گورسن اونی بو حال ایله

ای یگانه یادگار فاطمه
قلبده بوندان واریمدور واهمه

من گورن تک شه قدین گورسن کمان
انهاره چرخ ویرور قلبیم گمان

بر النده مشگیله قانلی علم
برالی بلده گلور دلده الم

نه علم چون قلب لیلا خون اولوب
بسکه خون افشان اولوب گلگون اولوب

نه علم باشدان باشا قانه باتوب
بخت کلثوم بلاکش تک یاتوب

نه علم بی نفخ صور رستخیز
خیمگاهه سالدی شور رستخیز

بو علم قان آغلادوب گوز صاحبین
یاده اوچ یرده سالوب اوز صاحبین

بر همین بو یرده بو قانلی لوا
خیمگاهه دولدوروب آه ونوا

بردی بزم شاهه شومه سالدی شور
ایتدی برپا شورش یوم نشور

ویردی فرمان تا یزید بیحیا / غارت اموالین گتورسون اشقیا

گتدیلر بربراساس غارتی / تا یتشدی بو لوانون نوبتی

بربره دگدی او بزم عیش و نوش / قوزانوب هر گوشه سندن بر خروش

دولدی گوزلر تازه لندی داغلر / سولدی گلشنلر سارالدی باغلر

باشلادی نغمه حسین بلبلری / نالیه گتدی یانقلی د تلری

مجلسین اوضاعی تاپدی اختلال / اولدی عشرت مجلسی دارالملال

آخدی گوزلردن یوزه گوز یاشلاری / سالدی یاده باجیلا قارداشلاری

آل طاها چکدی شیون آغلادی / سهلدر دوست بلکه دشمن آغلادی

بولوایه هر باخان حیران قالوب / صاحبین افسوسیله یاده سالوب

هرگورن حسّ ایتدی سعی کاملین / بولدی نحاله سالوبلا حاملین

دوشدی تا بو بیدقه چشم یزید / حیرتی اولدی تعجبدن مزید

دوندی صوندان صاحبین آلدی خبر / سویلدی اول مرتد بیدادگر

آشکار ایلر بو بیدق رویتی / حاملندن باشقه ویرن جدّیتی

حاکیدور اوز حاملندن بو علم / خرجه ویرمش نه ثبات و نه قدم

اولما خسته تابدن دشمنه قلم / سندن امدادین گوتورمز بو علم

چخ کناره مجلس اغیاردن / خارج اولما فکر و ذکر یاردن

بردہ یثربده سالوب فریاد و دا / بو علم قولسوز علمدارا ولدی یاد

نغمهٔ شوریله باشلاندی نوا / دولدوروب ملک حجازی آه وا

تا گوروب بو بیدقی امّ البنین / سالدی نه طاق سماوا تا انین

اونداکه ایتشدی رجعت کاروان / ایلمشدی قرب یثربده مکان

تا سواد یثربی گوردی حرم / چکدی ناله بانوان محترم

سالدیلار یاده گچن ایّامدن / عزّ و جاه و شوکت و اکرامدن

یاده سالدی عزّتین هر بر عزیز / باشلادی اشعار اولدی اشکریز

حضرت کلثوم فریاد ایلدی / بر نچه اشعار انشاد ایلدی

ای مدینه گل بزی ایتمه قبول / حسرتیله گلمشوخ زار و ملول

گیتمشوخ بوردان جلال و جاهیله / گلمشوخ ایندی فغان و آهیله

چون تیوب قتلهامی پیر و جوان / اشگمز یوزده اوده و اولمش روان

جدّیمز پیغمبره ایله خبر / قزلارون اولدی اسیر و دربدر

هم امام مجتبایه سویله سن / ای اولان مسموم زهرکین حسن

قارداشون اهل عبالی ظلمدن — ضایع اولدی ای امام ممتحن
هم آنام زهرایه ایله عرض حال — گر حسینوندن آنا ایتسن سؤال
تشنه لب اولدوردی قوم بدسیر — قزلارون ایتدی اسیر و دربدر
دستگیر اولدی حرم گنبدی اساس — نه قالوب باشلاردا معجر نه لباس
بی سبب تحقیناش یوزه توکمز گوزوم — خیزران ظلمین آناگوردوم اوزوم
بز حسینیله ایدردوخ افتخار — اولموشوخ اوندان صو اظهر دخوار
یندی قتله جمله اولاد خلیل — گلموب برکس بزیله جز علیل

سید سجاد و فخر ساجدین
قبلة العباد زین العابدین

آل هاشمدن قالان بر یادگار — ناتوان رنجور خسته دلفکار
آیت فیض خداوند قدیر — ایتدی فرمایش بشیره ای بشیر
شعرلر انشا ایلردی آتان — اهل ذوقی شاد ایلردی آتان
وار ایسه اونده قوهٔ طبعون اگر — داخل اول شهره بو حالی ویر خبر
شعر شیرینله باشلا شور شین — سال حجازه نغمهٔ شور حسین
ویر خبر خلقه که اتباع یزید — فاطمه اوغلین سوسوز ایتدی شهید

عرض قیلدی کی علیل ناتوان — منده ده وار دوبلی طبع روان
اگنینه گیدی ازل رخت قرا — بو غنا سالدی اودم شال عزا
غرق اولوب جسمی مصیبت بحرینه — وارد اولدی تا مدینه شهرینه
گوردی بو وضعین بشیر خلص و عام — اضطرابه دوشدی شهر اهلی تمام
دورمادی هیچ یرده گلدی یکسره — داخل اولدی مسجد پیغمبره
مرد وزن ایلردی حیرتله نظار — کشف حاله پیر و برنا انتظار
گوردیلر ناگه تمامی مرد وزن — قاصد غم ایتدی آغاز سخن
باشلادی بر نخچه شعر آبدار — حشره دین شاعرلر اولدی شرمسار
ای مدینه ملکنون اهلی تمام — ایتمیون بو شهرده برده مقام
دوتمیون آرام حسین مه جبین — اولدی مقتول جفای اهل کین
حُزنمه اندوهه علت اوددر — گوز یاشیم گوزده بیله تاپمش وفور
قالدی یرده قاتنه غلطان پیکری — نیزه لر باشندا رأس انوری
گزدی هر یانی دولاندی گون کیمی — یاندیریر بو آفاقی یاندی گون کیمی
الغرض سرپا برهنه اشک ریز — دلده ناله باشدا اللر خاک بیز
یثرب اهلی ناله و فریاد ایله — آلدی اطراف بشیری داد ایله

که باخور شهر اهلنه آغلور بشیر   کراولور شرم وحیادن سربزیر
یاندیروب هر کیم اوز آهندن چراغ   نوجوانلار اکبری ایلر سراغ
چون بشیردن قالمادی قلبنده تاب   یوزدوتوب خلقه اودم ایتدی خطاب
عابد نالان حسینه جانشین   گوزدن قانیاش ولدی آه آتشین
بریاخونلو قدا اوزار ناتوان   ویردی فرمان منزل ایتدی بانوان
شهردن خارج اولون تعجیل ایدون   پیشواز آل اطهاره گیدون
تاخبر کشف اولدی تاپدی اشتهار   دوندی گوزلرده شب تاره نهار
حولیله بر شهرین اهلی یکسره   یوزقویوب دیوانه لرتک چوللره
سرعت ایلردی هامی زار وحزین   درک ایده بیمار امامین محضرین
بعضی لر نقل ایلیوب حتی بشیر   تاپمادی یول اندی آندان ناگزیر
ظاهر اولمشدی زبس شور ونشور   حلق ایچندن ایلینمزدی عبور
شهری دولدرمشدی فریاد وفغان   مرد وزن پیروجوان آغلاردی قان
بسکه فریاد ایلدی اهل وفا   یاد اولوب روز وفات مصطفا
بستر درد ومرضده بیشمار   بسکه چکمشدی محمد انتظار
ایلمیندن قارداشی عزم عراق   ایلمشدی جانین آزرده فراق

عرض ایدردی ای خدای چاره ساز   نینوادن گلمدی شاه حجاز
ناگهان اوربستر ده اوبجناب   گوردی اوج ایلوب صدای شیخ وشاب
وادوشیون دولدوروب شهری تمام   گویا برپا اولوب حشر عظام
ایتدی فرمایش نه وار آیا بوگون   شهری دوتمش شیون وغوغا بوگون
گوردیلر مطلب دیلسه آشکار   ضعف اولا عارض مرض شدت تاپار
چکدیلر برنوعی پرده مطلبه   غصه شدت ویرمسون تاب وتبه
عرض ایدوبله شاهدین آراگلور   نورچشم حضرت زهرا گلور
ایلیوب معلوم اولان مسلم وفات   شیون وشینیله دولمش شش جهات
سویلدی حاشا دگل معقول بو   فوت مسلمدن اوتور بوهایهو
برنفر مسلمدن اوتری بوقدر   مرد وزن آیا نگر فریاد ایدر
دوروی مین زحمتله مندی مرکبه   کاملا تا واقف اولسون مطلبه
سرعتیله شهردن چخدی کنار   وضع حاله تاپا خوب بلدی نه وار
بسلنوب واللهی تاپدیم آگهی   اولدوروب دشمن ابی عبداللهی
غش ایدوب اولدم دوشوب آتدان یره   تازه دن دگدی مدینه بر بره
ماجرانی تاپلوب میر حرم   درک ایدوب بیمار بیماری اودم

وه نه بیمارونه دردوغم نصیب — آدی بیمار غمی هر درده طبیب
وه نه بیمارونه خسته نه سقیم — عالمه اوندان یتر فیض عظیم
وه نجه بیمار دور نه خسته دور — امر نه کونین مداری بسته دور
قالب بیروحی تاپدی تازه جان — کوزه لرین آچدی محمّد اول زمان
عرض ایدوب فغان اولسا آز دو گوز یاشیم — قارداشیم اوغلی هانی بس قارداشیم
ایتدی فرمایش ایا عمّ الیم — گلمشم من یا نوه ایندی یتیم
مجملا نقل ایلیوبله هیچ زمان — اولمادی دلدن محمّد شادمان
تا واریدی عمری اولدی سوگوار — اولمادی بر زین قرار اسبه سوار

بولمرم آیا بو قیل وقالده
ضعفدیدی فاطمه یا حالده

مطلبی شهر ایانه قاندیردیلار — بس او بیماره نجه آندیر دیلار
فکر ایدنده اول علیله حالتین — بر مصیبت گورمرم بوندان چتین
بر مریضه قز آنا سیز خوار وزار — براو زون مدت وصاله انتظار
گوزلسون بر گون اولور اکبر گلور — قاسم وعبّاس علی اصغر گلور
گاهی رنج هجردن اول بینوا — بلبل مهجور تک باشلار نوا

گاهی تاب دردن اول غم نصیب — آختارو دوران سراغ ایلر طبیب
که امید وصلیله مسرور اولور — تاب تب خسته بدندن دور اولور
جدّه دور عطر ایله آماده گلور — نازنین شه نازلی شهزاده گلور
حاضر ایله مشک وعنبر جدّه جان — چوخ یاخوندی گلسون اکبر جدّه جان
ایتمشم بر نذر اگر اولسا قبول — گر سلامت گلسه اول شبه رسول
اشک چشمیله یول اوسته سوپوم — خاکپایندن رکابندن اوپوم
گور یاسوب توز اصغرین گهوارهٔ سین — سیل اوماه انورین گهوارهٔ سین
گلسه یولدان خسته دور زحمت ایله — سال اولی گهواریه راحت ایله
ایلرم مدّتدی دلدن آرزو — مهربان باجی عزیز عمّه عمو
گورموسن بر مهربانم قالمیوب — قلبده تاب وتوانیم قالمیوب
یوخ یانمدا قوم وخویش اقربا — گوز آچاندا گورمرم بر آشنا
یاد ایدر آیا آناسیزلاری کیم — ناخوش اولسا حاضر ایلر کیم حکیم
بو اولوردی دردیله دمساز دل — جدّه سیله باشلامشدی راز دل
غفلتا یتدی خبر بو غافله — گلدی ناگه بر پریشان قافله
قافله نه قافله هر کیم باخار — قافله احوالنه اشکی آخار

قافله نه قافله با اشک و آه | زلف اکبر تک گیوب رخت سیاه
قافله نه قافله بیچاره لر | بختلر تک باشلار ینداقاره لر
جز علیل و ناتوان قالموب رجال | شرح حاله اشک لرویر مور مجال
باجیلار باشلا فغان و شور و شین | عمّه لر بردن دیر ایوای حسین
سوگلنده مجلسه خورد و کبار | یاد ایدر سقانی گوزلر اشکبار
که سریه ناله و فریاد ایدر | قاسم نو کدخدانی یاد ایدر
هامودان آرتوخ او بوتیلا فکار | زلف اکبر تک پریشان روزگار
چوخ محلّیدی بیورسیدی اوده م | حاضرینه زینب زهرا شیم
بوبشک قلبه سالار هر لحظه نار | گوز عباقندن ایدون باری کنار
ایتمیون تازه ربابین یاره سین | گیزلدون تیر اصغرین گهواره سین
بومسافرلر گتوردی مختصر | شامدن برنچه سوقات سفر
ایمدیده عصرین امامین صبح و شام | آغلادو هر گون همان سوقات شام
بر حسینون گونگلی اسباب غم | برده زینب معجری قانلی علم
قیزگلین عورت اُشاق پیر و جوان | چخمادی یاسدان اُلنجه بانوان
ایتدی هر کس اوز ایوین ماتم سرا | گیدی هر کس اگنه رخت قرا

آغلادی هر باجی اوز قارداشنا | اوخشادی اوز اوغلونی هر بر آنا
قید غمدن بر کس آزاد اولمادی | هاشمیتاین بری شاد اولمادی
جمله داد واهیله دمساز یدی | ووردی امّا ناله ده ممتاز یدی
بر شریک ماجرای کربلا | زینب اول بحر الم کنز بلا
تلخ ایدوب شیرین عمرین اشک شور | نه فرح گوردی اُلنجه نه سرور
ایلدی شام و سحر آه و انین | باغرینا باسدی حسین پیراهنین
حال زغنده بوسر اولدی بروز | سینه سندیدی همان گونیکی هنوز
برده اکبر عاشقی لیلا ایدی | شغلی آه و داد و اویلا ایدی
حال لیلا و ربابی تو آمان | صافی مرحوم ایدوب شیرین بیان
خوش و شر بور داگر تذکار اولا | مجلسه زینت او خوش اشعار اولا

من گرک باشش مطلبه الیوم رجوع
انتها و ابتداء اولسون شروع

ایلسون امداد مطلب صاحبی | نطقمه اولّن ایدی منصب صاحبی
گرچه من بر غیر قابل نوکرم | لیک اولده اوزی ایتدی کرم
نطق و گفتار ضعیف اولدی قوی | درّ تولید ایتدی بحر مثنوی

دارا امیدیم کسمون اوز لطفنی — گورمشم اول لطفدن سوز لطفنی
اوز آدیله باشلانوب بو داستان — داستان روح بخش و دلستان
اوز آدیله ایسترم اولسون تمام — اولماسون ناقص بو سعی و اهتمام
اونداکه بر دسته یوز قوْن کاروان — کربلادن کوفیه اولدی روان
تا چکلدی قافلی صحرادن قطار — اولدی گوندوز گوزلرینده شام تار
ناقه دن آتدی اوزین بر کسیر یره — گوئیا ایل توکدی برگ تریره
آلدی هر بلبل کناره بر گلی — دلده باجی ناله سی تکلادلی
گرچه فرصت ویرمدی اهل ستم — بردویونجا آغلاسون اهل حرم
اولمادی اما وداعه امتناع — ایتدیلر صد پاره ابدانی وداع
قالدی بر نسگل اورگلرده ولی — چون اوزاق دوشمشدی عباس علی
اولمادی ممکن اسیران بلا — نعش عباسی گوره دوشسون یولا
قالدی حسرتلی گوگلرده بو داغ — تاپمادی بو داغدن بر کس فراغ
بر به بر اهل حرم بو نسگلی — ایتدی بر اسباب غم بو نسگلی
سالدی بو نسگل سوزین دلدن دله — آغلادی شام و سحر بو نسگله
بانوان یثرب ایچره بولمورم — هانسنا آرتوخ اثر ایتدی بو غم

گرخانملار بور شادت پرورین — گوردی شامه گیدنده پیکرین
لامحاله اول رشید نامدار — ایلیین ساعتده عزم کارزار
بردویونجا باخدیلار اعضاسنه — سنگل زیبا قامت رعناسنه
آت اوجا بیدق رسا قامت بلند — ال اوزون شمشیر اوزون همت بلند
بس گلدی بی سبب ام البنین — روز و شب ایلردی افغان و انین
نه وداعین گوردی اوز عباسنون — نه دوشندی اوستنه اعضاسنون
قلبنی بو او دلی نسگل داغلادی — گلمدی برگون اولنجه آغلادی
ایلدی مسکن بقیعی شامه دین — توکدی اشگین صبحدن آخشامه دین
ایتدی دورت اوغلین بهانه روز و شب — وا حسینا چکدی بوکان ادب
یاد ایدوب عباسنی صبح و مسا — ایلدی انشاد اشعار رثا
سسلمون برده منی ام البنین — قوی دیوم وجهین همین بو نکته نین
آلدی مندن دورت جوان بو چرخ پیر — گوردی ام البنین آدین جدیر
آه واویلا واسفا ای روزگار — دورت اوغول داغیله اولدوم داغدار
آه واویلا واسفا ای چرخ دون — قلبمی هجر جوانان ایتدی خون
آه واویلا واسفا اهل سفر — نقل ایدوله کربلادن بر خبر

واریری قان اوسا گوز یاشی گوزون
اولماسون ایکاش اصلی بو سوزون

او غلوم عباسون گسوب یولارین
سوکنار نده سالوب بلا قولارین

الغرض ام البنینون شیونی
رحمه گتدی رحمینز بر دشمنی

برگونی مروان هنگام عبور
دولدروب گوزدی بقیعی دود شور

سویلدی گیمدور ایدر آه و انین
ویردیلر پاسخ بودور ام البنین

وار دیدی حقی اگر قان آغلاسا
روز و شب هر لحظه هر آن آغلاسا

حقی وار بوندان اگر آرتوخ یانا
دورت اوغولدان غنده دوزمز بر آنا

حقی وار عباس تک اوغلی الن
ایلسون دنیا یوزین بیت الحزن

حقی وار هر گونده واویلا دیسون
تا نفس وار وا ابا الفضلا دیسون

دولدی دفتر بس دگل شانی هنوز
سالدی آهون گنبد افلاکه سوز

گرچه خوشخوان یازدی عباسه یاز
اولماسون هیچ عیبدن بر بیت آز

وار ولی بر اوزگه راز معنوی
هیچ ایکی یوز بیت اولدی مثنوی

ای ابا الفضل ای امید اهل درد
رنگمی چون زرد ایدیب بو درد و رنج

سندن اوزگه بولمورم راه نجات
قارداشون حالینه گل ایله التفات

چوخ جسارت ایلدیم اعجاز ایله
گل منی عفو ونله سرافراز ایله

غم دانشمند یردی لال اولدی سبب
یوخسا ایتمزدیم بیله ترک ادب

ویر شفا ایسته منی خوشخوان ایله
قبرده بو آرزومندا ایله

نوحه زبانحال امام علیه السلام

دورا یا قه ای میر لشکریم
لشکریم یتوب قتله یالقوزام

یوخدی قاسم و عون جعفریم
اکبریم اولوبدور اوغولسوزام

درد و محنتیله دولوب دلیم
موج ایدوبدی بحر بلاد آشوب

ای اولان فنیم یاوریم ایلیم
سیل غم باشمدان اشوب آشوب

قطع اولوب امیدیم سنوب بلیم
نه علاج ایدوم چارهم آزالوب

قالیوب براعوان و یاوریم
اکبریم اولوبدور اوغولسوزام

هر گجه یاتانمازدی قورخودان
افسران اهل جفا گوزی

بو گجه یاتار حرمله سنان
شمر و خولی بیحیا گوزی

برده خواب راحت گورر هاچان
اهلبیت آل عبا گوزی

قالدی بی نگهبان حرمیم
اکبریم اولوبدور اوغولسوزام

داد و شیونیله دولوب خیام
وار حرمده بر حال انقلاب

کل گیمی اُشاقلار سولوب تمام | قلبلر سوسوزدان اولوب کباب
اوزدوداقی تک الدیخشک جام | بویلانوب فراته باخار رُباب
العطش دیر تشنه دختریم | اکبریم اُلوبدور اوغولسوزام
چوخ سُوز دلیم درد دل دیم | ویرموری مجال اشقیا منه
قانلی صورتمدن مثال یم | هی آخور گوزوم یاشی دامنه
گردوروب اولام عازم خیمیم | فرصت آل ویرر فوج دشمنه
ناگراندی قلب نکدریم | اکبریم الوبدور اوغولسوزام
اولماسون دل مضطردن ملول | نعشون اوسته آزدادوا آهمه
گرویرم فغان ونوایه طول | یوز قویار قوشون خیمگاهمه
دختران غمدیدهٔ بتول | خیمه لرده ایلله واهمه
آغلار عترت زار ومضطریم | اکبریم اُلوبدوا اوغولسوزام
آغلیاندا من سس چکر گلر | کوفه نون حیاسیز جماعتی
بر یانان دلیم بر خدا بولر | چوخ چکندی دشمن شماتتی
سو تاپولماسا اصغریم اُلر | هاردا وار اونون بیله طاقتی
ضعف ایدوب خیاندا اصغریم | اکبریم اُلوبدوراوغولسوزام

روز تاسوعا غروب آفتاب | شمر شوم از قلب زهر ابر دتاب
قتل شاه کربلا شد بر ملا | از ورود این شقی بر کربلا
آشکارا شد شود اکبر شهید | از ورود این ستمکار عنید
آشکارا شد شود زینب اسیر | از ورود این ستمکار شریر
تا رسید این بیحیا مانند رعد | داد یک نامه بدست ابن سعد
آه از آن نامه که سطر اولین | بود عنوان بهر قتل شاه دین
آه از آن نامه که مطلب شد یقین | غارت خرگاه زینب شد یقین
بعد آمد آن ستمکار لعین | تا بنزدیک خیام شاه دین
بانگ زد آین بنوا اختی کرار | زین صدا رفت از دل زینب قرار
شاه دین فرمود کی سردار من | وی علمدار و سپهسالار من
تو اجابت کن اگرچه فاسق است | چون اجابت در خور ولایق است
دید چون عباس آن حیدر مثال | لازم آمد امر شه را امتثال
از کنار خیمگاه آمد برون | تا نماید گفتگو با شمر دون
گفت مارا جز حقیقت کار نیست | یا بن ذی الجوشن ترا منظور چیست
داد پاسخ آن ستمگر اینچنین | محض قرب مادرت ام البنین

از امیر خود گرفتستم تو امان
با برادرهای تو بر تو امان

دست بردارید منمایید جنگ
ورنه آید بر شماها عرصه تنگ

نیست آن لشگر بجز قتل و قتال
هست این لشگر همه جاه و جلال

نیست آنجا جز سنان و خنجری
هست اینجا منصب سرلشگری

حیف باشد این قد بالای تو
غرق بحر خون شود اعضای تو

این سخنها تا شنید آن جان پاک
زد یکی لب خند و گفت تبت یداک

لعنت حق بر تو بر ابن زیاد
دارم از این پندها بسیار یاد

از امان تو امان خالقم
بهتر است و آن امان را شایقم

دست بردارم من از آقای خود
زاده پیغمبر و مولای خود

از برای جاه دنیای فنا
تا کنم بیعت بر اولاد زنا

صحبت خود را مکن اینقدر طول
دختران فاطمه گردد ملول

بیند این گفتار تو اهل حرم
ترسد اطفال پیمبر لاجرم

بیخرد آیا چنین کردی گمان
ونخوشم من با همین خط امان

گر امیر تو یزید بیحیا است
میر من فرزند شاه اولیا است

گر تو دل دادی با نعام یزید
من دهم سر محضر شاه شهید

تو به سر داری هوای ملک ری
من بسر دارم هوای ملک وی

قلب تو دارد هوای سلطنت
قلب من دارد لقای معرفت

تو شدی تابع به اولاد زنا
من شدم قانع بصد رنج و عنا

این سخنهای شما جهل است و جهل
دادن جان در جهان سهل است و سهل

این خیال تو خیال باطل است
همچنین تکلیف بر من مشکل است

دست از دین خدا برداشتن
بهر این دنیا نه کار عاقل است

زاده هند جگر خواره مگر
جای پیغمبر نشیند قابل است

علم دین را از کسی آموختن
کی شود جایز که او خود جاهل است

کی سزد بیعت کند بر ناقصی
آنکه علمش در حقیقت کامل است

خود مشو غره امیر تو یزید
سلطنت دارد بدولت نایل است

این ریاست این امارت این جلال
بی رضای حق یقین بیحاصل است

ما سعادتمند دارین گشته ایم
زانکه لطف حق بما ها شامل است

نوح در طوفان کشتیبان ماست
کشتی ما در کنار ساحل است

کودکان گویند اما العطش — ناقهٔ صبرم از آن پا برگل است
کی کند مهمان خود را منع آب — آنکه دین دارد بقرآن قائل است
این ستمها را روا دارد مگر — کافری کو بر مسلمان قاتل است
روز رستاخیز از این ظلمها — شکوهٔ ما بر خدای عادل است
این صدای العطش کاید بگوش — از بنات تشنه لب سوزان دل است

بعد تغییر زبان حال داد — اینچنین فرمود آن نیکو نهاد

از ازل چون قتل عادت شد بما — قتل اسباب سعادت شد بما
این بنا شد بر همه عالم نهان — من ندارم اختیار اندر جهان
روح من آن ابی عبدالله است — من غلامم اکبرش آن شه است
این مرام است تا نفس باشد مرا — در جهان این فخر بس باشد مرا
این بگفت از شمر و پیچید عنان — آن غضبناک و ملول این شادمان
آن بلشگر رفت و این آمد خیام — تا کند بر امر مولایش قیام
از فریب شیر هیجای رشید — چون شد آن روباه حیلت ناامید
دیگران را کرد تحریص قتال — تا شدند آمادهٔ جنگ و جدال

حمله ور شد یکسره قوم لئام — رو به اردوی امام تشنه کام
اولین تیری که شد وصل کمان — بود تیر زادهٔ سعد آن زمان
گشت لشگر تابع آن گرگ پیر — حمله بر خرگاه شاه انداخت تیر
مضطرب گردید همه آل حسین — شد دگرگون حال اطفال حسین
در میان خیمه شه دختران — جمله میلرزید چون برگ خزان
پس بفرمود آن شه گردون مدار — بر ابا الفضل رشید نامدار
ای ابا الفضل ای مرا پشت و پناه — یک شبی مهلت بگیر از این سپاه
گرچه این مهلت بسی دشوار بود — لیک بر اجرای آن ناچار بود
با چنان طبع غیور عالی مرام — خواست یکشب مهلت از اشرار شام
گفت یکشب بر حسین مهلت دهید — جنگ را امروز بر فردا نهید
آخر عمر حسین بیکس است — بر وداع طاعت این یکشب بس است
یکشبی بود آنشب اطفال حسین — تا سحر بگریست بر حال حسین
یکشبی بود آن شب آل مصطفا — تا سحر نالید از جور و جفا
یکشبی بود آن شب آل بوتراب — تا سحر فریاد زد بی خورد و خواب
آل طاها کاین چنین دلخون شود — من ندانم حال زینب چون شود

پس بفرمود آن شه ملک حجاز — منبری ترتیب دادند از جهاز

بر جهاز اشتران بنهاد پا — صاحب محراب و منبر بر ملا

اول از حمد خدایش یاد کرد — با فصاحت خطبهٔ انشاد کرد

بعد فرمود ای گروه با وفا — من شما را سازم آگه از جفا

در بر ما حیله و تزویر نیست — این بیابان جز سنان و تیر نیست

نیست اینجا عزت و جاه و جلال — هست اینجا زحمت و قتل و قتال

هر که دارد میل جاه و خانمان — نیست اصلا در بر ما این گمان

از پس جاه و جلال خود رود — پیش اولاد و عیال خود رود

در خور من نیست اینسان زندگی — کی کنم آل زنا را بندگی

مقصد دشمن فقط تنها منم — با کسی کاری ندارد دشمنم

نی سپاه کوفه نه من مانعم — من به نفس خویش تنها قانعم

گر روم بر آشیان وحشیان — دشمنی نبود بمن آن آشیان

عاقبت پیدا کند دشمن مرا — میکشد شمر ابن ذالجوشن مرا

هر که میخواهد از این صحرا رود — لیک قدری دورتر از ما رود

چونکه فردا از جفای اهل کین — من فدا این ره‌وی بمانم بی معین

بعد قتل یاور و انصار من — بشنو فریاد و استنصار من

بشنود هر کس صدای غربتم — آن مکلف میشود بر نصرتم

بشنود آنکه بیاید بر مصاف — کرده بر امر خدای خود خلاف

یاری من یاری دین خداست — قصد من غمخواری دین خداست

خون من دین خدا را شد رواج — نصرت کس را ندارم احتیاج

یار اگر خواهم مرا اکبر بس است — مظهر رخسار پیغمبر بس است

آن به قربانگاه حق شایان بود — لایق قربانی جانان بود

من همان روزیکه پیمان داده‌ام — داده امضاء قاسم شهزاده‌ام

با من دلداده از دل یکدل است — تا به سر حد فنا هم منزل است

اشک عشقش چون یم جیحون رود — کی از این دشت بلا بیرون رود

غم ندارم نبود ار یاور مرا — کافی است عباس نام آور مرا

دست دارد تا تن آن شیر مست — بر نمیدارد ز دست دوست دست

گر بجسم آن هزاران جان بود — دادنش در راه دوست آسان بود

زین همه قربانیم در راه دوست — اصغر آن قربان ششماهه نکوست

کم نباید اصغرم از اکبرم — مقصدم آید بدست از اصغرم

کرد دار طفل صغیر شیرخوار — کفر اولاد امیه آشکار

گفت دخت شه سکینه اینچنین
من در آن شب با دل زار و حزین

گوش میدادم که بینم آن سپاه — سر به پیچید یا برند فرمان شاه
یاری فرزند پیغمبر کنند — یا گذارند شاه را تنها روند
ناگهان دیدم یکی شورش فتاد — درمیان مردم سست اعتقاد
یاریش سهل است نگذشتند امام — تا کند فرمایشات خود تمام
آری آری مردم دنیا طلب — کی نماید طاقت رنج و تعب
آری آری اهل اعزاز و غنا — کی شود با رنج و زحمت آشنا
تا بفهمید آن گروه جاه دوست — عشرت و راحت ندارد راه دوست
خیمه و خرگاه خود را کند و رفت — شاه را بر مهلکه افکند و رفت
دید چون مال و منال و جاه نیست — رفت آن اشخاص ده ده بیست
بعضی از آن مردم بی حس و درد — با امام خود خداحافظ نکرد
رفت آنها عدهٔ معدود ماند — بود آنانکه به شه مقصود ماند
دید ناگه زینب زهرا خصال — میروند انصار و یاران اتصال

از جفای مردم دنیا پرست — قلب زینب چون دل لیلا شکست
برد آنکه بر خدای خود پناه — کی خدای نور و نار و مهر و ماه
اندر این صحرا حسینم بیکس است — گرچه او را یک ابالفضلش بس است
شد پراکنده همه جمعیتش — میزند آتش بقلبم غربتش
ای پناه بیکسان یا رب جلیل — ترسم این یکعده معدود و قلیل
نبود اندر یاریش ثابت قدم — یک یک اینها هم رود تا صبحدم
این خبر را قاصد باد صبا — برد بر گوش حبیب باوفا
شد دل محبوب پیغمبر حبیب — از غم آل پیغمبر بی شکیب
جمع کرد آن باوفا اصحاب را — تا کند آگه حبیب احباب را
گفت زینب در حرم ناراحت است — قلب اطفال حسین در وحشت است
خواب راحت کی شود ما را حلال — تا سحر زینب نخوابد از ملال
کی سزاوار است ما را خورد و خواب — قلب آل مصطفی در اضطراب
تیغ بران برکشیدند از نیام — آمدند آن جمع بر جنب خیام
با رسومات عرب آن شیرها — برکف عریان تیغها شمشیرها
هلهله میکرد و بردور حرم — تا شود راحت بنات محترم

مست جام عشق آن دیوانه ها
دور میگرد دید چون پروانه ها

جان نثاران حسین یاران دین
باز با نحال میگفت این چنین

ما بکف شمشیر این تشویش چیست
جای خوف و وحشت و تشویش نیست

گرچه رفتند آن گروه بی وفا
لیک باید این عمل ز اهل صفا

این نباشد شیوهٔ آئین ما
مال و جان را باشد اولی این ها

ما گذشتیم از وطن از خانمان
از عیال و اقربا و ز مال و جان

ذوق دینار از سر افکنده ایم
از اساس زندگی دل کنده ایم

بر سر ما نیست جز شور وفا
بر دل ما نیست جز نور وفا

بر نمی داریم دست از شاه دین
تا شویم آغشته خون در راه دین

تا ز ما باقی بماند یک نفر
بر حسین دشمن نمی یابد ظفر

گر بجسم هر یکی صد جان بود
دادن آن یک بیک آسان بود

چیست جان را قیمتی در پیش دوست
دادن جان بهر جانان آرزوست

جلوه کرده آنچنان مهر حسین
کی رود بیرون ز دل مهر حسین

زنده گر بیرون از این صحرا رویم
روسیه بر محضر زهرا رویم

دخت زهرا چون شنید این گفته ها
قلبش از تشویش وحشت شد رها

آه از آنساعت که شاه تشنه لب
دید اطفالش کنند آبی طلب

شد بهمراه ابا الفضل جوان
سوی نهر علقمه با هم روان

چون نمانده زنده یکتن از سپاه
یک سپهبد ماند یک بی پادشاه

تا نمود آهنگ جنگ آن شهسوار
شد سپهبد در رکاب شه سوار

توأمان آمد بمیدان نبرد
دو شهامت گستر و دو رادمرد

بر کشیده تیغ دو حیدر نسب
این ید الله صولت آن صفدر غضب

این زند شمشیر مانند علی
آن زند مانند فرزند علی

این بگفتا وارث پیغمبرم
آن بگفتا یادگار حیدرم

این بگفتا مصطفیٰ باب منست
آن بگفتا مرتضی باب منست

میرسد بر گوش آن تکبیر این
دل قوی گردد زند شمشیر کین

آن کشد تکبیر این گردد دلیر
حمله بر روبه کند مانند شیر

این زند شمشیر آن یابد سرور
بر دلش افزون شود شور و حضور

ناگهان از آن گروه نانجیب
یکنفر بر خیل لشکر زد نهیب

وای برحال شما ای کوفیان
لعنت حق بر شما بادا عیان

بین اینها و فرات حائل شوید
تا بدان مقصود خود نائل شوید

بعد آن شوم ستمکار شریر	بر گلوی شاه زد یکچوبه تیر
گشت آن تیر از حلقوم خود	جای پیکان خون روان شد همچو رود
دست بگرفت آن شه ملک شرف	پر شد از خون گلویش هر دو کف
کرد پس از این ستم از این جفا	شکوهٔ اهل جفا را بر خدا
بعد از آن زیر حنک محکم ببست	شه دوباره برد بر شمشیر دست
تا ثریا از ثری فریاد شد	حمله های شیر یزدان یاد شد
تنگ شد بر حمله میدان ستیز	لنگ شد بر اشقیا پای گریز
سخت شد در رزم کار قوم دون	بخت شد اهل جفا را واژگون
حملهٔ شاه شهید از یک طرف	تیغ عباس رشید از یکطرف
صاحب تیغ دو سر از یکطرف	گوهر بحر هنر از یکطرف
خامس آل عبا از یک طرف	یادگار مرتضی از یک طرف
مضطرب شد ابن سعد از این نبرد	بر سپاه خود چنین فریاد کرد
سعی بنمائید ای قوم یزید	بین این هر دو جدائی افکنید
یک زمان سازید کار جنگ را	تا کنید از شه جدا سرهنگ را
لشگر از هر سو بمیدان تاختند	سر سپه از شه جدا انداختند

بار دیگر آن فدای راه دین	برکشید الله اکبر شاه دین
دید در تعقیب تکبیر شریف	صوت عباسش ز دور آید ضعیف
دارد عباسش بنصرت احتیاج	لیک او را نیست تدبیر و علاج
گر کشد بر یاری عباس تیغ	اشقیا ریزد به خرگه بیدریغ
گر رود دور از حریم محترم	تا زد آن اعراب وحشی بر حرم
گر رود دور از خیام طاهرات	نیست ایمن خیمه از شر عدات
دل ندارد از برادر کندگی	چشم را نیست از حرم برکندگی
دل بفکر آن جوان مهربان	چشم بر دور خیامش پاسبان
ایستاده روی تلی انتظار	میکند بر رزم سردارش نظار
کس نداند جز خدای مشرقین	حد و حصر مهر عباس و حسین
این محبت این علاقه این وفا	بر دل اهل وفا آرد صفا
هیچکس همچین محبت را ندید	کامد از شه بر علمدارش پدید

روز عاشورا بدشت کربلا
موج زد از هر طرف بحر بلا

یک بیک رفتند یاران حسین	یاوران و جان نثاران حسین

جمله یار و یاورانش شد شهید — کس نماند الا ابا الفضل رشید
شد مشرف محضر شه بیدرنگ — بلکه گیرد رخصت میدان جنگ
بعد تعظیم و سلامش عرض کرد — دارم استدعای میدان نبرد
لطف فرمائید و مولای من — تا شود مقبول استدعای من

چون حسین گفتار عباسش شنید
همچو جان اورا بر آغوشش کشید

دست خود بر گردنش افکند شاه — ظاهر آمد اقتران مهر و ماه
آنچنان افسرده شد از این گزند — گشت داد و شیون آنشه بلند
این بحسرت بگرید و آن گریست — سر سپه محزون شد و سلطان گریست
بحر جود و فیض و احسان و ثواب — داد بر عباس اینگونه جواب
تو روی یابد تفرق عسکرم — چون توئی تنها نشان لشکرم
یاور و پشت و پناه من توئی — هم علمدار سپاه من توئی
تو روی خاموش باشد شمع من — خود پراکنده شود این جمع من
یعنی بی تو این سپهر کینه خواه — روزگار عشرتم سازد سیاه
تو روی ای نور چشم بوتراب — خانه معمور ما هم گردد خراب

یعنی آل الله بی خانه شود — منزلش در شام ویرانه شود
تو مرو ای روح طیب جان پاک — از عطش تا گردد اطفالم هلاک

تا شنید این گفته ها آن نامدار
عرض کرد ای خسرو گردون مدار

نیست مستحسن دگر سرداریم — بر قیامت ماند بید قداریم
نبود اندر دل مرا میل حیات — ماتمم از دل اگر باشد ممات
سینه ام تنگ آمده از زندگی — تا بکی این خجلت این شرمندگی
تا بکی من زنده باشم در حرم — العطش گوید بنات محترم
تا بکی جاری شود شط فرات — مثل اشک دیده عطشان بنات
تا بکی باشم ملول و دلفگار — از رخ اطفال تشنه شرمسار
کودکان تشنه لب در خیمگاه — جام بر کف دیده حسرت براه
بعضی نالد بعضی گوید العطش — بعضی اندر ضعف بعضی کرده غش
هست بر من ناگوار این ناله ها — مثل سنبل گشت رنگ لاله ها
موسم باد خزان گلشن است — بلبلان بیدل اندر شیونست
عندلیبان را ترانه شد نوا — تشنگان دارند داد و داد و وا

گشته یکسر دل کباب از تشنگی
عترت ختم مآب از تشنگی

اشک ریزد چشمه زمزم مثال
دختران بوتراب از تشنگی

نیست آیا مهر زهرا این فرات
زینبش بی صبر و تاب از تشنگی

نغمه ها سازد سکینه تا که
ناله ها دارد رباب از تشنگی

هم رقیه از عطش در درد و رنج
هم صفیه در عذاب از تشنگی

همچو بسمل در میان خیمه ها
کودکان در اضطراب از تشنگی

یک طرف غم یکطرف سوز هوا
گشته آتش جای آب از تشنگی

سینه ها از غصه گشته چاکچاک
قلبها در التهاب از تشنگی

چشمها چون چشمه لبها چون عقیق
گونه ها چون آفتاب از تشنگی

نه علی اصغر شود آرام روز
نه شب او راهست خواب از تشنگی

خواهرانش از عطش در سوز و ساز
مادرش در پیچ و تاب از تشنگی

ساقی کوثر به محشر نگذرد
تا شود شالی کباب از تشنگی

دید آن سلطان اقلیم وجود
معدن بذل و سخاوت کان جود

یادگار مرتضی حیدر نسب
رعشه بر اندام دارد از غضب

آنچنان بفشرد وحشت را قفس
گوئیا تنگ آمده راه نفس

نخل عمرش گشت عور از شاخ و برگ
گر نیابد اذن گردد غصه مرگ

گفت آن خلق جهان را رهنمون
گشته ناچار بر رفتن کنون

از سپاه کوفه کن آبی طلب
بهر اطفال حزین و تشنه لب

تا به سردار اذن میدان داد شاه
گوئیا بر جسم وی جان داد شاه

آمد آن سقا بصد تعجیل زود
خیمه ای که مشکهای آب بود

بر گرفت آنگاه با چشم پر اشک
چون لبان خون دیکی خشکیده مشک

تا فکند آن مشک خشکیده بدوش
بانگ نوشانوش غم آید بگوش

شد سوار خانه زین عقاب
وعده داد اطفال را از بهر آب

گرد چون احساس آن عطشان بنات
تشنه سقا میرود سوی فرات

آمدند از خیمه خارج دختران
دور مه را کرد احاطه اختران

هر یک از شهزادگان پاک زبان
عجزها میکرد بر آن مهربان

ای یگانه با وفا سقای ما
سوزد از سوز عطش دلهای ما

شد خزان گلهای ایمان از عطش
کرد غش دلهای سوزان از عطش

دید نتواند کند دیگر توان
شد بسرعت جانب میدان روان

آن برفت اطفال شاه حق پرست — در همانجا با همان حالت نشست

چشم تر لب خشک دیده انتظار — دل پریشان سینه سوزان قلب زار

نیست بر دلها بغیر از فکر آب — نیست بر لبها بغیر از ذکر آب

هر یکی با اقتضای سن خود — داشت با آن دیگری گفت و شنود

بعضی میگفتا که در تاب و تبم — میرسد از تشنگی جان بر لبم

بعضی میگفتا که بیش از آن سه روز — میزند بر دل عطش امروز سوز

بعضی میگفتا که از سوز عطش — اصغرم در گاهواره کرده غش

بعضی میگفتا که از سوز درون — جای آب از دیده خون آید برون

بعضی میگفتا که بنت بوتراب — عمه جانم زینب علیا جناب

بیش و کم آن مریم دور زمن — گاه گاهی میرساند آبی به من

هر قدر امروز بر هر سو شتافت — بهر من یک شربتی آبی نیافت

بعضی میگفتا که هر گه بیشتر — تشنگی بر قلب من میکرد اثر

میشدم آنگه روان فی الفور من — محضر عم گرام خویشتن

بود بر هر نحو سقای رشید — خود نمیکرد از حضورش ناامید

لیک امروز آن رؤف دلنواز — وعده داد آیم بصد اعزاز و ناز

ناگهان یک دختر شیرین زبان — آنکه بر شه بود بجد مهربان

گفت عمم مهربان نامیم — دید این بی تاب و بی آرامیم

آن بمن دارد خصوصی التفات — گر بیاید آورد آب از فرات

میدهد اول بمن آبی قلیل — بعد گوید السبیل و السبیل

کودکی آنگه ز اصحاب حسین — عرض کرد ای شاه دین را نور عین

اندر این صحرای پرآشوب ما — جملگی هستیم مهمان شما

گر ابا الفضل از فرات آب آورد — کی دلش بر رنج ما تاب آورد

میدهد قطعا بما ها آب ازل — میکند مهمان خود سیراب ازل

بگذر این لب تشنگان اندر محن
بشنو از میدان و از سقا سخن

چون نداشت آنجنگجو فرمان جنگ — بر فرات انگیخت توسن بیدرنگ

چار هزار از لشکر شیطان صفات — بود مستحفظ در اطراف فرات

چهره عباس را تا بنگرید — رنگ رو از چهره لشکر پرید

در جبین آن جوان تشنه لب — خود بخود پیداست آثار غضب

شد هراسان لشکری عدل و داد — جای آنکه ره بگیرد کوچه داد

راند مرکب تا به نهر علقمه   در میان لشکر افتاد همهمه
شد ز راه شرعه داخل بر آب   آب آمد تا بزانوی عقاب
مشک خود پر کرد از آب روان   یافت گوئی جسم پر جوشش روان
موج دریا شد به چشمش جلوه گر   خسته تن خشکیده لب عطشان جگر
زادهٔ آزادهٔ شاه نجف   کرد پر از آب دریا هر دو کف
زان عمل این بود عمده مطلبش   تا بنوشد آب بلکه مرکبش
شد بکف آئینه آن آب زلال   جلوه گر گردید هر گاه جلال
دید بر جنب خیام طاهرات   جام در کف دیده بر راه بنات
ناگوار آمد بر آن طبع غیور   گشت ممزوج آب شیرین آب شور
اشک شور از چشم شد جاری بچشم   آب کف مخلوط شد با آب چشم
پس بنوش آن آب را بر آب ریخت   نار حسرت بر دل احباب ریخت
دید راکب آب را بر لب نزد   لب بر آن آب روان مرکب نزد
این ننوشید آن ننوشید آب را   مات و حیران کرد شیخ و شاب را
بست چشم آن راکب و مرکب ز آب   گشت خارج هر دو عطشان لب ز آب
گفت آن شیر خدا را نور عین   خوار باش ای نفس من بعد حسین

کی بنوشم آب نیست این رای من   هست عطشان سید و مولای من
تا ننوشد آب شاه بحر و بر   من نخواهم کرد لب از آب تر
دختران شاه باشند تشنه کام   کی گوارا گردد آبی بر غلام
بر خدای خود قسم تا زنده‌ام   گر بنوشم آب من شرمنده‌ام
این بگفت آمد برون از نهر و بحر   این وفا بی سابقه بودی بدهر
از بلندی کرد هر جانب نگاه   دید مسدود است راه خیمه‌گاه
نقشه تدبیر کرد آن نیک نام   مشک آبی را رساند بر خیام
تیر می آمد ز هر سو چون مطر   تا شود محفوظ مشکش از خطر
خط سیر خود نمود از نخل زار   شاید ایمن تر بود آن رهگذار
هم برای اینکه آن راه عبور   بود نزدیک حرم از راه دور
برکشیده تیغ بران از نیام   کرد ز آن رنگ سره قصد خیام
نه بدل تشویش از اشرار ناس   نی ز دشمن باک دارد نه هراس
نه شود تن خسته از رنج و عنا   نی کند بر خیل اعدا اعتنا
نه ز انبوه خسان یکذره بیم   نی ز اندوه جهان گردد الیم
مشک سنگین جوشن جنگی به بر   لنگر بیدق از آن دو بیشتر

تیغ میزد و سعی میکرد آن دلیر / حفظ کرد و مشک از پیکان تیر
گشت آماده ز هر جانب سپاه / تا شود در رهگذارش سد راه
یک بیک فرماندهان فرمان دهد / حمله بر افراد خود اعلان دهد
نگذرد این ره به اجابی برد / بر خیام شاه دین آبی برد
گر برد بر خیمگاه آب این رشید / میشویم از فتح جنگش ناامید
گر میداند آیا کیست این / خود همیداند این مطلب یقین
گر بنوشد این دو تن آب فرات / یک تنی از ما نمییابد نجات
تیرباران‌ش کنید از هر طرف / مشک آبش را کنید اول هدف
گر خورد تیری بمشک آبش رود / قوت از بازو و تن تابش رود
این رشید آنگاه از قدرت فتد / دست نیرومندش از قوت فتد
میرسد بر کام دل فوج سوار / آن شود مایوس ما امیدوار

زان طرف آن گوهر بحر هنر
حمله بر روبه کند چون شیر نر

باز با نخال با غیظ و عتاب / میکند بر اشقیا هر دم خطاب
اگر وه بیحیا بی نام و ننگ / من نه باک از نیزه دارم نه خدنگ

هر قدر پیکان به جسم من رسد / تیرها از جانب دشمن رسد
تا خورد بر دیده پر اشک من / این از پیکان بماند مشک من
از پی این مشک پیمان داده‌ام / وعدهٔ آبش به طفلان داده‌ام
میدهم سینه دم شمشیرها / بلکه مشک این شود از تیرها
راضیم دستم فتد از پیکرم / مشک آبی را رسانم بر حرم
راضیم صد بار جان و سر دهم / آب را بر مادر اصغر دهم
خسته پیکان پیکر مجروح من / بسته بر این مشک آب است روح من
میشوید اینگونه سد راه من / کی میسر میشود دلخواه من
آه آه ای روزگار کینه کار / آه آه ای روزگار ای روزگار
با سکینه و شنیها داشتی / تا رسد آبی بر آن نگذاشتی
بهر یک مشکی از آن آب روان / شد چنان شرمنده عباس جوان
آه از آن دم کاین رشید نامدار / داد تغییر رجز در کارزار
گفت از پیکر فتاده دست راست / بر خدای خود قسم تا چپ بجاست
میکنم امداد بر دین خدا / تا نگشته دست چپ از تن جدا
با بچپ شمشیر خون افشان گرفت / مشک آب آنگاه بر دندان گرفت

بازنگذاشت آن رشید خشمناک
مشک و شمشیر و علم افتد بخاک

محترم کرد آن عمل این نام را
تا قیامت پرچم اسلام را

جان و سر داد و گرفت این نیکنام
از برای حفظ دین و حفظ امام

جان خود قربان دین خود نمود
اهل عالم را رهین خود نمود

دردمندان از درش یابد دوا
مستمندان میشود حاجت روا

تا فتاد از صدر زین بر روی خاک
بانگ زد ادرک اخاک ادرک اخاک

در کنار خیمه سلطان حجاز
دید سردارش کند ابراز راز

کیست از یاران نمانده در حرم
ذوالجناح آرد بشاه محترم

من نمیدانم نمیگنجد به وهم
مرکب شه را که آرد خود به فهم

شد سوار ذوالجناحش از خیام
برکشید ذوالفقارش از نیام

دید لشگر شهریار تشنه کام
با شتاب آید بکف عریان حسام

از جبین ابن قتال عرب
آشکارا گشته آثار غضب

از دم شمشیر شاه دین شعار
منهزم شد لشگر بی ننگ و عار

شهریار دین بصد غیظ و عتاب
دمبدم میکرد بر لشگر خطاب

ای جماعت فدیه ناسم کجاست
پیکر بی دست عباسم کجاست

آتش اندر قلب چاکم افکنده اید
نعش سردارم بخاک افکنده اید

از غمش گشته دو چشمم خونفشان
باری نعشش را دهید اینک نشان

دید ناگه هادی فوز و فلاح
بازماند از سرعت خنگ ذوالجناح

شد پیاده مست صهبای الست
دید در یک نقطه افتاده دو دست

برگرفت آن دستها دست خدا
همچو گل بوئید بوسید از وفا

هرچه بوسید الفتش افزون شود
هرچه بوئید الفتش افزون شود

عطر جانان زان گل ریحان رسید
بر مشام جان شمیم جان رسید

میرساند عطر جانان دستها
میدهد بر جسم و جان جان دستها

باز شه بر سمت نخلستان شتافت
یک بدن هفده نفر جلاد یافت

شه ببالین علمدارش نشست
گفت اکنون از غمت پشتم شکست

بی برادر شد عترت آواره ام
قطع شد امیدکم شد چاره ام

دیده بگشا دیده گریان آمدم
دیده گریان سینه سوزان آمدم

دیده بگشا چشم گریانم ببین
اهلبیت بی نگهبانم ببین

دیده بگشا چشم خونبارم نگر — کودکان بی پرستارم نگر

دیده بگشا از عطوفت کن نظار — تشنگان در ره نشسته انتظار

دیده بگشا ای وزیر جنگ من — کشته شد سرتیپ من سرهنگ من

نه سپهبد مانده نه سرلشکرم — نه هنرور قاسم نه اکبرم

من در این وادی غریب و بیکسم — بی معین و بی حبیب و بیکسم

یک بیابان دشمن و من یک تنم — میکند هر دم شماتت دشمنم

تیره شد بر چشم من دنیا کنون — کاین رخ ماهت گرفته ابر خون

ای برادر جان من قربان تو — سیرم از دنیا قسم بر جان تو

اهلبیتم در حرم اندر خروش — ناله طفلان من آید بگوش

بی تو بر من میشود دشمن دلیر — روبهان کوفه گردد شیرگیر

بی تو قلب اهلبیتم خون شود — سی دنه لیلا ز غم مجنون شود

بی تو افتد معجر زینب ز سر — میرود بر شام و کوفه در بدر

چشمها تنگه نداشت از ترس خواب — خواب امشب تا طلوع آفتاب

بعد از این زینب نه بیند احترام — خواب شیرین شد بر اطفالم حرام

عترت ختم رسالت بعد از این — راحتی را باشد حسرت بعد از این

از قدوم شهریار انس و جان — یافت عباس دلاور تازه جان

داد بر چشمش مسیحا دم چو دم — عرض کرد ای خسرو کسری خدم

دیده بر دیدار رویت مایل است — این عمل افسوس بر من مشکل است

هر دو چشمم پر شد از خون سر — چون کنم روی دلارایت نظر

آه آن شه اوج بر افلاک کرد — خون چشمان برادر پاک کرد

باز دیدار جمال پادشاه — توشه بردارد برای زاد راه

چشم حیدر منظرش را باز کرد — سر سپه با شه سخن آغاز کرد

عرض کرد ای شافع یوم نشور — عفو فرما گر دارم قصور

گشتم از اطفال تشنه منفعل — از برای جرعه آبی خجل

از سکینه دخترت شرمنده ام — وز لبان اصغرت شرمنده ام

زین خجالت تو مرا فرما رها — تا نفس دارم مبر بر خیمه ها

دیگر آنکه رفته از تن بال من — جمله لشکر می نداند حال من

نعش من گر حمل بر قلا شود — واقف از احوال تو اعدا شود

اهل کین بر کین خود فرصت کنند — هم جسارت یابد هم جرأت کنند

تا به این اندازه این کان وفا — ماسوا را گرد حیران وفا

در ادب حد مراعاتش ببین / جان بلب طرز مواساتش ببین
این مراعات این وفا و این ادب / این مواسات این فتوت شد سبب
یعنی جاه و خانمان را ترک کرد / تا چنان قرب مقامی درک کرد

سید سجاد فخر ساجدین
قبلة العباد زین العابدین

در مقام قرب سقای غریب / وصف فرموده بدین مضمون قریب
روز محشر خالق حی غفور / بر عموی من ابا الفضل غیور
یک مقام و منزلت اعطا کند / که شهیدان غبطهٔ آن را کند
هم خداوند رئوف ذوالجلال / میدهد جای دو دستش دو بال
تا قیامت جعفر طیار سان / میکند پرواز در باغ جنان
چون علم از دست آن سرو فتاد / بر حرم هنگامهٔ محشر فتاد
اشگ آل الله بخون آلوده شد / خاطر آل زنا آسوده شد

در میان خیمهٔ عرش احتجاب
زینب زهرا خصال علیا جناب

هر دو چشمش بر ره نوری انتظار / از فراق دو برادر اشکبار

اشگتر جاری کند مانند یم / گوید هر دم با خود آن مریم شیم
گشت روز روشنم شام سیاه / ای خدا نه آفتاب آمد نه ماه
نه حسین آمد که از دل برد تاب / نه ابا الفضل آمد و آورد آب
فضه فضه بیقرارم بیقرار / دیده در راه انتظارم انتظار
مژده آری گر بمن از رزمگاه / بر حرم آید وزیر جنگ شاه
من دگر بر تو نمیگویم کنیز / چون سکینه میشوی بر من عزیز
فضهٔ دلخسته از سوز درون / دیده گریان از حرم آمد برون
دیدش آید وزیر جنگ نیست / بر جمال شاه آب و رنگ نیست
بحر حزن آنشاه محزون آورد / یک علم یک مشک پر خون آورد
در قوای صبرش دارد رخا / گاه آید گاه گوید دا آخا
گاه گیرد دست خود را بر کمر / گاه ریزد هر دو چشمش اشگتر
که کند پاک از دو چشم خویش اشگ / که کشد پیکان ز بیدق که ز مشگ
کی تواند فضهٔ خونین جگر / عرض بانویش نماید این خبر
آمد اما مو کنان سینه زنان / زان خبر زد بر سر و سینه زنان
عرض کرد ای بانوی دوکن / گر حسینت را ببینی مثل من

میکنی خود را ز غصه انتهار | میشود شام سیه بر ما نهار
آمد آن شه داخل خرگاه شد | تا بگردون ناله جانگاه شد
زین مصیبت ساقی کوثر گریست | مجتبا زهرا و پیغمبر گریست
بود چون تکمیل اساس تعزیه | خواند بر عباس حسین خود مرثیه
مستمع زینب حسین شد روضه خوان | فاطمه فریاد زد اندر جنان
گفت اینک بیکس و یاور شدم | بی برادر بی علی اکبر شدم
فرقت عباس زد آذر بدل | تازه شد داغ علی اکبر بدل
تا لوایم بر کف عباس بود | وحشت اندر لشگر خناس بود
بعد ازین از ظلم دشمن آگهم | میکند غارت خیام و خرگهم
بعد ازین ای وای بر حال شما | قلب من سوزد بر احوال شما
بعد ازین شمر ستمکار شریر | میکند اهل و عیالم را اسیر
بعد ازین این کودکان بیگناه | میدواند پیش اسب خود پیاه
بعد ازین اطفال را شمر و سنان | تازیانه میزند کعب سنان
رنگ و روی دختران نیلی شود | تیره گون از ضربت سیلی شود
روز دیگر شکر بعدل و داد | هرچه شه فرموده بود انجام داد

آه از آندم گشت صادر از جفا | امر غارت از امیر اشقیاء
آتش ظلم و ستم افروختند | خیمه و خرگاه شه را سوختند
بود آن خرگه که افلاکش قباب | تار زلف حور غلمانش طناب
بود آن خرگه که زینب را مکان | بر درش خیل ملائک پاسبان
قبهٔ آن رشک مهر و ماه بود | مسکن و ماوای آل الله بود
شعله ور شد ز آتش نمرودیان | در بدر شد احمد محمودیان
سر بدامن جانب صحرا گریخت | دختران حضرت زهرا گریخت
از پی آنها سواران تاختند | لرزه بر اندامشان انداختند
زیور و زیب زنان تاراج شد | جمله بر یک معجری محتاج شد
آن یکی جوید پناه از یکطرف | دیگری میپرسد از راه نجف
آن یکی دست امان گیرد بسر | دیگری لرزد بسان برگ تر
آن یکی پوید بسمت قتلگاه | دیگری دارد بهر جانب نگاه
یک سواره دید در آن کشمکش | کودکی آتش گرفته دامنش
گر کند آنی تسامح اندکی | بی سبب سوزد بر آتش کودکی
تاخت مرکب را بتعجیل و شتاب | از ره رافت نه از روی عتاب

شد مخوف آن دختر نیکو نهاد — دستهای کوچکش بر سر نهاد
از ادب چون طوطی شیرین کلام — کرد بر آن دشمن جدش سلام
دیگ رحم آن سواره جوش کرد — دامن آن طفل را خاموش کرد
نازدانه دید آن بیگانه مرد — رافتش بنمود آزارش نکرد
یک نگاهی کرد از روی نیاز — از حیا تا نگرد ابراز راز
گفت آن خصم نبی حق ناشناس — هرچه خواهی گو مکن از من هراس
دست خود بر لب نهاد آن ماهوش — یعنی میسوزد لبانم از عطش
حاضر آورد آن شقی یکشیشه آب — داد بر آن تشنه کام دلکباب
آب را بر لب نزد آن تشنه کام — هی نگه بر آب کردی بر خیام
گفت آن شوم ار نبودی تشنه لب — پس چرا کردی ز من آبی طلب
گفت یا شیخ ار دهی رخصت مرا — میبرم این آب را بر خیمه ها
خواهری دارم که از سوز عطش — کرده بر آغوش مام خویش غش
گفت اکنون تو بنوش آب زلال — امر تحریمی بدل شد بر حلال
بعد از این آبی فراوان میدهند — بر همه اطفال عطشان میدهند
تا حسین جان داد چشم از آب بست — امر تحریمی همانساعت شکست

عاقبت آبی نخورد آن تشنه لب — مثل عمّ خود ابا الفضل از ادب

این روایت با فغان و شور و شین
نقل کرده فاطمه بنت حسین

عصر عاشورا به جنب خیمگاه — من در این اندیشه میکردم نگاه
عترت اطهار را شمر شریر — میکشد یا میبرد بر شام اسیر
ناگهان دیدم که بنماید فرار — عمه ها و خواهرانم بیقرار
آید از پی فرقهٔ بیدادگر — میبرد زنها امان بر یکدگر
کعب نیزه میزند لشگر بسر — میکشد چادر ز بر معجر ز سر
گوشهٔ معجر گرفته یک دنی — گوشهٔ دیگر بدست یکزنی
مقنعه از دختران ماه وش — میگرفت اهل جفا با کشمکش
ناگهان یک مرتد بی نام و ننگ — تاخت مرکب جانب من بیدرنگ
کعب نیزه زد ازل بر دوش من — ضرب دستش برد از سر هوش من
آمدم آنگه ز بیهوشی بهوش — عمه ام کلثوم دیدم با خروش
زار بنشسته ببالین سرم — نیست آیا گوشوار و معجرم
گفتمش عمه ساتری داری گمان — تا بپوشم خویش از نامحرمان

گفت اول وضع حال خود ببین
عمه ات بعد امثال خود ببین

دل از آنرو این چنین نالان شده
معجر و چادر بشیم نالان شده

بعد گوید دختر شاه زمن
تا ز جا برخواستم ناچار من

دیدم از بیداد آن قوم عنود
کتفهای عمه ام گشته کبود

پس دو دل افسرده دو غارت زده
دو برادر مرده دو محنت زده

دیده تر خونین جگر بی خانمان
خیمهٔ بیمار رفتیم آن زمان

دیدم آن بیمار را آزرده اند
پوستی کو سجاده بودش برده اند

آمد آندم شمر مردود عنید
تا کند بیمار نالان را شهید

بانوان محترم با صد هراس
از ستمگر شمر کردند التماس

ما نداریم غیر این بیمار کس
داغهائیکه بدلها هست بس

بانوان بنمود لابه هر قدر
بر دل سنگش نکرد اصلا اثر

عاقبت بکلثوم از قوم شریر
رهنمائی کرد شان نزد امیر

پیش اسب ابن سعد نابکار
ناله و فریاد زد خرد و کبار

گفت آنشوم این فغان و شور چیست
این اسیران را بدل منظور چیست

داد پاسخ شخص مزبور ای امیر
مانده یک بیمار و تبدار و اسیر

شمر میخواهد کند او را قتیل
خواهشی دارند بگذر زان علیل

ابن سعد آن دشمن قرآن و دین
درگذشت از قتل زین العابدین

شد بنات فاطمه خورد و کبیر
بعد غارت بر سپاه شام اسیر

آه از آنساعت اسیران بلا
عازم کوفه شدند از کربلا

شد گذار اهلبیت از قتلگاه
وا اسفا از جور گردون آه آه

ریخت اطفال حسین از اشتران
در چمن چون برگ از باد خزان

گلستان عشق شد هر بلبلی
گرد مسکن بر یکی شاخ گلی

زخم نی تشکیل داده لاله ها
بلبلان را شد ترانه ناله ها

زخم رو بین خورده بر نازک ابدان
داده ترتیب آتشی گل در چمن

زخم شمشیر و خدنگ جانستان
گرد هر گل جسم را صد گلستان

تیرهائیکه بروی سینه هاست
مثل طاق نصرت از چپ و راست

سینه ها از نوک پیکان چاکچاک
زلفها چون سنبل افتاده بخاک

زینت رخت جوانان خون شده
جامه ها از پاش خون گلگون شده

اینچنین گلزار این سان باغ و راغ
در همه عالم ندارد کس سراغ

قاسم واکبر بدشت کارزار — اوفتاد چون غزال زخمدار
ای عجب قلب سکینه خون نشد — لیلی ازاین ماجرا مجنون نشد

زینب آنکه سوی مقصد راه برد
شکوهٔ لشکر بنزد شاه برد

گفت بعد از تو حرم تاراج شد — زینبت بر معجری محتاج شد
من مگر نه دخت زهرا زینبم — کو حریرین معجر و چادر شبم
میروم اکنون بکوفه در بدر — ای عزیز مام و دلبند پدر
با تو من در مورد ظلم و ستم — روز و شب بودم شریک درد و غم
آنکه زد رأس تو بر نوک جدا — میکند اکنون مرا از تو جدا
باز باید ما کنون همت کنیم — محنت ایام را قسمت کنیم

گل ز تو لاله ز تو سنبل ز تو
باغ و راغ و غلغل و بلبل ز تو

غم ز من شیون ز من غوغا ز من — ناله و فریاد و واویلا ز من
اکبر گلروی و مه سیما ز تو — داغ دیده در بدر لیلا ز من
اصغر آن نوغنچهٔ حمرا ز تو — این رقیهٔ بلبل شیدا ز من

تیغ از تو چاک چاک اعضا ز تو — لعب نی از لشکر اعدا ز من
خوش بخواب این دلنشین صحرا ز تو — منزل ویرانه آن ماوا ز من
نوک نیزه صوت روح افزا ز تو — روی ناقه خطبهٔ غرا ز من
خیزران طشت طلا یکجا ز تو — گردن آل زنار سودا ز من

الغرض آن داغدیده کاروان
شد به شهر کوفه زان صحرا روان

بر دل آنها ولی یکداغ ماند — نه صفای گل نه ذوق باغ ماند
چون ندیدند اهلبیت محترم — پیکر بی دست سقای حرم
آن بدن در نخلزار افتاده بود — سر سپه از شه کنار افتاده بود
تا حیاتی داشت بر هجران این — ناله و فریاد کرد ام البنین
در بقیع آن بینوا صبح و مسا — مینمود انشاد اشعار رسا
آه و اویلا و اسفا ای روزگار — گشتم از داغ جوانان داغدار
آه و اویلا و اسفا ای چرخ دون — قلبم از هجر جوانان گشت خون

در این محل چند شعر متفرقهٔ ترکی و فارسی از اشعار مؤلف برای نمونه نظر خوانندگان رسانده
و بعضی مطالبی را بعبارات سادهٔ فارسی محول میکنیم انشاء الله از هر جهة تکمیل خواهد بود

جهانی دولدوروب غم و ملال فاطمه
اشارهٔ ابسیم اگر مصیبت تولدن
سوردشن متوله نابه قسمرده دل تولدن
اوگونکه تابدی خلقت بشر ابا سوا نظام
که تیمیوب برعوتر برابله رتبهٔ عظام
اوگونکه اهل محشره خدای حی کائنات
اوتخت گیره وارد چتیندی کیمبه نجات
بوشان و بو مقامیله بو شوکت و جلالیله
ایسیدی گجه گونوز مصیبت و ملالیله
گلوبدی برگونی ایوه علی ولی کردگار
یاتوبدی قبلیه طرف قسرده حال علیل وزار
شروع ایدوب اوتماقه عزیزه سین ابوتراب
ملول اولوب سئوالدن گوروبکه گلمدی جواب
اولوب سرشک حسرتی عذاره سیل تک روان
ده دل و یدیم دانشمادونوتواونطق اوخوش بیان

باتوبدی اته بوگون ماتم اکی فاطمه
رساله الدوشرم ایدرخجل اولور سولدن
هنوز زینبی ملول ایدوب ملال فاطمه
عطا ادنوبدی حقدن تبوله عالی مقام
جهانبانی حیرنه سالوب جلال فاطمه
حسنا خیروشرا ایچون و یرودبورن حیات
گراوله باشفاعته اوگون خیال فاطمه
گوردبوچوخ آزعمرینی یروده باشا نحالیله
سارالدی سولدی گل کیمی جمال آل فاطمه
پیغمبرین عزیزه سین گوروب ملول و دلفکار
اوشهریار حالنی پوزوبدی حال فاطمه
نه دللریله سسلدی ایدوب بخه گوزل خطاب
اودرگلنوب اوبلبل شکسته بال فاطمه
ویدی عم و غلوام نسونه بانسائگوزآچ دیان
علینون آلدی طاقتین بونطق لال فاطمه

سنون بوح دمده فلقمون یوبس اثر ایدر دله
اورگدوچو خدی بدرد دل اندی بوحچل دله
آچوب گوزین بوحالده او نورید رسول
سنون ملالون ایلیوب منی عم اوعلی ملول
یاخوملاشوب اشتا قلاریم تیمیم اولام اوغلی جان
ازلکی خواهشم بودوکه عورت آلسا هر زمان
منیم گوقو بمادی خاکه زمانه ده یوزم گلگه
جنازه مین گوتوراقین میاده اهل کین بوله
اگوده گوره ده دوم عاقبت فشاردن بنی ای
آنی بولمن نه چکشم بو مدت حیاتمی
اگرچه عمده زینیم سیدی شور شینمه
اونون جهاد امنحه وار محنتی حسینمه
عجبت وگل که گوزلریم بها ابر تک دوملار
حسن بوزوهلسادل یارحسین یازلسا گل مع الالا
باخاندازجنبه دولوسرشک آلیله گوزومه

که قورخورام اوک یانگلم بولادم یگه
فرح ویروگوروانمه اوخوش مقال فاطمه
رسول جانشیننه دیله عرض ایدوب بتول
فراق باشلانور یتوب باشا وصال فاطمه
سوا امیدی بریچه سوزم اجازه ویر ایدم بیان
بیر عورت آل که تا اولار وفا آل فاطمه
شبیهیدیم همیشه بر خزان اولوب اولوسولان گله
گمرگدی خلقدن نهان اولار حال فاطمه
اودوگکه حقدن ایستدیم گجه گونوز جهانمی
بو مطلبی فقط بولورا او ذوالجلال فاطمه
اوچوخ علاقمندو بوایکی نورعینمه
دو ملبلی ملول ایدربوگل جمال فاطمه
صغیر اگرچن بونازنین بالالاریم یتیم اولار
چمنلری خزان ایدربونونهال فاطمه
انافراقی قرلاراچیندی گوزوشم اودوم

بو محنته بو فرقته محال ایرده دوزم — آناوی یوب نقدر دریا یانار مثال فاطمه
بو فعل تازه شانینا لطول ایتمسون دلون — تا تولا اهل دل هامی سنون سوزون سنون دلون
بنجه جهاندا حق اولور تمام سخت مشکلون — یقین جزاده منه تیر نوال فاطمه

علی اکبر اذن

دادای علی اکبر اوغول آچگوزون اوین گلدیم
شبیه پیغمبر اوغول آچگوزون اویان گلدیم

[illegible]

باخوب سنه آغلا مورام من اوزوم علی اکبر — ولیک اشگیله دولوبدی گوزوم علی اکبر
اولوبدی اول آخر هر سوزوم علی اکبر — آدون اولوب ازبر اوغول آچگوزون اویان گلدیم
شباب عهدنده بیله گوزدن عالمی آتدون — شباب عهدی یاد ایدوب مقصده اجالده چاتدون
سحر ستاره سی کیمی تیز چخوب تیز باتدون — یوزی مه انور اوغول آچگوزون اویان گلدیم
یری ور آرا آهیم اودنیانی تمام آفاق — بو طاق ابروی باخاهانسی طاقت اولا طاق
بو عالمون سنسیز اوغول باشنه اولا توپراق — سولاهامی گللر اوغول آچگوزون اویان گلدیم
سن اولدون عاقبت اوزون هم غمدن راحت — وحید فریدون آتادی ای جوان مه طلعت
بو قاشون بو گوزون بو خطون بو خال و جمال و بو صورت — پیمبره بنزر اوغول آچگوزون اویان گلدیم
باتوبدی توز توپراقا قامت زلف عنبر افشانون — اودور پوروب حالتی کاکل پریشانون
محاسنمدن بویوب تازه دن آخر قانون — تاپور گوزل منظر اوغول آچگوزون اویان گلدیم

یارب این غنچه ز گلهای گلستان منست — آخرین شکس دسته ریحان منست
با تو آن عهد که بربسته ام از روز ازل — این علی اصغر من خاتم پیمان من است
دره عشق تو دادم همه پیر و جوان — آخرین فدیه ام این تحفه ارزان منست
کوفیان آب ندادند چو میداشتند — اصغر من عوض اکبر عطشان من است
حق من بردند حق پسر سعد لعین — حجت حقم و این حجت و برهان منست

ای لشگرکین بو شیرخواره — ذریه ختم انبیادور
اودنک بدنی دوتوب شراره — بو تشنه لق آتشی بلادور

گورمور سوزا یا گروه کینه — بو طفل نجه یانور عطشدن
ذریه دی ختم مرسلینه — نی اهل فرنگدن حبشدن
آخر بو رضیع دل حزینه — برهوشه گلوب آیلیا غشدن
قطعا گلی نالیه دوباره — نی تک قوری نالئ پرنوادور
هرگوز گوره بو فرده حالین — مطلق اورگی یانار بو حاله
گل تک سارادوب عطش جمالین — بلبل نجه باتماسون ملاله
بو بال شکسته نطق لالین — غمه باجیسی چکله ناله
چون گل سولا پیشه هزاره — شیوندی فغاندی آه و وادور

یاز دورنجه بن رساله نامه
بس نولدی سبب بو خبر ابهام
بو طفل صغیر و تشنه کامه
دوتمش نفسی باخون شماره
گر مغرب و مشرق جهانی
بر دختر مصطفا نشانی
دنیاده کی ملک جاودانی
باچاره دی یوخ بو امره چاره
بر امر دی بو جهانده معلوم
شرعیکه بولور صغیری معصوم
نه ظالم اولان قالوره مظلوم
جان تشنه دیره بو ماه پاره
تاپشوردی سیزه رسول طاها
ایندور هر ایکی جهندن اجرا
فرمایشش مصطفانون آبا

ایندور منی بو دیاره دعوت
آیا بودی راه رسم حرمت
سو و یرمه ماقوزداوارنه علت
آثار مسلمانی بر ملادور
ای قوم تمام ایله سوزنبیر
دنیاده فقط منم و کل غبر
شر اهلنه تیمز عاقبت خیر
هر بر عمله عوض جزادور
یوخ مطلبون حاجت گواهی
بو سوده امرین ندور گناهی
نه یرده یاتار ستمکش آهی
انصاف ایلیون گورون روادور
اولادینی بر ده حق کلامین
امرین او رسول لابنامین
ساخلالا بو نوعی آخر دمین

اولاد رسول تاجداره
ازبسکه یانقلی دل ویدی شاه
قالوب او قدر او قوم گمراه
افسوس جفای چرخدن آه
دشمنکه یانوب او شهرباره
سعد او علی گوروبکه اشقیاده
کیتیون ها موسی پاخوندی یاده
بر قصد ایلدی او نحس اراده
ایندی اوخ آتانلار انتظاره
نه ظلم ایلدی او ظالم شوم
نه حاله قالوب او طفل معصوم
اتادی بیوردی شاه مظلوم
سال باشوه قاره دسته قاره
آهسته گل اوپ سولان یوزیندن
سیل قانی تمیندن اوز گوزیندن

عالمده بو ظلم سزادور
یاندی او داغلی حاله شکر
مطلق تاپاراه حقه رهبر
ای داد گرو رئوف داور
شیعه اوزین اولدوره بجادور
دار اوزکه بر انقلاب و شورش
ایتمشدی نقدر سعی و کوشش
سالدی دل مصطفایه سوزش
بر حرمله گوردی بیحیادور
شانی دیمه حرمله جفاسین
نه حاله سالدی او آتاسین
گل باغلا باجی بو اوخ یاراسین
توک انگوی موسم عزادور
قویما آناسی بو حالی گورسون
گوسترمه بو رنگ آتی گورسون

چخسون یری اوربابا اوزیندن
توکسون گوزی خون دل عذاره
من فکر تمام ماسوائی
تا اوخلادیلار بو ناتوانی
حلقندن اوتیر جانستانی
گورگوش بگوش اولوبدی پاره

اوز سود امرین یارالی گورسن
وارحقّی اورک یانور آنا دور
عباسم الینده باشدان آتدیم
مقصوده یتوب مرامه چاتدیم
الله بولوری بنجه چخاتدیم
بر پارچا هامی بوغاز یارادور

در شهادت حضرت قاسم ابن حسن علیهما السلام

اونداکه قاسم گتوردی دستخط مجتبائی
ایلسون وادار رخصت خامس آل عبائی
دودشدی تاشاه شهیدین گوزلری اول دستخطه
ایله احوالی پوزولدی دوندی اشک چشمی شطّه
دانه اشگی دوندولدی در رنگ گلناری خطّه
قارداشین یاده سالوب دلدن چکوب آه وفغانی
دلدکی دیک محبت شدّتیله ایلدی جوش
قارداش اوغلیله عمو بر قول آچوب اولدی هم آغوش

هر ایکیسی آغلیوب ضعف ایلیوب دوشدیله بیهوش
یاندیروب بو حال قلب زینب بی خانمانی
باشلارین آلدی دیزا اوسته باشلادی شوریله ناله
سوتا پولموردی گلاب اشگ سپدی گل جماله
مهربان قارداشیله قارداش بالاسین گتدی حاله
باجی وبردی قارداشا محنتده شرکت امتحانی
فرصتی بولدی غنیمت اولماسون تأخیر عزمه
تازه دن یوز شوقیله عزم ایلدی شهزاده رزمه
گیمدی جوشن گورن فکر ایلدی عازمدی بزمه
آری جانان آختاران یاد وان چخاردار ماسوائی
حالنی قیلّام مجسّم اولسا امداد اوزلریندن
آنلا شور هرچند حالی اوز یانقلی سوزلریندن
نقل ایدر راوی که گوردوم شاهزاده گوزلریندن
شدّتیله عارضه جاری اولور اشک روانی
سویلدی ای لشگرکین مجتبا فرزندیم من

جدیمز ختم رسلدر مصطفا دلبندیم من
باغ حیدرده گلم شاخ وفا پیوندیم من
برباخون سولمش سوسوز لقدان حسینون گلستانی

بول سوئی کیم یا غدیر در صحرا و دشته متصل ابر
ویرمسوز آل اللّه ائی آدی اسلام اوزلری گبر
هر قدر سیز ویرمه سوز بز ایچمروخ سو ایلروخ صبر
یاندیرور اما اوشاقلار ناله سی ارض وسمانی

بو حسینی که اولوب مظلوم آتام مظلوم حسن تک
تک قالوب عورتلر ایچره بر اسیر مرتهن تک
گرچه یالقوز دو سوسوزدور وار اله انصاری من تک
قویمشام مین شوقیله صدقا کف اخلاصه جانی

بولدیروب اوز اتباعین اول سپاه بی تمیزه
ایلدی اتمام حجت ال آتوب شمشیر تیزه
بر رشادتله اولب تشنه جوان ایتدی ستیزه
چرخ پیر احسن دیوب یاد ایتدی روز لافتانی

اولین بر حمله سنده ایتدی برهم تیپ و تنگی
قالمادی جنگه جهانجو لشگرین حال درنگی
توکدی خاک فتنه فی الفور اوتوز بش مرد جنگی
آلدی دللردن جسارت تیغ و تیر جانستانی

ابردن مه تک اوزین چکدی کناره بر او مه رخ
سعد وقاص اوغلونا ایتدی خطاب اول ماه فرخ
ایموسن سیراب آتون ویردی اوظالم بیله پاسخ
من نجه ممکندی گور عطشان قویام بو بی زبانی

تا ایشتدی بو سوزی اول نوجوان با فتوت
بس دیدی سنده بو نه انصافدر ای بی مروت
بو سوزلار چیمده یوخسا دگل آل نبوت
نه یوز یله قویمیسان لب تشنه آل مصطفانی

ارزقون دورت اوغلونا اخبار دیوخ اختلافی
قاسم اولدوردی گلوب ارزق ورزی ایتسون تلافی
باغلامشدی هم قاسم قوللارین آچمشدی لافی

گرمیدی جنگه زبانی کف گتور مشدی دهالی

سویلدی ای نوجوان فکر ایله مقصودوڭ چاتدون
قدرتون ویردون بروزه صولت اوجاتدون
دورت جوان داغی منیم بو سینمه چکدون قوچاتدون
بولمدون من تک حریفون وار دوتوب اسمیم جهانی

ارزنی من بولمورم شهزاده اولدوردی نه قسمی
دفتر ابطالدن تیز محو اولوب مشهور اسمی
روحی یولاندی جهیمه دوشدی خاکه نحس جسمی
سسلدی دشمنلر احسن ایتدی تحسین او بحوالی

حیرته دوشدی اودم جن و ملک بو ماجرادن
هم قدر بو نکته نین و هم جبین خبر آلدی قضادن
سویلدی بو امر دور آلدی نصیبین مرتضادن
یا که مرحبدر وجودین شیر یزدان ایتدی خالی

گوردی یوخ قولدا قوتی قورخا اوزین بولدی موظف
اولدی شهزاده دوباره شه حضورینه مشرف

عرض ایدوب ای رتبه ده یوز خضر مین موسادن اشرف
وار سووا آیا یولون لطف ایله ای احسان کانی

یورخاتم بخش عطا ایلوب او خشگین کامه خاتم
آندی پستان تک دیر آند اولسون الله من اولدم
بیله بولدوم واقعا تشنه بو غازمدان آخوریم
چکمسون بر تشنه هرگز منت آب روانی

گلدی میدانه گنه مشغول اولوب شهزاده حربه
برق تیغی اود سالوب قلب و جناحه شرق و غربه
ماسوا حیران ملک مبهوت اولوب اول دست ضربه
جنگجویان عرب یاد ایتدی رزم مرتضانی

رشته عمر عدونی تیغ تیزی کسدی نخ نخ
خون اشرار ایله اولدی الده شمشیری ملتخ
بو هنر بو سن و ساله هیچ زمان اولموب مورخ
گوستروب اون اوچ یاشنده صولت شیر ژیانی

صف سنوب لشگر پوزولدی قالمادی هیچ بیر ترکیب

فوج اشرار اولدی برهم سندی لشکر قاچدیکی ترتیب
شیر هیجانک فراری لشکری ایلردی تعقیب
قطع نسل ایتسون او قدری قالمادی سفیانیانی

قلبدن اولدی مصمم دیرسون چرخ جنگه تفصیل
بیدق قلبی یاتوتسون قویماسون لشکرده تشکیل
ایله بر جنگ عظیمی ایلسون بالمرّه تعطیل
تخت ظلم اوستنده یره سالسون یزید بیحیانی

مقصد شهزادیه تاکه اولوب سعد و علی واقف
مرتعش اولدی وجود نحسی قلب شومی خائف
یوزدوتوب اعدای دین حقه اول حقه مخالف
قصد تشویق سپاهه کربلا آچدی زبانی

سویلدی تولدی اگر اول زور و نیرودی شجاعت
برجوانون ضرب تیغندن قاچوریوزین جماعت
حالت شاهین و صعود گورسنور میزده بو ساعت
مرد جنگی قویمیون آد ایتمیون بواذعانی

بیمروت لشکری اول رابع ثانی و ثالث
جنگه ترغیب ایلدی اولدی گنه بیداده باعث
صرصر ظلم اسدی گویا تاپدی گلشنلر حوادث
گلستان مجتبانون یتدی هنگام خزانی

جنبشه گلدی اودم هشتادین نامرد اولان نامرد
برجوان زخمداره تازه دن اولدی هم آورد
چشمهٔ خورشیدی دوتدی سم مرکبلردن چخان گرد
گوزگوزی گورموب غبار و گرد ایدوب تیره هوانی

بی زره جسمه دگوب ضربت او قدری پارهلندی
مجتبانون دوغرانان اکبادی برده پارهلندی
قالمادی قدرت دفاعه چارهدن بیچارهلندی
سلب اولوب قولدان قواسی قالمیوب تنده توانی

نوگل باغ حسن چون دوشدی چنگ خوشه چینه
دگدی بر ضربت اوتار طرهٔ پرتاب و چینه
آخدی قان کرب بلا صحراسی دوندی ملک چینه

عطر زلفی ایمدیده ایلوب معطّر کربلا لی

دلده کینه الده شمشیر اهل کینه وسته دسته
دوغریوب گل تک وجودین ایتدیلر رنجور وخسته
یخدیلار آتدان یارالی پیکرین توپراقلا آوسته
وای سریّه حالنه دنسون بیله دوران زمانی

رشتنوا غیار الندن دادایدوب یار ملیحه
سسلدی جان وسته ام ایدم ویرن یوزمن مسیحه
منده دل یوخ مایلم سنده اولان نطق فصیحه
گل بو مرده جسمه ویر بر حیات جاودانی

ناله قاسم حسینون خیمه‌ده آلدی قرارین
یورقویوب میدانه تادرک ایلسون او انتظارین
تاپدی بر حالده اما مجتبانون یادگارین
زخمدار آهو کیمی رنگین ایدوب صحرانی قانی

من دیمم شه یتدی گوردی یالوار ور جلّاد قاسم
هاشمیلر طعنه دار ایدی شهزاده قاسم

لیک ایسترد ی عموسین گورسون اول اشناد قاسم
نوش جان ایتسون بلالی جانه جام بلاسنی

قالدی نجاله حسین فکر ایتمین عشگلدی قانمز
قیل تصوّر گور اوشه دلدن یانار بو حاله یانماز
داغ اکبر تازه لنمز آهی افلاکه دایانماز
بر اوغولسوز قاردوش اوغلین گورسه جان وسته دایانی

سسلنیدی واریری وای تاردا شم اوی حسن وای
زهر کینله دوداقی دوغرانان بر ممتحن وای
اوخلانان تابوتی قلبی داغلانان مظلوم الن وای
ایندی من قالدیم حسینسز تار مار اولسون جهانی

الغرض شهزاده یه شه لطف خاص ایتدی او ساعت
سنگدل قاتل الندن تیز خلاص ایتدی او ساعت
ذو الفقار یله اوظالمندن قصاص ایتدی او ساعت
سسلدی امّا او ظالم دادنه اهل جفانی

حمله ور اولدی امامه لشکر اعدا دوباره

آتش کین شعله لندی باشلانوب دعوا دوباره
اولدی آماده قتاله شاه دین آرا دوباره
تا داغلسون دوربردن اول گروه اشقیانی

ییندی برناله بوگیر داروه شمع امامه
بر پریشانلوق یتوردی خاطر جمع امامه
سونماق آثاری یتوب واضح اودم شمع امامه
سولدی رخساری سارالدی تالیشدی بو صدا سانی

برده گل رخساردی گورناق محال اولدی عموجان
تازه دن نه جنگ و نه قیل وقال اولدی عموجان
آت ایاقی آلتدا جسم پایمال اولدی عموجان
سینمون سم ستوریله داغلدی استخوانی

شه یانندا شانون وار شاهزاده چوخ گناهی
واسطه ایلر مقصّر بر نفر منسوب شاهی
سن عموندان خواهش ایت بو بیکس اولسون پناهی
چون اونون دربارید وربی امنلر دار الامانی

نوای بلبل نالان ز دل توان گیرد — در آن دمیکه بشاخ گل آشیان گیرد
بوصل یار رسد شرح بر فراق دهد — زما جرای خزان طرفه داستان گیرد
عزیز فاطمه عزم وصال یار کند — ولیک راه بر آنشاه کودکان گیرد
امان ز روز جدائی امان ز درد فراق — که شرح هجر عزیزان مگر زبان گیرد
ز بیم فرقت میر حرم تمام حرم — به صد امید یکی دامن امان گیرد
ابوتراب بگفتا که در مکان فراق — گر آتشگر نبود شعله آن مکان گیرد
شه عازم است بمیدان رزم لشگر کین — بگریه رهگذرش شاهزادگان گیرد
صفیّه فاطمه فریاد الفراق کشید — رقیّه عاتکه ره بر شه جهان گیرد
رباب نغمهٔ شور افکند بدشت عراق — سکینه ناله به لحن حجازیان گیرد
چو نیست اکبر شهزاد لیلی بر سر شه — ز دود آه دلش چتر سایبان گیرد
چگونه باز توان گفت بدوستان حسین — حسین سوار شود زینش عنان گیرد
توان ز کف برهاند تمام اهل کمال — دمیکه شائی بکف خامه بیان گیرد

در وداع امام	نقدر ساقی غم ساغر شراب دوتار اوقدر دیله الفت بود بخراب دوتار	علیه السلام

آلوبدی قلبیمی اوستین قرینه بو تو دیکیمی غم — بهار دچمن اوستین تخته سجاد دوتار

من الیستورم غمیله الفت ایتمیوم آه آه / نسیله الفت اوچون یاد فاصحاب دوتار
محبت اهلنه درد غمون محبتی دار / بولوب که راحت آثار اهل دل عذاب دوتار
حسینه باخ نجه گوزدن آنامی جهانی آتار / رضای یاری مقدم او مستطاب دوتار
حرم لرینی او توزین جماعت ایچره توکور / گیدر اولوم یولونا هر کیمین شتاب دوتار
بونون وداعنه عصرین امامی چوخ آغلار / اگرچه یاسنی هر یرده شیخ و شاب دوتار
نجه وداعیدی نه آیریلیق نه هنگامه / یازیلسا شرحی هامی عالمی کتاب دوتار
سوسوز امام گیدور قیزلاری ایله آغلور / سوسوزلوق اولماسا روی زمینی آب دوتار
علاوه آیریلیقین وار اوزینده ایله براو / اوشعل اولا او طاق نه قباب دوتار
ابوتراب بیوردی وداع اولانا یرده / سرشک اولماسا شعله یقین تراب دوتار
حسین الیستوری گیتسون اوشاقلار اچگور / عباسین عالکه سی دامنین رباب دوتار
سو یوخدی دولدوروب اشگیله گوز پیالسینی / سکینه سی عوض شیشه گلاب دوتار
یولا سالاندا باجی قارداشین مسافرته / برالده آئینه برالده جام آب دوتار
دوباره امره خانم زینبون یولی یوخیدی / بوبارده دلنی غصه بحیاب دوتار
یولا دوشنده مسافر آلوب اپر قرآن / بوررسم عالمی منظور او بحجاب دوتار
قویاردودوقلارینی فخر ساجدین یوزینه / دوباره تشنه لبی تبدن التهاب دوتار

باخار بورسمدی آئینه دوشنده یولا / مسافر یگه او زاق بر سفر صواب دوتار
شهید عشقده مرآت حق نمایه باخار / جمال یاری گورر قلبین انقلاب دوتار
که یعنی حسرتیله زین العابدین یوزینه / باخار ایکی یولا توشه او یوو باب دوتار
باجیسی گوردی حسین چوخ باخوب اوزین یوبانا / گوزینی حسرت او زیله سرشگناب دوتار
دیدی حسین بیله حسرتله صاق صولا باخما / بو خسته قلبیم او باخماقدان اضطراب دوتار
سنی بو حالیله یالقوز گورنده یاشلی گوزوم / مگر شکسته گوگل اوزیرنده تاب دوتار
غم ایتمه قالمیوب عباس و اکبر و قاسم / مکدر اولماسنه زینبون کاب دوتار
باخوب فرات طرف چکمه آهی آه اوسته / لوای عشقی بوکلثوم دلکباب دوتار
هوا چوخ ایسیدی بو سهلده سوسوزلوق وار / علاوه گون یوزیوی تاب آفتاب دوتار
باشی اوسته چتر کیمی دود آهمی آچارام / گونون قباقنی آخر او احتجاب دوتار
یازانداشانی بودر خوشابلی خوشخوانه / جمالتندن اوزین لولو خوشاب دوتار

شه حجاز بدشت عراق یکه و تنها
روانه شد ز حرمخانه سوی لشگر اعدا

میان لشگر اشرار در ولایت غربت / گسست از حرمش رشته علاقه خود را
ولیک دختر شیرین زبان داشت سه ساله / نداشت بر غم هجران شاه تاب و توانا

ز خیمگاه برون شد نشست بر سر راهش	بسان سیل سرشکش روان ز نرگس شهلا
بگفت از ره رحمت ز ذو الجناح فرود آی	چنین شتاب مکن ای امیر کشور بطحا
مرا ز روی محبت نشان بگو که ز رفت	که دارم عادت عزت ستم ندیده ام اما
من ارچه طفل صغیرم ولیک دخت امیرم	هزار بار بمیرم به از اسیری اعدا
بیادم آید از آن منزل ز بالا که دیدی	یتیم گشت خدیجه ز کین گنبد مینا
بروی و موی خدیجه کشید دست شفقت	شد از نوازش تو در فراق باب شکیبا
کنون تو دست نوازش بسر یتیمه خود کش	صبور باشد قلبم ز مین دست تو شاها
صغیر خامه شائی تو گوئی ناله هجر است	ز بس فراق عزیزان بهر زمان کند انشا

مستزادِ فارسی در وداع اباحسین

ای خواهر محنت زده در بدر من	هنگام وداع است دمی باش بر من
خونین جگر من	ای همسفر من
من بعد تو این جمع یتیمان بگذارم	دانم که شود حافظ تو دادگر من
بر حق بسپارم	پناهت پسر من
هر چند ز تب رنگ رخش چون گل زرد است	فرزند ملک منظر و نیکو سیر من
دوای همه درد است	صاحب نظر من

بشکن ز سر این فکر اسیری منما غم	همراه تو باشد به سر نیزه سر من
غم دیدهٔ عالم	ای همسفر من
تو گریه مکن گریهٔ اطفال کن آرام	افزون شود از شیون طفلان شرر من
ای غمکش ایّام	اندر جگر من
بربوده ز کف صبر ز دل طاقت و تابم	باشد بدل از آه سکینه گذر من
فریاد ربابم	بین اشک تر من
این آخر دیدار من تشنه لبان است	بر سوی حرمخانه بیفتد گذر من
دیگر نه گمان است	بار دگر من
یک پیرهن کهنه تو از بهر من آور	تا آن شود از سم ستوران سپر من
ای غمزده خواهر	باشد به بر من
خوش بسته خضابی ز خون قاسم داماد	غلطیده بخون منظر خیر البشر من
زان گشته دلش شاد	ضیاء بصر من
هیهات که من بعد اباالفضل جوانم	در چرخ وفا منخسف آمد قمر من
من زنده بمانم	شکسته کمر من
شائی بامید دل ما پوش بورد زبان آه جگر سوز	ساید رخ اخلاص بر این خاک در من آن نوحه گر من

آغلا گوزوم حسین گور آل‌عبادن آیریلور
شاه شهید زینب بخت قرادن آیریلور

حسرتیله تشنه لب خون روده اوشاقلار باخور　ایستوری گیرلر دولی اتگی دایانمورلار آخور
آه سکینه یاندیرور قلب شریفنی باخور　بر ایله مهربان آتا نازلی بالادان آیریلور
باشلیوب آل مصطفا اودون فغان و شورشین　یانمش اورگلیلر جگر قلبدن آه آتشین
وجهی بودوکه حضرت خیر الانامه جانشین　نایبه ستمکش خیر نسادن آیریلور
مجتبی مطلبین بو سوز چوخ اولمشدی صدا　منده نه وار او نطق و دل سنده نه حال استماع
کیم بولوری نه آیریلق کیم بولوری نجه وداع　کیم بولور که کیم نجه حورلقادن آیریلور
گمشیدی حسینه گوز جمله داغ دیده‌لر　گوردی وداع شاهی تا محنت و غم کشیده‌لر
یاسه دونوب امیدلر اشگیله دولدی دیده‌لر　قلبه رجوع ایدن باخوب گوردی رجادن آیریلور
مانع اولوب بو گلره عفت و عصمت و حیا　لیک اوشاقلار آغلادی باشلادی شیون و نوا
قلب حسینه گور نجه ایتمز اثر بو ماجرا　بردولی خیمه ناله و وا ابتادن آیریلور
بعضی ساچین یولور دور بعضیسی یاسینه　بعضی دیور آسارتی گوره ردا سکینه
گل بزی تازه دن بابا قیتر آپار مدینه　حب وطن مگر دل اهل وفادن آیریلور
بعضی کناردن باخور بعضی گلور قوجاقلینه　بعضی دوتور الین اوپور بعضی دوشور آیاقینه

مشگل اولور صغیر اوشاق دوشسون آتا فراقینه　هانسی بالانی گور فلک قویسا آتادن آیریلور
بر بالا عرض ایدیر بزی سنسیز عدا ایله سویار　نه باجم لباس نوحه نه منه مقنعه قویار
نه بو رقیه شامه دین شیون و ناله دن دویار　نه بو رباب صبحه دین شور و نوادن آیریلور
نه آنالار کنارده آه و نوادن ال چکور　نه بالالار کنار اولوب چنگ ردادن ال چکور
آل عبانه دامنین بو شلوغ عبادن ال چکور　اهل کسانه خامس آل‌عبادن آیریلور
نالیه شاهزادلر ایله ایدوبدی شاه آت　بولموری لجان ویروب بنین بولموب اسیر اولا بنات
زینب آچاندا قولارین حیرته دوشدی اهل جهات　سویلدیلر گورون نجه اخت اخادن آیریلور
نایبه بتول اودم بیلدی صبر ناقه‌تین　بولدیلر و اهل عالمه قارداشنا علاقه‌سین
باشنه سالدی بر قرا آچدی جلال طاقه‌سین　یعنی وقار و عز بو بختی قرادن آیریلور
قارداشنی قوجاقلادی باجی بر اضطرابیله　سویلدی کسمه الفتون زینب دلکبابیله
عزم ایدیسن اولوم یولین سنکه بیله شتابیله　روح بدندن آیریلور جسم قوادن آیریلور
ویردی جواب شاه دین صبر ایله فرقتمده دوز　عمر تئو بدی آخره مندن آنام باجی اوز
خوشگونه اهل دل گرک حسرت اولا نجه گونون　اهل ولا اولان مگر درد و بلادن آیریلور
شالی عزیزدین دلین ورود وداع داغلادون　سیل سرشگ عارضه گوزیله خلق باغلادون
یعنی صحافیله ایله قول بویون اولدون آغلادون　یا دایلدون حسین نجه آل‌عبادن آیریلور

زعمر خویشتن این آخرین نماز من است — که خون زخم تنم آب دستماز من است

صبا بگو به سکینه بیار سجاده — شکسته اسلحه گستره جانماز من است

چنین عبادت و معبد که دیده معبودا — که این عبادت و این طاعت امتیاز منست

کجاست اکبر شهزاده‌ام اذان گوید — که صوت دلکش او نغمه حجاز من است

دلم بوصل زبانم بذکر یار خوش است — میان کثرت اغیار بزم راز من است

نداند حرمله از پیک دوست پیکان است — عتاب و ناز چرا موسم نیاز منست

جراحت تنم افزاید عشق و هیبت بدل — که راح روح من اینحال سوز و ساز منست

و لیک العطش دختران من بدلم — شرر زند سبب آه جانگداز من است

رباب زمزمه ساز و رقیه ناله کشد — بسان بلبل شوریده نغمه ساز من است

سرم بنوک سنان سنان اذان گوید — مؤذنان جهان جمله سرفراز من است

مگو شکست دلم شانی از طبیب و دوا — حسین معدن رحم است دلنواز من است

چون هرزمان حقیقه یول وار مجازدن
منع ایتمه اهل عشقی برامر مجازدن

باریکدر بو نکته سر زلف یار تک — عاشق اولان اول زمزاو زلف درازدن

ایدل محبت اهلیسن اول هر بلایه رام — چوخ ایتمه شکوه بو فلک حقه بازدن

شهد وصال و زهر فراقین تفاوتی — اولماز محبت اهلنه ال چک بو نازدن

بلبل اولان گرگدی آلا ناله مشغنی — گلزار کربلاده اولان نغمه سازدن

آغزندان اوخ دوربلاگنه ال گوتوری — محبوب بی نیاز یله راز و نیازدن

قالمویبدی دلده دنیاتپوب خاطری صفا — اوچ شعبه خدنگ ایلین کشف رازدن

اوچگوندی تشنه لبلرینه دگمیوبدی سو — صبر ایلوری مرامیه تیور سوز و سازدن

سویلور آتی سنداون تورال گوتورمشم — اکبر کیمی او خوش سخن و دلنوازدن

قارداشم اوخلاریله آچوب بر سجلوری — قاف و قاده شهر آجان شاهبازدن

ایستوب او گون اوگنده قیلا بر نماز عشق — درک ایلیه فضیلتی سوز و گدازدن

اوخ گلدی سوگتوردی دیدی بو حد سوی حسین — لازمدی بو نمازا اولاقان دستمازدن

بر سجده یه کفایت ایدوب چار رکنذن — زهادی بهت آپاردی بو عالی نمازدن

مجروح سجده گاهنی قویدی قم اوستنه — ممتاز اولوب او سجده سی بو امتیازدن

قالدی بدن اوحالده اما او جالدی باش — تکبیر عرشه اوج ایدوب او سرفرازدن

اهل عراقی کوفه ده مبهوت ایلدی — قانلی باشی تلاوت لحن حجازدن

بو کوفه نون گذارش او ضاع عیدی اینشت — بر شمه سن شامده اولونان پیشوازدن

چخمشدی وهن اوزیله تماشایه مرد و زن — اسباب موسیقیله دف و نای و سازدن

یارب بسر رسید شد عهد وفای من
این جسیم چاکچاک من این کربلای من

این شمر بی مروت و این خنجر جفا
این حالت ذبیح من و این قفای من

این خاک گرم قتلگه این سوز عطش
این ابتلای عشق من این ماجرای من

این تیغ کین مالک و این نیزهٔ سنان
این خشک خون لبان من و این ثنای من

این عون و فضل و جعفرم این مسلم و حبیب
این کشتگان غرقه بخون این منای من

این نور دیدهٔ حسنم قاسم جوان
این کودکان زینب بی اقربای من

این اکبر من است چو آهوی زخمدار
نی نی فتاده غرقه بخون مصطفای من

پیر و جوان و اکبر و اصغر فدای تو
روز جزا شفاعت امت برای من

فردای حشر قید شفاعت چرا زنم
امروز وارگون شده صاحب لوای من

من شاعی شکسته دلم ای شه رؤف
دانی که نیست دیگر امید دوای من

گچدی جدایه چون سر سلطان تاجدار
اولدی بتول قزلارینا محشر آشکار

دوردی جدا باشندا حسین باشی گوتمه
یاندی او حاله گون اوزی آفاق آلوب شرار

آتلار قویلمازیدی ایاق ایسیدن یره
گویا دوتوب جهانی شرر گویدن اود یغار

نحالدیدی گور او سوزدان یانان بنات
اوچگون سو ایچمشدی چوخی بعضیلر یازار

دوتمشدی کفر ظلمتی کرب و بلا چولین
مستور المشدی چوخ نورین آل اطهار

ایتمشدی هم خسوف بنی هاشمون آیی
اولمشدی دشت ماریه چون شام تیره تار

تا گون کیمی اوجالدی جدادن حسین باشی
عالم ایشقلانوب شب تاریک اولوب نهار

خرگاه او ولانمداد اغلمشدی چو لاله
اطفال بی پناه حسین بالغ و صغار

ایستردی اهلبیتی لغیسون کنارینه
سسلردی نوک نیزه ده تکبیر او شهریار

بولدورماقا بو عالمه او زمعنوی تسین
اوچ دفعه ایتدی نیزه ده تکبیرنی کرار

یعنی بولون بو باشی نماز اوسته ویرمشم
اولسون جهاندا جدیمون احکامی پایدار

بو اولماقیم دیرتدی پیغمبر شریعتین
تکبیرمون نتیجه سی تا وار زمانه وار

بی اختیار سسلدی تکبیرها می قوشون
سس ویردی شاه دین سسینه لشکر شرار

جمع اولدی اهل بیتیده نیزه ایاقینه
بر محشر اولدی حشرده اولماز او آه و زار

شهزادلر جدایه باخوب توکدی گوز یاشین
شه باشی قزلارینا باخوب اولدی اشکبار

خوردا اوشاق گورنده جداده آتا باشین
نحالته دوشر نولور احوالی کیم قانار

باجی گورنده سوگلی قارداشون باشین
اوز قاتلی جدایه وروب تازه قان دامار

قان اولسا اشکی چوخ دگی ارحقی واقعا
آز ایلیوب اگر اوزینی ایتسه انتحار

اما عجبدی دوزدی بو قدر مصیبته
وار بر بشرده گور بو دوزوم یا بو اصطبار

یوخ یوخ عجب دگل اوزی آخر وداعده / امر ایلمشدی صبره امام بزرگوار
تاپمشدی قوّه قلبی قویاندا الین امام / اولمشدی صبر معدنی دریای بردبار
باشین گوروب جدا اولوب دوزوب نعشینی ولی / تاپچاق نخاله قالدی بولرحیٔ کردگار
باجی نه نوعی قارداشنی تاپدی شهر حنه / معذورم ایلورم آتاسندان من اعتذار
دلده عزیز قارداش آدی گوزده گوز یاشی / باشدا هوای شور حسین دلده اضطرار
نه دیز گلور نه گوز گورور آختارد یقین تاپا / نه گیتما قاتوان نه دورماقه اختیار
یورقوندی یاتمامشدی گیجه پاسبانیدی / یانمش چادر دادربدر اطفاله خوار و زار
دل قارداش عطرینی آلوری گوز گورموری / بولمورندور بو حالته آخر مآل کار
قارداشین دیوب گزردی دولانوب قاندون لاچولی / داشن اولسا دل اوجاله دوام ایلمز یانار
گوردی جواب اولمادی قطع اولدی چاره سی / زهرا آدین آپاردی اوز زهرایه یادگار
ویرّم قسم سنی آنامون حقّنه داش / سس ویر بیسیمه ای یارالی جسم زخمدار
باخ بر آنا او غول آراسنده علاقه یه / گور الفت و محبّته وار حدّ و انحصار
منظور ایدوب آنا آدینون احترامینی / باشیز بدن کلامه گلوب دوبی تمادی قرار
سسلندی گل گل ای آنامون یادگاری گل / چوخ گزمه قان دون لاچولی حیران و دلفگار
قارداش سسی گلن طرفه یوقویوب باجی / گویا که گل سراغین آلوب عندلیب زار

قوزا اوزین یتوردی همان سس گلن یره / گوردی دونکی بردگی اتیشدی گم گذار
سوز بر مقامه یتدی که توضیحه شرم وار / اولسون گورم او لشگری محشرده شرمسار
یا صاحب الزّمان آقا سنویدی یاری بدن / من ایلیوم بو مطلبی نه نوعی استتار
هر قدر ایتدی وقت او مظلومه جهان / گوردی بدن گورونموری ای رب کردگار
داشدن شکسته نیزه قوی خنجر قلبی اوج / بر یرده چوخ توکوبدولیه اشرار بد شعار
بر بر گوتوردی نیزه لری او خلاری آتوب / گوردی گورندی جسم اولوب اسلحه کنار
اما نه جسم باشکه یوخ اللرده قطع اولوب / حتّی سویوب لباسنی اعدای نابکار
گلشندی جسمی هر یارا بر گل کیمی آچوب / دل آچدی گلدی ناله و فریاده چون هزار
حالی پوزولدی چخدی او میدن فغانیله / بر نوعی نوحه باشلادی اولمعدن وقار
سس چکدی حال زینبه دشمنلر آغلادی / زهرا بهشتی ایتسه عزاخانه حقّی وار
گاهی باساردی باغره یا صدپاره نعشینی / گاهی یاخاردی زلفنه قانین خضاب وار
بر بر هامی یارالارینی اوپدی اکلدی / دوشمز گوروب و آله ایله گلشن ایله بهار
اوپدی هامی یاراسنی اوچ شعبه اوخ یرین / قلبنده گوردی اولدی گنه قلبی داغدار
سویلوب دگیدی کاشکی بو اوخ قلب زینبه / تا دلمیدی قلبوی بو تیر جان شکار
زینب او دوغرانان بدن اوستنده نیلدی / شرح ایله شائی اولماز اوا ایله اختصار

ای نایبهٔ زهراوی کان حیا زینب
دخت ولی یکتا ناموس خدا زینب

رحمی نکند اعدا بر حال یتیمانم
ای عمده پرستار جمع اسرا زینب

گفتم بتو ای خواهر در حین وداع خود
هرگز منما حتی آهسته نوا زینب

ترسم که کند خنده بر گریهٔ تو دشمن
آزرده شود روح خاتون جزا زینب

دیشب ببرم آمد بشیر مه شتربانم
آیا تو در آنساعت بودی بکجا زینب

تقدیر چنین بوده بر عکس خیال تو
بی غسل و کفن بینی تو نعش مرا زینب

آن پیرهن کهنه کز زیر ببر کردم
نگذاشت بتن او را این اهل جفا زینب

اسیر شمر کافر ایدوم بیچاره من حسین
یارالی پیکروندن قویوبلا بیکفن حسین

سالوبلا قتلگاهدن بو فکر ایله گذارمی
گه آرترام جنازه‌وی گورنده آه و زاریمی

رجال کوفه حیف اولا آلوب منیم کنارمی
دویوب نجاستین چکنموم جنازن اوستن حسین

اسیر و دستگیرم ای باشندا تاجی زینبون
قویوبلا بیکفن سنی ندر علاجی زینبون

که برجه قاره معجره وار احتیاجی زینبون
قالوبدی تازه مقنعه نه معجر کهن حسین

او بلبلم چمن ایله صفالی گلستان تاپوم
سیاه شام و کوفه‌دن مجالدی دامان تاپوم

گزوم یارالی نعشو که بلکه سایبان تاپوم
نه وار دفنی و کفن ایدن نه بیر گلوب گیدن حسین

بو گوندی یا که آهی سالور گوگه شعلهٔ شفق
نه یا کلام حقدور دوتوب بیره ورق ورق

وصال بزمیدو مگر قویوبلا گل طبق طبق
نه بیله گلستان اولونه بیله بر چمن حسین

سالوبلا هانسی بیر شهید جنازه‌سین بو حالته
تعجبم بو فرقهٔ لئامده رزالته

گرانبها لباسلر دوتوم گیدوبدی غارته
نولوبدی منده آلدیلار او کهنه پیرهن حسین

او کهنه کونیکون سنین گوروبله یوخ لیاقتی
گرگدی سرخ رنگ اولا لباس شاه زینتی

او دوداید بگر گوگین بو بیر بیوک جسارتی
دوتوب بو حاله بهتری دار بونزین بدن حسین

عجب دگل گر تربتون اولوبدی علت شفا
بردور اوخ آغاج گوزیر چول تاپوب چمن گیمی صفا

دوتوم که ایتمیوب حیا امیر لشکر جفا
شهیم سمند اشقیا او تاپموب ندن حسین

آنام بتول سینه‌سی دگلدی بو بستر و خیابان
اولیدی کور گوزلریم گورنده بیله پیکروان

سکینه کاش گورمسون کسک بیلگلروان
رقیه‌نی هلاک ایدر بو غصه بو محن حسین

سالوبدی آتش ستم شراره قلب زینبه
بو خوندی ال دییم که قوی دوبار قلب زینبه

کسوک بیلکلر ونله قیل اشارهٔ قلب زینبه
که بلکه خاطریم تاپا تسلی تازه‌دن حسین

فلک ایدوب مساعدت قویدی خصم پنجه‌سی
ضعیف و خسته جانیمی ایدوبدی قیچی رنجه‌سی

یتیمدارلق غمی اسیرلق شکنجه‌سی
آلوب قوای جسمیمی سالوبدی حسدن حسین

دوشوبدی نطقدن داخی بو صبره ممتحن باجون
یامان چاپار دراچوخ چکوب شکنجه و تعب باجون

گیجن گیجه نخا ایله قیلوب نماز شب باحون
گواه دوٌ او حاله برخدای ذوالمنن حسین

ازلده هر بلایه من سنیله شرکت ایتمشم
ادوو هامی مصیبت و جفایه طاقت ایتمشم

یانانداخیمه لرایله بر عالی همت ایتمشم
سووب اونا اهتمامی علیل ممتحن حسین

وفای عهدیمی هامی جهانه ثابت ایلدیم
قوای نطقی شکوه دن کلاً صامت ایلدیم

دله دوتوب بالالاردن تمام ساکت ایلدیم
یانان چادردا ایلدیم غریبه انجمن حسین

اگرچه بو گیجن گیجه یاتانمادی قزوزباب
چخوب یانان خیامدن کنارده دلده اضطراب

گزردی فان ولاچولی یدردی عالمی کباب
مجتبیله مشکلدن اونا زینبی سن حسین

دوشندی نعشون اوسنه تا عزیزه خترون سنون
اوزین نیخوردی حیله بو قاره معجروان سنون

بالادی تا یماقادیکی بلالی خواهرون سنون
ایله ایتوردی اوزلرین کیم یوخ اونی بوکن حسین

اگرچه شانی آشنا اولوب تمامی قواعده
تسلط فنوندن ولیک وار نه فائده

حسین قبول ایتمسه نه سجع زین نه قاعده
حسین توجه ایلسه یازار گوزل سخن حسین

نوحهٔ سینه زنی در نماز حسین

ازخون پیشانی وضو ساخت شاه دین
سجاده خاک کربلا سبحه تیر کین

ازاین عبادت مات شد جملهٔ عباد
اینسان وضو اینسان نماز کس ندارد یاد

جای اقامه بر زبان نام آب اجداد
تکبیرة الاحرام آن از رجز تضمین

آن محرم احرام راز ناطق قرآن
یک بزم وحدت گرد ساز لایق جانان

حمد خدای بی نیاز بر زبان هر آن
ورد زبانش بنگر و ذوق قلبش بین

آری حسین است عاشق خاص یزدان است
حمد نماز عاشقان حمد سبحان است

میگفت هر دم این مرا عهد جانان است
با پایان عهدم میدهد قلب را تسکین

بر سبت ناگه حرمله بر کمان یک تیر
بر قلب قلب عالم آن تیر شد جاگیر

اخراج آنرا شاه کرد این چنین تدبیر
خم شد کشید آن تیر را شد رکوعش این

آن مقتدای شیعه آنشاه بی یاور
تا بر رکوعش خاتمه داد آن سرور

میخواست سازد سجده بر خالق داور
آمد بخاک کربلا سر بریرا از زین

در حال سجده شاه دین بود با معبود
رو بر حریم الله نمود شکر نمود

ناگه صدای زینبش شاه دین بشنود
برداشت زود از سجده سر شهریار دین

زد تکیه بر شمشیر خود شد ستونش دست
اینسان نمود آنشه قعود روی خاک نشست

فرمود ای قوم عنود جان بجسم هست
رو بر خیام من چرا میکنید از کین

نوحهٔ شب یازدهم یا روز یازدهم

زبانحال مظلوم کربلا به نازدانه خود

گل قوجاقه ای سیمون گلی   نازنین قرنیم سویگولوم رُباب
چوخ دولاما بوقان دولان چوللی   نازنین قرنیم سویگولوم رُباب
عمه وی سالوب اقتدارون   بو زمانه نون رنج و محنتی
یاسنی گوزیندن آتوب یاتوب   اختیار ایدوب استراحتی
یوخ یوخ اولماز اولماز اوتون سینه   واردی مندن آرتوخ محبتی
گل ایدوم سنه حل بو مشگلی   نازنین قرنیم سویگولوم رباب
ایندی گوز آچار خواب نازدن   هول و وحشت و اضطرابیله
ادل یانان چادردان چخار چوله   آختارار سنی چوخ شتابیله
اود ووراردل اهل عالمه   اوز دلندکی التهابیله
آتشیندی زینب باجم دلی   نازنین قرنیم سویگولوم رباب
سن یانان چادردا یاتما نادولن   بو گجه نجه زینبیم یاتار
قزلاریمی تاپشورمشام اونا   اوگر سیزون فکروزی آتار
سیزلری سلامت یتورسه گر   شاده باجم مقصده چاتار
مسکن ایتسه ویرانه منزلی   نازنین قرنیم سویگولوم رباب
ایندی آرزو ماندا ایسیلق   هر قرنمیدان آرتوخ سنه اثر

خوف و وحشت و اضطرابدن   برگ گل کیمی پیکرون اثر
خوفناکدور بو محوطه   پاره پاره اعضادی سربسر
ای گیدن الیندن هامی الی   نازنین قرنیم سویگولوم رباب
گل قوجاقمه قورخما آغلاما   ایندی ناله قدسیان گلور
چاک چاک اولان سینمه دوشن   باخما و خلیدی باخما قان گلور
باخما یالقوزام باخما بیکسم   گیتمه مش آنام ساربان گلور
وار بله بدنده آتام علی   نازنین قرنیم سویگولوم رباب
ایچمه بو قدر آه آتشین   سالما اود لانان قلبمه شرار
ایتمه بیله ناله سیزلداما   آلما قلبیدن طاقت و قرار
منده گور قویار طاقت و توان   سندکی بو احوال اضطرار
گلشن غمون خسته بلبلی   نازنین قرنیم سویگولوم رباب
گرچه چوخ اُشاقلار یتیم اولوب   لیک بیله افسرده اولمیوب
صورتون خزان برگی تک سولوب   هیچ چمنده گل بیله سولمیوب
گوزلرون ایله اشگیله دولوب   گویده هیچ بولود بیله دولمیوب
اشگی ابر نیسان مقابلی   نازنین قرنیم سویگولوم رباب

خیمه لریانا ندا خانم باجیم — بسکه ایلیوب کوشش و تلاش
گه گروب اوده گه قاچوب چوله — باخیسوب یانار اوده دی چون فراش
یوخسا گتمیوب خواب غفلته — خیمه ده قویوب غم دیزینه باش
یوح اونون یقیناً تغافلی — نازنین قریم سوگولوم رباب
شانی نظم شعری رسومنه — سنکه آشناسن بلا کلام
کسر و ضمیله معتبر دگل — گلمه گر ردیفه سکون لام
لیک قافیه سجعدن دوشر — زاید اولسا بر حرف و السلام
قافیه دوتار کیم چوله گلی — نازنین قریم سوگولوم رباب

در جلالت علیا مکرمه زینب سلام الله

کس نداند در جهان جز ذات پاک ذوالجلال
دخت کبرای علی را چه جاه و چه جلال

در جلال همتایش این دو چار آمد دو چار — محو و حیران مات و مبهوت فکر و هوش عقل و خیال
گویم از مریم کنیز درگهش نبود خلاف — مدح مریم گفته ام دارم تمنای نوال
رتبه معصومیت مختص زهرا بود و بس — بر جهان دیگر نیامد یکنفری زینب مثال
هیچ زن بر دین اسلام اینچنین خدمت نکرد — شد ز زینب کفر اولاد امیه پایمال

گر نبودی این اسارت آن شهادت نقص داشت — نقص انجام تعهد یافت از زینب کمال
جز رواج دین مگر سلطان دین منظور داشت — بهر ملک و سلطنت کی بود این قتل و قتال
قتل اطفال صغیر و غارت رخت زنان — کی سزاوار است آیا کی کند اهل جدال
سر بنیزه گر چنین وحشیگر بیاران سپاه — کشف کفر آل بو سفیان همی بود محال

خطبه زینب بگوفه من نمیدانم چه کرد
یافت نظم سلطنت اما که در شام اختلال

وه چه خطبه چه تکلم وه چه نطق آتشین — داشت دخت شاه مردان نطق و گفتار جلال
گفت راوی من گمان کردم علی گوید سخن — عقل هی زد این بود دخت ولی لایزال
حیرتم افزوده شد گفتم بخود یا للعجب — داغ دیده یک اسیره اینچنین نطق و مقال
چون سر سلطان دین در نیزه اشرار دید — خواهرش دارد به تبلیغات احکام اشتغال
خواست حرف خواهرش را بیشتر باشد اثر — آیه قرآن تلاوت کرد شاه خوش خصال
تا صدای شه بگوش زینب کبری رسید — گفت ای زینب فدای این جمال این خط و خال
خوش بخوان قرآن مرام خود بعالم فاش کن — وا دا ام من امر ساکت نیست داد و قیل و قال
دست من کوتاه اما نیزه اعداء بلند — خاک و خون را پاک کردن کی توانم زان جمال
کوفیان بی بصیرت نان و خرما میدهند — بر یتیمان پیمبر زین سخن شانی نبال

یاد اولاندا شوکت و شأن و جلالی زینبون
فکریمی اشغال ایدر فکر خیالی زینبون

بو شرافت بو جلالت هانسی بر عورتده وار
یتیشوب بر عورته جاه معالی زینبون

اولسا یوز مریم کنیز درگهی نقصان دگل
یین برابر دور اوناحدّ کمالی زینبون

رتبهٔ معصومیت مختصدی زهرایه فقط
گلمیوب اوندان صورا اَمّا مثالی زینبون

بسکه همت چشمه سندن اولدی بر عمر آبیار
باغ عزّتده ثمر دیردی نهالی زینبون

یعنی دینه ایتدی چوخ خدمت چوخ اولدی عزّتی
خدمتین منظور دوتدی لایزالی زینبون

هر گیجه حال اسارتده نماز شب قیلوب
بر گیجه طاعتدن اولموب انفعالی زینبون

نکته چوخدور اهلی آز دور حیف اولا اولمود دیماق

واریدی حیدر صفت زهرا خصالی زینبون
گردیسیم شمر ایله ایتدی کشمکش ذلّت دگل

معنوی بر نکته دور بو قیل و قالی زینبون
عالمه گون تک یزیدین کفرنی فاش ایلدی

قتلگهده شمر ایله بحث و جدالی زینبون
نصّ قرآن گور یزیدین کفرنه برهان دگل

بیحیالر معجرین آلدی حیالی زینبون
قلب شمره آه زینب ایتمدی اصلا اثر

دل ملول ایتدی شهی اَمّا ملالی زینبون
باشی اوسته آغلاسون کامنجه فرصت یمادی

گوزلرینی باغلاسون اولموب مجالی زینبون
بوندان آرتوخ ذکر غم بویرده منظوریم دگل

شرح اولا لازمدی مجمل شرح حالی زینبون
اولماسیدی زینب اولمازدی حسین عهدی تمام

رتبه سین اثبات ایدر بو امر عالی زینبون

شاهدین قصدی مگر غیر رواج دینیدی
اولدی همراه او یولدا اتشالی زینبون
عرضمه شاهد آغارمش باش قرالمش حکبندی
الف قدی گوستروردی شکل دالی زینبون
کوفه ده بردو تقون آی تک گوردی تا قارداشین
سرو قدی ضعفدن اولدی هلالی زینبون
نوحه خوان اهل النسا شرح ایلر نجه بردو تقون آی
بولمرم نه نوعی گوردی نولدی حالی زینبون
سویلدی او چکوندی قارداش گورمشدیم من سنی
هاردا بو دیده واریدی احتمالی زینبون
زحمت هجرانوی آنلار بو سوزدن اهل حال
ایکی دنیایه دگمه بو بر وصالی زینبون
تا سسون آلدیم جدادن یتدی قوت قلبمه
گلدی بلبل تک دله بو نطق لالی زینبون
ایتمشوخ همت باجی قارداش او جالداق دین آدین

وار او زعهدی او سته محکم بو دفالی زینبون
سن اوخی قرآن جدا ده منده خلقه ناقه دن
واروی تبلیغات ایچون نطق رجالی زینبون
ایتمشم من خلقی ساکت سن اوخی کهف آیه سین
نطقوه قربانم ای شیرین مقالی زینبون
نیزه یه تیمز ایلیم تا یوز گوزدن قانین سیلوم
عارضون برده گوروم ای مه جمالی زینبون
منده جالا دم باشمی ناچار چوب محمله
تا سنه همرنگ اولا بو رنگ آلی زینبون
بولمورم نولدی تماشایه گلنلر گوردیلر
دُر اشگی اولدی مرجان تک جلالی زینبون
یا علی ای کوفه ده بش ایل خلافت ایلین
گل خرابه کوفه ده گور بر یارالی زینبون
نه ساغالدی بو یارا نه گلمدی بر گون گل یوزی
نه قورودی گوزده اشک اتصالی زینبون

قارداشندان آخلادی بر اوخلی گوینک یادگار
اولدی اسباب عزاسی بو عزالی زینبون
بعضیلر نقل ایلیوب اول ودرت من اوخلی پیرهن
سینه‌سی اوسته‌یدی خال ارتحالی زینبون
یا حسین عالمدی آتیم بو لی من بولمشم
واردی درگاه خداده چوخ جلالی زینبون
من سنی ویرتم قسم شهزاده اکبر جانینه
قیل توجه شأنینه تیسون نوالی زینبون

قارداش جدا اوسته باشدن اوخشار هلاله کوفه‌ده
کهف آیه‌سین عنوان ایدوب گلمش مقاله کوفه‌ده

باشسز عیالون لطفوه باشو ملا مشغول ایتمسین — آیات قرآنیله سن بو خلقی مشغول ایتمسین
اوز قاتلون سوای خلق ای تشنه مقتول ایتمسین — بر شرح واضح ویرمسین وجه قتاله کوفه‌ده
ویردون غریبه بس منه ای شهریار دل رؤف — یوخسا تاپاردی غصه‌دن عمریم گونی حال کسوف
بیندی غروبه نیّر ده ماه نیرا ایندی خسوف — تا ایتدی بدر کاملون حدّ کماله کوفه‌ده
قالموب داخی غم چکمگه تاب و توانی قلبمون — گوزدن غذاردور اگر آخسا قانی قلبمون

قارداش گوندور بو حسین ای مهربانی قلبمون — گلمزدی اصلا بیله گون وهم و خیاله کوفه‌ده
ایتمزدیم هیچ بیله گمان ای ملک بطحایه امیر — دشمن شهید ایتسون سنی اطفالون اوسونلار اسیر
چخسون تماشایه هامی مرد و زن خورد و کبیر — باشمده گور غوغالی باخ بر قیل و قاله کوفه‌ده
هر غرفه‌دن قارداش گلور بانگ سرود و رود و ساز — هر ناقه‌ده بر قز اولوب سوز دلیله نغمه ساز
ملک عراقی دولدوروب شور خواتین حجاز — از بسکه اطفالون ایدر شوریله ناله کوفه‌ده
عرض ایتمز گمنله داش سس ویرسیمه بر بلا — اما بونی عرض ایلرم اولادنا اکبادنا
باخ گور صغیره فاطمون باشلیوب شور و نوا — دندیر اولی چوخ گلمسون قلبی ملاله کوفه‌ده
قارداش دیم بو ناله و آه‌مده بر تأثیره باخ — اما جفای دهره اُف بر گردش تقدیره باخ
مغلول یا سجاددین بو بینداکی زنجیره باخ — ساقیلیقون قانی آخار باخ زنگ آله کوفه‌ده
تا رحمت چیچی سالار لرزه دل باشادنه — بو کل مخلوقه امان سسلر سنی فریادنه
چاره پذیر اولماز غمی سس ویرمه‌مسن سن دادنه — نه خوارلقدی گور ایله صاحب جلاله کوفه‌ده
آیا همان کوفه دگل اخیر گردون مدار — بو کوفه‌نون عورتلری هر بر ذلیل و نهار
ایلردی قارداش بر بر زینب آدیله افتخار — ایندی همان زینب قالوب گور بر نخاله کوفه‌ده
قارداش عبث آرامی نوک جاله‌ده آلمارام — قانه باتان نعشی یوزه ابر سیه تک سالمارام
گر بو سه عورتلر کیمی خجلتدن الهم قالمارام — عورتلره نامحرمه نه تک رجاله کوفه‌ده

تنگ است دلم در این ویرانهٔ شام عمه
شامم همه شد یلدا صبحم همه شام عمه

دیریست در این منزل ناید بلبم خنده
گوئی شده ویرانه بر گریه مقام عمه

تا شام شود دیدم اطفال به صد عزت
کف بر کف باب خود آید بخرام عمه

عید است مگر آیا یا جشن و سروری هست
پوشید لباس نو اطفال تمام عمه

از شام ازل در شام تا بر سحر امروز
بر دیدهٔ گریانم شد خواب حرام عمه

دیشب گله ها کردم از زلف علی اکبر
تا صبح صبا آمد آورد پیام عمه

لطفی ز جنابت شد یا روح قدسم داد
کامد بلب شائی این طرز کلام عمه

منال اینقدر از هجر روی باب رقیه
که گشت مادرت از غصه دلکباب رقیه

بناله شرم کند دل شکسته مادرت از من
نگاه بر تو کند ریزد اشک ناب رقیه

خموش کی شود این آتش فراق عزیزم
عبث مریز چنان از دو دیده آب رقیه

چو نیست بالش و بستر از آن ترا نبرد خواب
بیا بزانوی من سر بنه بخواب رقیه

بخواب باب کبارت دوباره از سفر آید
یقین بآمدن خود کند شتاب رقیه

سزا نبود تو بر روی سنگ و خاک بخوابی
سزد بحال تو سوزد ابوتراب رقیه

ز سیل اشک تو ترسم در این ولایت غربت
همین خرابه دوباره شود خراب رقیه

چنان نگاه مکن عمه ات فدای دو چشمت
مزن بقلب حزین من التهاب رقیه

اگرچه درد تو دانم ولیک چاره ندانم
دل از مصیبت خجلت شود کباب رقیه

بگیر دست رباب و بگرد دور خرابه
سخن بگو به سکینه بده جواب رقیه

ز حال زار تو گشته زیاده ناله لیلا
چه سان فزون نکند زمزمه رباب رقیه

ز خواب وحشت اثر نعش شده دل شائی
کنم خلاص من او را از اضطراب رقیه

زبان حال علیا مکرمه بسر قبر حسین ع

شادمان گلدیم خدایا شکر اولا قارداش حسین
قسمتیم اولدی دوباره کربلا قارداش حسین

واردی دنیاده مگر بوندان گوزل آرزو
باجی قارداش قبرینه اشکیله ویرسون شستشو

دویمارام قبرون اصلا مدفن روی محمد بو
قبرده دلسوزان قوری جانیم فدا قارداش حسین

گردیسیم بو بیر بهشت عدنیدی اثباته باخ
نهرلر جاریدی گوزلردن بو جنانه باخ

هر گله اوخشاتسان اوخشار رنگ شبیتانه باخ
گور بهشت عنده وار بو صفا قارداش حسین

هاردا وار باغ جناندا بیله عالی منظره
بوطه گل تک اشاقلار صف چکوبله یکسره

یورلرین هر چند سیلی دوندروب نیلوفره
واردلی آتی ظراوت مطلقا قارداش حسین

ای ویرن ذوق کمالیله تمیز خوب و زشت
گور بو قبرین عطری خخ شدو یا گلستان بهشت

فرش ایدوب زلفین بو قبره بر نچه حوری سرشت
سایهٔ طوبادی گویا بر ملا قارداش حسین

اولمار بخیده گنبده کربلادن شامه من
سن اوزون گوزدن آمان بیر مرده ای اشتر ز من

بو خسا قویمازدیم سنی تعبیر اقلا اوسته بیکفن
گون اوگنده جسمده سانسیز یارا قارداش حسین

سن ایکی دریا یاننده تشنه لب اولدون قتیل
منده قیلام قبرون اوسته گوز یاشین سوی تک سبیل

ایلرم جاری فرات اوسته نهر سلسبیل
تا فرات و شط عمدن قان اولا قارداش حسین

ایندیکیه یوخ فوج دشمن قبرده قربان اولوم
دولیوب نامحرمیله سر بسر صاق و صولوم

ویر اجازه قبرون اوسته باش آچوم سایبولوم
آغلیام ویرمردی مهلت اشقیا قارداش حسین

کوفه ده ایستردیم اول بولمسونله من کیم
اولمادی ممکن بیلوندی تیم زهرا شیم

من نچه یاندیم نجه بر حالته قالدیم اودم
نه بیلور بیگانه آنلا آشنا قارداش حسین

ایستدیم حق اوسته مقهور اولمایم اوثبوت
آتشین بر نطقیله ویردیم اودم امر سکوت

باشلادیم بر خطبه ده لده نام حی لایموت
کوفه دیا دولدی نطق مرتضی قارداش حسین

سنده گوردون غم هجوم آور اولوب ازبس منه
اودلی سوزلر دلده یاندیم یاتمادی بیرکس منه

آیهٔ کهفیله ویردون نوک نیزه دن سس منه
نخل طور اولدی منه نوک جدا قارداش حسین

هیچ یادیدان چخمیوب قبحاز بو مطلب روز و شب
گوردی اطفالون پریشان کوفیان بی ادب

غفلتا ویردی بر عورت بر قرانان و رطب
وردی کلثومه خبر امر قضا قارداش حسین

قارداشی عباس تک غیظ تمامیله ازل
بو اسفلی حاله با خدی حیرتیله ما حصل

در میون سویلوب بالالارنان خرابه ییز
گورنه گونلر گوردی آل مصطفی قارداش حسین

شرحه گلمز مجلس ابن زیاددین محنتی
بو قدر وار ایه خجلندی ذکر صحبتی

وار یاد دونده منده گوردون تا او پوزقون حالتی
گوزلردن یومدو گوزیمده ای ضیا قارداش حسین

بر گجه یولدا قوناق گتدی کلیسایه شهان
گوردن عیسائی گتوردی دیر تر سایه باشون

ویردی بر توضیح فسخ دین عیسایه باشون
راهبه اولدی ادیولدا رهنما قارداش حسین

شامده چوخ کوچه بازاری گزدوخ هر طرف
وای یهودی کوچه سنده صبری ایتدی تلف

غرفه و بامه گلنلر دوزولدی صف بصف
ایله بر کوچه هارا زینب ها قارداش حسین

بی سبب سجاد ایتمز داد ظلم شامدن
انتقام آلدی یهودی قتی اسلامدن

توکدیلر مشیرم رملر اودلی نیلر بامدن
اوددو توتوب عمامهٔ زین العبا قارداش حسین

گرد ویسیم قوردی یزید بیحیا بزم طرب
خدمتونده چوخ جسارتده اولو ترک ادب

باخ حیایه اوچ امامون محضرنده بی سبب
باشلادی بیدین کلام ناسزا قارداش حسین

چوخ سئوال ایتدی اشقالار دا یزید بیحیا
برقرونا تا او شومه یردی بر کافی جواب

ایله بر مجلسده بر قز بیر شهی ایتسون مجاب
وار یقین بو ایشده برتر خدا قارداش حسین

آدینی قویمشدی مظلوم پیشوای مسلمین
خلقه اولمشدی پیغمبر سنده جانشین

نبی ایدی پیغمبر امرینه بولوب مذهب دین
نه اوتاندی نه ایدب وحشت دن حیا قارداش حسین

ایستدی اشرار بدر سندن آلسون انتقام
آل یاردی خیزرانه دلده نالایق کلام

گوزلرین یومدی سکینه سس چکوب قزلار تمام
گتدی در دعترتون بو ماجرا قارداش حسین

باجی قارداش قلمدی نیلوم گوز اولور الفت کسیم
یوخسا گلموردی یوزوم گلمه‌ی قه دار حقیم دیسیم

خجلتیم چوخدر بو توزلی قبرده اولسون قسیم
الدی یولار دا بچه خورده بالا قارداش حسین

برقرون اما خرابه شامده شام و سحر
آتشین آهیله یانمش قلبیمه سالدی شرر

شام اوراندا هر گجه آلدی سنی مندن خبر
نه دیدیم ایله وقته من اونا قارداش حسین

گورمیوب دنیا گوزی ایله دلی بر اشتاق
گزلدوردی آجلغین ایلردی اظهار فراق

طاقت گلثومی اتابر گجه ایتمشدی طاق
نه دیمشدی من اونی بولدوم صورا قارداش حسین

برنفر یوسف آدلی سید عالی نسب
هم بره اولاهم صاحب عزا در روز و شب

اوچ مریضه بسش نمازنده شفا ایلر طلب
قلبنی سندیرما لطفا ویر شفا قارداش حسین

بر دبره عهد ایلیوبدی شاهمز خوش حالیله
ایستوری ویرسون او عهدی باشه سالم جانیله

ویر شفا استه تمامی آرزومند ایله
قبرده گلسون سنه دوتسون عزا قارداش حسین

نوحهٔ سینه زنی در مصیبت حضرت موسی بن جعفر ع

از شدت زهر جفا بیقرارم من
در کنج زندان بلا جان سپارم من

سند ابن شاهک از جفا ساخت کار مرا
زهر ستم از کف ربود اختیار مرا

فرزندم آید ببیند این احتضار مرا
بر دیدن روی مهش انتظارم من

خوش باشد این جان دادنم گر رضا آید
زنجیر کین از گردنم تا که بگشاید

بر خاک بسپارد تنم ناله بنماید
گوید ز هجران پدر اشکبارم من

این است در راه وفا امتحان دادن
عهد وفای خویشتن خوش نشان دادن

معصوم گو نباید چرا وقت جان دادن
آیا بداند در دم احتضارم من

یکچند بودی مسکنم محبس هارون
از دوری اطفال خود در روز و شب محزون

با زهر کینه عاقبت شد دلم پر خون
خون از جگر آید نفس تا بر آرم من

من خود بزندان بلا گرچه مسمومم
اما نه از بهر غم خویش مغمومم

یاد آیدم جان دادن جد مظلومم
بر حالت آن شاه در آه و زارم من

با سینه صد پاره با پیکر صد چاک
بنهاده بود آن تشنه لب روی خود بر خاک

زخمش چو انجم در بدن جسمش چون افلاک
میگفت از سوز عطش در شرارم من

دادم بقربانگاه دو دست اکبر و اصغر
عباس و عون قاسم و فضل هم جعفر

الکنون من بار گران باشدم این سر | تا سر شدم بر سنان بیقرارم من
جان بر لبم بجایت این کشمکش الیقوم | جلدم شد از تشنگی منکمش الیقوم
یک جرعه آب ایتم دهید العطش یقوم | آخر بروی خاک و خون زخمدارم من
شانی بریز اشک بصبر از غم این شاه | بر سینه و بر سر بزن بر کش از دل آه
تا روز محشر روی تو باشد همچون ماه | بر گو غلام درگه هشت و چارم من

ایضا نوحه سینه زنی در مصیبت آنجناب

یارب بو غربت ار ایوخ همدمیم الورم | نه باغلیان گوزیمی نه محرمیم الورم
زنداندا جاو برورم جان باغریقان ویرورم | سینمده چوخلی سوزوم دلده غمیم الورم
چوخ ایستورای دیریم شیرین سخن بالالارا | بر بیله وقته منیم اطرافمی آلالار
رأفتله قولاریمی بر بو نیما سالالار | یارب بو غربت ار ایوخ همدمیم الورم
گیتدیم وداع ایلیم یا تشدی بعضلری | من قیمادیم او دادام اطفال خونجگری
وار دلده حسرتی کیمی بو نسگلون اثری | یارب بو غربت ار ایوخ همدمیم الورم
نه صدمه سی واریدی هر دونه قالماقمون | دنیاده طاعتیله کام دل آلماقمون
معصومه حسرتیده سری سارالماقمون | یارب بو غربت آر ایوخ همدمیم الورم

بودم که ترک ایدیری جمله جهانی گوزوم | گورمیو یانمد اولی بر مهربانی گوزوم
جان اوسته آختاروری و علوم ضائی گوزوم | یارب بو غربت آر ایوخ همدمیم الورم
هر لحظه صاق و صولا بو گوزلریم که باخار | مین حسرتیله یوزه آشکر وانیم آخار
آهیم شراری او دوکل جهانی یاخار | یارب بو غربت آر ایوخ همدمیم الورم
نه وار باجم چووره بر قبلیه یوزیمی | نه مهربان محرمیم تا باغلیا گوزیمی
بو صون نفسده کیمه اظهار ایدوم سوزیمی | یارب بو غربت آر ایوخ همدمیم الورم
گرچه یانور جگریم زهر ستمله منیم | اما قلبجلاریله دوغرانمبوب بدنیم
اولموبدی خار و خس کرب بلا کفنیم | یارب بو غربت آر ایوخ همدمیم الورم
نه قاتلیم باشمی نوک سنانه ورار | نه خصم قزلاهمیا بر تازیانه ورار
آه سکینه نه او دبو جسم و جانه ورار | یارب بو غربت آر ایوخ همدمیم الورم
شائلی الندن باخا صاق صولینا غریب | ایسنگلی آختاری هم گوزلر حبیب و طبیب
بر بیله وقته سنی دایتدی بر جه حبیب | یارب بو غربت آر ایوخ همدمیم الورم

وله

یارب بزندان بلا دلفگارم
از دوری روی رضا بیقرارم

ایضا

ای کردگار داور و عادل من | شد کنج زندان بلا منزل من

خون گشته از هجر عزیزان دل من / تمکین ز یاران نیست اندر کنارم
گفتم بخود دارم عجب بزم رازی / دارد ببزم عاشقان ایناخوی
افسوس هرون از ره کینه بسازی / نگذاشت کام از بزم خلوت برآرم
میخواست سازد کارم آن کینه بنیاد / بر مجلس سندی بن شاهک فرستاد
فریاد از این زندان از این ظلم و بیداد / یکباره برد از کف برون اختیارم
تغییر دادم زان مناجات خود را / خلصنی کردم عرض حاجات خود را
در عشق تو بنمودم اثبات خود را / در کنج زندان خوشدلم جان سپارم
روزیکه برباد از جفا گلشنم شد / زندان تار تو به تو مسکنم شد
زنجیر طوق عزت گردنم شد / شام و سحر از سجده سر برندارم
از بس در این زندان تاریک ماندم / عهد الست خود بپایان رساندم
اکنون رسد پیک اجل کاش آندم / معصومه آید ببیند این احتضارم
من قبله حاجات اهل وفایم / کاش آید آن فرزند نیکو لقایم
تا جان خود تسلیم جانان نمایم / جز این نمیباشد بدل انتظارم
منکه بغربت این چنین بی حبیبم / بی یاور و بی مونس و بی طبیبم
یاد آیدم از حال جد غریبم / میگفت القوم از عطش در شرارم

کشتید القوم از جفا اکبرم را / عباس و عون و قاسم و جعفرم را
گردید هدف بر تیر کین اصغرم را / آیا چه جرمی داشت آن شیرخوارم
عهد من از روز ازل اینچنین بود / میخواست همی بیند مرا کشته معبود
نه مرگ یاران از دلم تاب بربود / از بهر امت این چنین اشکبارم
من تشنم از خون جامه بر تن تلخ / تار دلم از تشنگی گشته نخ نخ
تا دوستان من نسوزد بدوزخ / بر فرق خود تاج شفاعت گذارم
با هر زبان شائی کند نوحه سازی / من سازم افزونتر ورا دلنوازی
روز جزا بخشم جنان سرفرازی / گوید رسد بر نه فلک افتخارم

زبانحال جناب قمر بنی هاشم علیه السلام

خیال ایلیون ای گروه کوفه و شام / که حفظ جانم ایچون قیلام اهتمام تمام
یوخدی باک اولمدن بو آرزوده وارام / همین بو مشک سوئی بلکه خیمیه آپارام
منی بو گونده او تور ایلیوب ذخیره آتام
آتام کنیزدی زهرایه من حسینه غلام
آیا گروه جفاگستر و ستم پیشه / تمام تابع اولوبسوز یزید بدکیشه
سالوبسوز عترت آل العبانی تشویشه / یوخدی ذره جه اصلا اولمدن اندیشه

گرک رعیت اولان کس اولا فدای امام
آنام کنیزدی زهرایه من حسینه غلام

بو تنگ سینه ده گیرم داخی محل اولیوخ / نه قدر دگسه کمنه اوخ دله گتورمرم اوخ
دیلک سعی ایدرم دگمسون سو مشکنه اوخ / بو جزئی خدمتمون شایقم تمامنه چوخ

موظفم که ویرم بو وظیفه‌یه انجام
آنام کنیزدی زهرایه من حسینه غلام

عبث دگل بو قدر جد و جهد و سعی و تلاش / سو سونه بالالار ابو مشکه سعی ایتدی کاش
حسینین تشنه لبه بولمیون منی قارداش / منیم آنامدی بو لب تشنه قزلارا قره واش

بودور هرده منه بدور بو افتخار عظام
آنام کنیزدی زهرایه من حسینه غلام

بیله خیال ایدیسوز قلبده ملالیم وار / یار الیدر بدنیم دلده ضعف حالیم وار
سکینه دن سو خصوصنده انفعالیم وار / او دو نهالی گوزومده سرشک آلیم وار

خجالتمدی سبب قلبیمی آلوب آلام
آنام کنیزدی زهرایه من حسینه غلام

بز اهل‌بیت ابداً ایتموروخ اولمدن باک / بزه بو فخر یتر ایدب لطف خالق افلاک

اگر حسین دگی مصداق مطلب لولاک / یاخوندی اولسون عطشدن اوزی عالی هلاک

توسل

سو سوز قالاندا شه آیا اولور غلام آرام
آنام کنیزدی زهرایه من حسینه غلام

بشاهزاده

دردمندیکه جهاندا دردینه تاپمودوا / اصغره ایسون توسل لطف ایدر اکبر شفا
بر نچه اهراوار قتلنده بو شهزاده نون / محترم در حق یانندا سوز دیوخ چون و چرا
هیچ آتا دونمز بالا دیرسن سوالی اوستنده جان / یوز گوزرین لفین لباسین ایلسون الوان دعا

توسل

بر نفر سلطان اوز عصرنده ایام قدیم
ایلدی طغیان بحد شدت بی انتها

بشاهزاده

قادر ذوالمنن او شاهی ایتدی بر درده دچار / درد دینه جمله اطبا بولمدی اصلا دوا
ایلدی مأمور بر پیغمبری خلاق حق / تا طریق حق ایچون اولسون او شاهه رهنما
گلدی پیغمبر همان شهره لباس طبیله / ایلدی حکمت بو نزیله بر دوا منظور اونا
سویلدی بر طفل ذبح اولسون اگرک توتسه طبیب / ذبح اولاندا آیا آتا آلسون قوجاقه یا آنا
چاره بو درده قالمدی اوندا اوزگه چاره یوخ / شاه ناچار ایتدی اعلان اهل شهره بو بلا
ایلسه هر کیمسه اوز طفلین فدا سلطانه / شه همان طفلین ایدر بونجه سیم و زر عطا
واریدی بر شخص بی چیز و فقیر اولادی چوخ / ایستدی دائم چکنگ فقردن اولسون رها

عوزینن راضی ایدوب تا هم گوتوردی بو اوشاق — ایستدی ایتسون اوز الی دسته اونی شاهه فدا
ایستدی جلاد او طفلین حلقنه توسون پچاق — اولدی احوالی دگرگون ایتمدی طاقت آنا
اذربالاسین اولزمان آلدی آنا آغوشنه — فقره باخ دنیایه باخ اف ای جهان بیوفا
تا گلوب جلاد نزدیک ایتمدی طاقت اودا — پس او پیغمبر بیوردی هیچ آتا اولماز رضا
ایلمز طاقت بونا الا حسین ابن علی — ال یاناق چالسون الی دستنده آتی بالا
حسین آدین ایشتجک ایتدی سلامی قبول — نه اثر قویمش بو آدا خالق حق و علا
هرزمان ایلر مبارک آدی تبلیغات دینا — بو ادا بو اتیاره روحمز قربان اولا
ایندی گوزده مجسم دور ال اوسته اصغری — گوز یاخار شط فراته دل دیر الماء الماء
کافر ترسا باخیدی رحم ایدردی حالنه — گلمدی رحمه ولی اسلامیان بیحیا
ایتمسون ایراد بو عرضمده ارباب کمال — لشگر ابن زیاد ایلردی اسلام ادعا
با وجود این پیغمبر اوغلونا دیرمزدی سو — بلکه استهزا ایدردی امتان مصطفا
سو آتوب سمت سماواته دیردی یا حسین — گورموسن نه اقدر سو مشل دامان سما
آننه اولا الله اوندان دا یا سان بیر قطره سن — باقی مطلب ده دکلم گرگدور اختفا
دل یاراسی بیریاره دوشیبن بو لمز هامی — وار حسینون حشره دین قلبنده بو کاری یارا
سهلدر سو ویرمدی ذریه پیغمبره — ایلدی تیر نشان عطشان بوغازین اشقیا

او ساعتیکه خرابه فغانیله دولدی — رقیه گوشه ویرانسرادا دفن اولدی
او یر که آلتی آی اولمشدی مسکنی و وطنی — همان او یرده مزاره قویولدی گل بدنی
دور ولدی قبرینون اطرافنه ستمزده لر — قورو بلا حلقه غم دورسنده غم زده لر
باسو بلا جان کیمی آغوشه قبر زیباسین — مجسم ایتدیله گوزده رخ دلاراسین
دوتولسا هر کیمه بزم عزا بو عالمده — قویا قالا بر اثر اوندان نشانه عالمده
بونون لباسی فقط کونیگیدی اولدی کفن — اولوب خانملارا قبری بهانه شیون
باخان او قبره چکوب ناله باشلادی فریاد — نظرده ایلدی حالات غمفزاسین یاد
دوشندی قبرینه اوستنده بسکه شعر عمه — یورولدی یکسر مدهوش اولوب صغیر و کبیر
آناسی بولمورم اما نه حالته قالدی — بالا مزارینون اوسته نجه اوزین سالدی
یوخیدی شال تاپولموردی طاقه ابره — باش آچدی باجیلاری یولدی ساچلارین قبره
سکینه بسکه وروب باشه نوحه لر اوخودی — پریش زلفنی چون ابره بریره توخودی
چراغ آهنی روشن ایدوب نواخوانلار — گلاب سپدی او کوچک مزاره غمگانلار
غریبه بزم عجب مجلسی مرتبیدی — امام مستمعی روضه خوانی زینبیدی
گوروب خرابه دولی وای رقیه ایوایدی — گتوردی غملرینی شرحه بربه برسایدی
دیدی رقیه‌می ازبس فشار سالدی فلک — فشار و دنیادی آخر البته آن آلدی فلک

رقیه‌نی منه چوخ گوردی روزگار دنی
نجه رقیه که قلبنده نسگلی چوخودی
نجه رقیه گتورمزدی آجلقین دلنه
نجه رقیه گل گلشن پیغمبردی
نجه رقیه نجه عالی امتحان ویردی
نجه رقیه نجه عشقین آشکار ایلدی
نجه رقیه نجه آتشین دمی واریدی
نجه رقیه نجه مالک اولدی صبراونه
نجه رقیه نجه خوش ترانه بر بلبل
گیجن گیجه که آتا باشین آلدی آغوشه
گلنده هوشه گوردم که نازیله دانشور
تمام سوزلرینه بربه بر قولاق آسیدیم
حجازشاهنه منذن گلایه ایلمدی
ایمنی بولموری شانی بو شدت نیوی
اگر حسینده نظر یوخدی اوزگه برغرضون

نجه رقیه که بنزردی زنبقه بدنی
ادبده مثلی اوآز سننه گوروبوخودی
سالاردی هر غمی اولسیدی غصه‌لی دلنه
نجه صباحه کیمی انتظار اکبردی
دلنده اکبر آدی حسرتیله جاویردی
آتاسنون باشنا جاننی نثار ایلدی
کیچک دلنده بیوک غصه و غمی واریدی
گتورمدی فقط دردین آپاردی قبراونه
اسردی جسمی ایاقه دوراندا چون سنبل
برابدی ایگلدی اوندا صوگیدی هوشه
بوشاهزاده شاه حجازیله دانشور
محبتیم اودی جوش ایتدی باغرما باسیدیم
شکایت عمه‌الندن آتایه ایلمدی
بوقدر واربولورا فصاحت لبوی
اوزینه عرض ایله ایتدو قجاشدته مرضون

گنه بیجادگل بوقان ولان گوگلوم گکدروی
اولوب خیل بلالیله دل پر درد مالال
ایدب غم لشگری بر ملک دلده جابجا مرکز
عجب ساناگیدب صبر وقرار وطاقیم الدن
نجه اکبر آدی اکبردی اما خلقی هم خلقی
اودبدر یاتوب شهزاده شه بائین پاینده
آتاسی چوخ سوبونوجواندان آیریلابولمز
جنون عشق اولوب شامون بولوندا شهرتی واردور
اوزی عشق عالمنده خطا سیزبیدن دگل آگاه
تیک لیلانی مجنون ایلیوب زلف گره گیری
اوباشون آردیجه حیران گزن دشت وبیابانی
اوغولوا تسلغنده لیلی بیچاره ومضطر
قلم چخدی کناره باشدکی مطلب اوزاق دوشدی
اولان مصداق اشتمسا اولوب مدفون اودفنده
هما نور مقدسدو قوبان معسانی خیرتده

اتیش گوندوگوزبیده بیر شب تاره برابردور
سوزیمه شاهدیم گوزده سرشک دیده تردور
سپاه غم الینده گشور قلبیم مسخردور
الان آرامی فوق طواف قبر اکبردور
صفاتی صوتی رفتاری گفتاری پیمبردور
اگرچه علت اصلی بونا بر سر مضمردور
فراقنده یاتان لیلادی بر بیچاره مادردور
اوغولسوزلوق نشانی باشدابرکهنه قاره معجردور
اوغول باشی قبا قنچه جدا اوستنده زیوردور
مدینه یوسفی نجه ذلیخارویه منظردور
نجه بر مهربان عمه نجه ایسگلی خواهردور
اولاردا شس ورولیلایه گویا شور محشردور
اگرچه لوح دلده قبرشش گوشه مصوردور
گوران گوزاستوری گورسن نجه پرنورانوردور
اونورانی مزاره من فدا ایله منوردور

اوقبرین صاحبی میر شباب اهل جنتدر — بهشت عطری گلور اورداندیله بو مشک و عنبردور
گمان وار ایمدی قانی اولور جاری یارالاردان — دیار کربلانی دولدوروب آیله معطردور
حسین صحنینده سو ایچن حسینون لبلرین یاد ایت — وروب جان تشنه گرچه زاده ساقی کوثردور
چخار بالمره باشمدان بهشت عدن سوداسی — اگر گورسیم طواف قبرشش گوشه میسردور
اماموں چون حیاتیله مماتنده تفاوت یوخ — نه عرض ایتسیم قبول ایله عزیزیم جای بادردور
آلوب آغوشنه بیر سو امرلای لادیر آغلار — بیوک بیر ماجراسی وار آدی هر چند اصغردور
بچو اوج شعبه لی اوخ نازک بوغازین تیغ و خنجر تنگ — ربابون ایمدیده آغلار قویان روحین او خنجردور
ایا صاحب زمان فریاد ظلم ابن کاهلدن — آتاسی سینه سی دسته بود ابر ایچره بی ثمردور
اوشاق زینب سوزی خاصه آتا آغوشنه گلسه — حسین آلچاق قوجاقده گوردی صغر نگی اصفردور
خدنگ حرمله قومیوب او مظلومی اولاد تنگ — دیدی آلات زینت خون احمر اولسا بهتردور
اودو تا آخدی قان دوندی او قانی اصغرین یا خدی — یوزینه تللر سینه گوردی جوش رنگ احمردور
دیللر کربلاده بیر جوانون طوی اطاقی وار — عجب بیر باصفا یردور عجب دارای زیودور
دوروب زوارا ویرده قاسمی یاده سالار آغلار — دیه بو بیر نشان بیر جوان ماه پیکردور
جواندی طوی حناسی ولیوب ممکن خضاب اسوون — الی زلفی ایاقی قانیله آتا مجمر دور
باشنده نیزه باشنده گورن سویلر دهر بیرده — یقین ناکام اولوبدور نو جوان داماد بزردور

دیر بیست به پیکان بلا آماجم — در پنجه لیلاج جهان تاراجم
یا حضرت عباس بفریادم رس — تو باب حوائجی و من محتاجم

بی سبب نی از دو چشمم اشک آب آید هنوز
ناله از هر بند عضوم چون رباب آید هنوز

یکدمی بی پادشاه تشنه لب نتوان نشست — روز و شب چون دود آه شیخ و شاب آید هنوز
گل بچشم من نمیبخشد طراوت در چمن — یادم از شمع رخ ختم تا آب آید هنوز
هر کجا بینم یکی نو کدخدا تازه جوان — یادم از قاسم بکف آن خون خضاب آید هنوز
می ندانم از چه رو دائم بگوشش جان من — شیون اصغر رسد دادر رباب آید هنوز
کو قیامت تا کنم از قامت عباس یاد — مشک بر دندان تهی چشمش پر آب آید هنوز

تا از کف عباس دلاور علم افتاد
لرزش بدل مضطر اهل حرم افتاد

تنهانه حسین را کمر از غصه دو تا شد — زین واقعه بر قامت افلاک خم افتاد
آبی که از آن مشک به راه اشک فرو ریخت — وارونه قضایا جهان جام جم افتاد
وانگه زخوابیدن بیدق چه قیامت — با ناله اطفال حسین در خیم افتاد
آماده شد اهل حرم شه به اسیری — وحشت بمیان حرم محترم افتاد